

கனடா இந்து மாமன்றம்

CANADA HINDU MAAMANTARAM

சைவநீதி

SAIVANEETHI

B/
050

முத்துத் திருத்தலம்

ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் கோவில் - அரியாலை
Sri Sithivinayagar Temple - Ariyalai

கனடா இந்து மாமன்றம்
CANADA HINDU MAAMANTARAM

பொங்கல் விழா மலர்-2012

காப்புறுதி உங்களுக்காகவும் உங்களின் அன்புக்குரியவர்களுக்காகவும்..

- **ஆயுட்காப்புறுதி**
சேமிப்புடன் கூடியது, 10, 15 அல்லது 20 வருடங்களில் செலுத்திமுடிக்கலாம்
- **கொடிய நோய்களுக்கான காப்புறுதி**
2 மில்லியன் வரை காப்புறுதித் தொகையாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது கடைய பணம் முழுவதும் திரும்பப் பெறலாம்.
- **மருத்துவ பரிசோதனையற்ற காப்புறுதி**
வேறு நிறுவனங்களால் நிராகரிக்கப்படவரும் இணைந்து கொள்ளலாம்.
- **குழந்தைகளின் உயர்கல்விக்கான சேமிப்புத் திட்டம்**
20 வீத அரசு மானியத்துடன் எமது நிறுவனத்தால் 15% சலுகையும் வழங்கப்படும்.

கனடாவின் சிறந்த காப்புறுதி நிறுவனங்களிடமிருந்து உங்கள் வசதிக்கேற்ப குறைந்த செலவில் காப்புறுதி பெற்றுக் கொள்ளவும் மற்றும் காப்புறுதி சம்பந்தமான அனைத்து ஆலோசனைகளுக்கும் அழையுங்கள்

சிறீதரன் துரைராஜா

காப்புறுதி முகவர் (Insurance Broker)

416.918.9771

759 Warden Ave. Toronto, ON M1L 4B5, Bus: 416-759-5453 x: 407

IAF INDUSTRIAL ALLIANCE
INSURANCE AND FINANCIAL SERVICES INC.

LiLAND
INSURANCE INC.

RBC
Insurance

**வனக்கம். வருக! இதுவே நுழைவாயில்! சென்று பொருள் கொணர்க!
பொருட் பதிவேடு**

இல.	பொருள்	தருநர்	பக்கம்
1.	பொருளடக்கம்		1
2.	பஞ்சபுராணம்		2
3.	தலைவர் செய்தி	திரு.தம்பையா சிறிபதி	3
4.	செயலாளர் செய்தி	திரு.வே.நந்தீஸ்வரர்	4
5.	ஆசிரியர் குரல்	திருமதி.மனோன்மணி தனபாலசிங்கம்	5
6.	சிறி சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தான வரலாறு		11
7.	சமய நெறியே மக்கள் நல்வாழ்வுக்குத் துணை	சைவநெறிச் செல்வர் ஆ.க.மாணிக்கம்	13
8.	Saivism	Dr.Shan A. Shanmugavadivel	17
9.	வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் இந்து மதம்	சிவயோகமதி கந்தவனம்	19
10.	சிலந்தி அரசனான வரலாறு	Dr.இ.லம்போதரன்	23
11.	Vedas and Upanishads	Kumar Punithavel	25
12.	ஆப்தமானோர் நாத்திகம் பேசினர்	புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்	27
13.	அன்னை சிவம்	கவிநாயகர் வி.கந்தவனம்	31
14.	சமயமும் வாழ்க்கையும்	செல்வி அன்னலட்சுமி கந்தையா	33
15.	அவதாரங்களும் அவற்றின் அந்தரங்கங்களும்	சி.நம்பியாருரன்	35
16.	இன்பகன மகிமை	முருகவே பரமநாதன்	43
17.	முருகனும் தமிழும்	முத்தமிழரசி புஸ்பா செல்வநாயகம்	45
18.	நடராஜப் பெருமானும் ஆனந்த தாண்டவமும்	அமிர்தி புவனேந்திரா	47
19.	நால்வர்காட்டிய நற்றமிழ் நெறி	ஈழவேந்தன் (முன்னாள் நா.உ., இலங்கை)	49
20.	வேதாந்தமும் சைவ சித்தாந்தமும் - ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு	கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன்	53
21.	பன்னிரு திருமுறையும் பண்ணும்	திருமுறைநெறிச் செல்வர் கேசினி கோணேஸ்வரன்	57
22.	கருணைக்கடல் இரக்கத்தின் ஊற்று - அற்புத மகான் ரமண மகரிஷி	சிவதொண்டன் தில்லையம்பலம் சிவயோகபதி	61
23.	வேண்டுதல்	எழுத்தாளர் பசுந்தீவு கோவிந்தன்	63
24.	இறையருள்	சிவசிறீ சங்கரநாராயணக் குருக்கள்	67
25.	தமிழகத்தில் சைவ பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றப் பின்னணி	கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்	69
26.	மாணவர் ஆக்கங்கள்	பி.பிரதீப், Bagavan, Kautham, Umaiyarl, துஷந்த் சிறிஸ்கந்தராஜா, பிறேமி, நிசாந்தி கணேசலிங்கம், துஷான் கேதாரன், சந்தோஷ், Gaithtry Rameswaran, சதீசன், யோ.துளசி, Sai Geetan Lambrotharan, கார்த்திக் சிவகுமார், துர்க்கா சிவகுமார், பவதாரணி, சுஜீ செல்வம், Rishani Jeyatheeswaran, நிராகுலன் புவனேந்திரா, சுருதி சிறிகரன், யாழினி சண்முகராஜா, Roshant Sriharan, Muralitharan Haritharan, Vaasudevan Lambrotharan, Gobika Sithamparanathan, நரேஷ் பன்னீர்செல்வம்	72 87
27.	தேமதுரத் தமிழ் வளர்த்த மாமதுரை மீனாட்சி	கனக மனோகரன், துணைமுதல்வர், கனடா இந்து மாமன்றம்	88
28.	கந்தர் கலிவெண்பா கூறும் சைவசித்தாந்தம் நீலா நகுலேசபிள்ளை		92

ஓம்

ஸ்ரீகௌரி மங்கள சேவை

அனைத்து இந்து மத கிரியைகளுக்கும்
கனடிய திருமண பதிவு அதிகாரி, இந்து மதகுரு

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விஜயகுமார குருக்கள்

(ஐயாமணி) புங்குதேவ-10

ஸ்காபரோ ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலய பிரதம குரு

- * திருமணம்
- * திருமணப் பதிவு
- * கடைதிறப்பு வைபவம்
- * புண்யாக வாசனம்
- * டப்பனித நீராட்டுவிழா
- * பூமாலை
- * ஆண்டாள் மாலை
- * சடைநாகம்
- * தலை

நகை முழுவதும்

- * முத்து மணவறை
- * தலைப்பாகை
- * பந்தல் அலங்காரம்
- * கல்யாண பூசைப் பொருட்கள்
- * முத்துச் சப்பரம்
- * ஆலயத் திருவிழா
- * ஆலய வைபவங்கள்

ஆகிய அனைத்துக்கும் எப்போதும் எம்முடன்
தொடர்புகொள்ளுங்கள் - Tel: 416 266 3333

628 E Birchmount Road, Scarborough, Ontario. M1K 1P9

ஸ்காபரோ ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலய
தொலைபேசி இலக்கம் 416 291 8500

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

நம்பனே நான்மறைக ளாயி னானே
நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா
கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே
கடிமதில்கள் மூன்றினையும் பொடியா எய்த
அம்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே
அடியார்கட் காரமுதே ஆனே நேறுஞ்
செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

திருவாசகம்

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சு(சு)அ(து) ஏற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ செய்வ(து) ஒன்றும் அறியேனே.

திருவிசைப்பா

வைத்த பாதங்கள் மாலவன் காண்கிலன் மலரவன் முடிதேடி
எய்த்துவந் திழிந்து இன்னமும் துதிக்கின்றார் எழில்மறை அவற்றாலே
செய்த்தலைக் கமலம் மலர்ந்தோங்கிய தில்லை யம்பலத் தானைப்
பத்தியாற் சென்று கண்டிட என்மனம் பதைபதைப் பொழியாதே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும்என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

திருப்புகழ்

துள்ளுமத வேட்கைக் கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக் கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக் குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத் தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ் பாடத் தெளிவோனே
செய்யுகும ரேசத் திறலோனே
வள்ளல் தொழு ஞானக் கழலோனே
வள்ளிமண வாளப் பெருமாளே.

ஸ்ரீ கணேஷ துர்க்கா தேவஸ்தானம்

SRI GANESHA DURGA TEMPLE OF MISSISSAUGA

தேவஸ்தானம் திறந்திருக்கும் நேரம் வாரத்தில் ஏழு நாட்களும்

காலை 9.00 மணிமுதல் பகல் 1.00 மணிவரை
மாலை 6.00 மணிமுதல் - 9.00 மணி வரை

பூஜை நேரங்கள்

காலை : 10.00 மணி
பகல் : 12.00 மணி
மாலை : 7.00 மணி

விசேட தினங்களில் பூஜை நேரம் மாற்றி அமைக்கப்படும்.

ஆலயத்தில் திருமணங்கள், கணபதி ஹோமம், நவக்கிரக சாந்தி, சர்ப்ப சாந்தி, பிதிர் தர்ப்பணம் என்பவற்றை நிறைவேற்ற ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும். மேலதிக விபரங்களுக்கு ஆலயத்துடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

ஸ்ரீ விஜயலெட்சுமி வாசா அதிபர், சிவாகம கிரியா பூஷணம் சிவஸ்ரீ
பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜக் குருக்கள் (ராஜன் குருக்கள்)
(கனடிய திருமணப் பதிவு அதிகாரி, இந்து மதகுரு, புங்குதேவ -10ம் வட்டாரம்)
(ஆலயப் பிரதம குரு, ஆலய ஸ்தாபகர், முதல்வர், அறங்காவலர் சபை)

7220 Tranmere Drive, Mississauga, On., L5S 1L6

Tel: 905 405 0011/ 905 501 0011

ganeshadurga@hotmail.com

தலைவர் செய்தி

**அன்பும் கருணையுமே கண்கண்ட தெய்வங்கள்!
ஆடம்பரங்கள் அல்ல!**

அறம் கூறும் ஞானிகள், சமயத்தினைப் போதிக்கின்ற பெரியோர்கள் நமக்குச் சொல்லித் தருவதெல்லாம் அன்பு காட்டுங்கள்; கருணையைப் பொழியுங்கள்; இறைவன் உங்களிடத்தில் தானாகத் தேடி வருவான் என்று. அன்பும் கருணையும் இல்லா மனத்தினையுடையோர் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்பதில் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை. அப் பிரார்த்தனை வெறும் பாசாங்காகவே கருதப்படும்.

ஏழைகளுக்கு இரங்குதல், நோயாளிகள் மேல் அருவருப்பிற்றி அவர்கள்மீது அன்புகாட்டுதல் என்பன எங்களை இறைவனுக்கு அண்மையில் அழைத்துச் செல்லும் என்று ஆன்றோர்கள் கூறுவர். இதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் இவற்றை நாங்கள் போதிக்க வேண்டும். இறைவனிடம் “அதுவேண்டும்; இது வேண்டும்” என்னும் வேண்டுகலை விட்டு “என்னை நல்லவனாக வைத்திரு” என்ற நோக்குடன் ஆலயம் செல்லவேண்டும்.

மனதுக்கு அமைதிதரும் அறச்சாலைகளே ஆலயங்கள். அந்த அறச்சாலைகள் இன்று ஆடம்பரத்தின் இருப்பிடமாக, அர்த்தமற்ற வேடிக்கை, விநோத பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் நிறைந்த களியாட்ட மண்டபங்களாக மாறிவருவது மனதுக்குச் சங்கடத்தையும், எரிச்சலையும் உண்டாக்குகிறது. பக்தர்களும்தான் பணியாரத்தைவிட்டு சிலுசிலுப்பையை எதிர்பார்க்கும் கூட்டமாக மாறிவிட்டது. ஆடை அணிகலனை ஆண்டவன் விரும்புவதில்லை என்பார்கள். இன்று ஆலயங்களில் அந்தணர்கள் தொடக்கம் அடியார்கள் வரை பகட்டாக உடுத்தி வலம்வரும் காட்சிகள் மனதிற்கு வேதனையைத் தருவதாக உள்ளன. தவக்கோலம் என்று சொல்லப்படும் புனித அழகு மாறி, சில ஆலய குருக்கள்மாரும், அறங்காவலர்களும் ஏன் அலங்கோலமாகவும், அவலட்சணமாகவும் காட்சி தருகின்றார்கள்? வேலியே பயிரை மோக்கூடாது. எளிமையாக ஆலயம் வரவேண்டும். இதனால் பக்தர்கள் கண்கள் இறைவன் திருவுருவங்களை மட்டுமே பார்க்கும். இல்லையேல் “அங்கொரு கண்ணும் இங்கொரு கண்ணுமாக” தெய்வ வழிபாட்டையே கொச்சையாக்கும்.

இந்து மதம் உலகில் மூத்த மதம். மற்றும் எல்லா மதங்களையும் மதித்துப் பார்க்கும் அற்புதமான மதம். இந்த மதம் இன்று வெறும் கேளிக்கைக்கு ஆளாகி கேவலப்பட்டு வருகின்றது என்பதனை மனச்சாட்சியுள்ள எந்த இந்து சமயத்தவனாலும் மறுக்க முடியாது. இதனால் அவமானம் இந்து சமயத்துக்கல்ல; இந்துக்கள் என்று சொல்லும் எமக்குத்தான்.

சுபம்.

தம்பையா சிறீபதி,
தலைவர்,
கனடா இந்து மாமன்றம்.

அனுபவம் ஆற்றல் மிக்க சட்டத்தரணி

தம்பையா சிறிபதி

**கனடிய வழக்கறிஞர்,
பிரசித்த நொத்தாரிக**

Thampiah Siripathy

Barrister - Solicitor & Notary Public

- * குடிவரவுச் சட்டம், அகதி மனுக்கள், எப்பொன்சர், மேன்முறையீடுகள்
- * காணிகள், வீடுகள், வாங்குதல், விற்பனை, ஈடுகள் பதிதல்
- * வியாபார ஸ்தாபனங்கள் பதிவுசெய்தல், வாங்குதல்
- * குடும்பச் சட்டம் சம்பந்தமான விடயங்கள், விவாகரத்து, பராமரிப்பு, பாதுகாவல்
- * குற்றவியல் சட்டம் சம்பந்தமான விடயங்கள்
- * தத்துவப் பத்திரங்கள், இறுதி விருப்பாவணங்கள், சத்தியப் பத்திரங்கள் தயாரித்தல்

Tel: (416) 759 - 4500

Fax: (416) 759 - 4510

(கென்னடி சப்வேக்கு அருகாமையில்
சங்கர் அன் கோ கட்டிட மேல் மாடியில்)

2425, Eglinton Ave. E., Suite #211

Toronto, Ontario. M1K 5G8

(Eglinton & Kennedy)

செயலாளர் செய்தி

புலம்பெயர்ந்து நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எமது சமயம் தமிழ், கலை, கலாச்சாரம், பண்பாட்டு அம்சங்கள், அழிவடையாமல் மிளிர்ச் செய்யவேண்டுமென்ற பெருநோக்கோடு கனடா இந்து மாமன்றம் இயங்கி வருகின்றது.

பழம் பெருமைவாய்ந்த எமது தமிழினம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இதனால் தமிழர்களாகிய நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தமிழையும் சமயத்தையும் ஆர்வத்தோடு கற்க வழியமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கமைய, பண்ணிசை, பேச்சு, சமய அறிவுப் போட்டிகளை நடாத்தி, பொங்கல் விழாவில் பரிசில்களை வழங்கி அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்றோம். இதில் நூற்றிற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பங்குபற்றி பயனடைகின்றார்கள். சமயமும், எமது வாழ்க்கையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவை. நீதி, நேர்மை, ஒழுக்கம், பண்பாடு, அன்பு, அறம், அருள் இனிதே சிறக்க வழியமைத்துக் கொடுப்பது சமயநெறியாகும். இன்று எமது சமுதாயத்தில் மாமனிதர்களாக விளங்குபவர்களைப் பார்த்தால் அவர்களது தாய், தந்தையர், அவர்களின் மூதாதையர்கள் சமயத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களின் வழிவந்தவர்கள் சிறந்த பண்புடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். ஆலய வழிபாடு, பஜனைகள், பிரார்த்தனைகளில் தாய், தந்தையர், பிள்ளைகள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து வழிபாடு செய்வதே சாலச்சிறந்ததாகும். எதிர்கால சமுதாயம் சிறந்த சமுதாயமாக வாழ வழிவகுப்பது பெரியவர்களாகிய எங்களது கையில்தான் இருக்கின்றது.

உலகில் ஆற்றிவு படைத்த மனிதப் பிறவி எமது பூர்வ ஜன்மப் பலனால் நமக்குக் கிடைத்தது. மனிதப் பிறவியின் பயன் நாம் மற்றையோர்க்கு பயன்பட வாழ்தலினால் கிடைக்கும். மனிதன் தான் வாழ, தன் சமயம், மொழி, சமூகம் வாழ தொண்டுகள் செய்யவேண்டும். தனியொருவர் தனித்துநின்று தொண்டு செய்வதிலும் பார்க்க சங்கம், சபை, மன்றம் அமைத்துப் பணிசெய்வோம். தொண்டுகள் எதுவாயினும் அது அறத்தின் வழிப்படவேண்டும். அறத்திற்குப் புறம்பானவை வாழ்க்கைக்கும் புறம்பானவை. மக்கட் சமுதாயம் இதனைச் செய்து வந்தால் நாம் வாழ்வோம்; நம் சமுதாயம் வாழும்; நாமும் நற்கதி பெறுவோம். நாம் எமது கடமைகளைச் செய்யத் தவறினால் எமது மூன்றாவது தலைமுறையை இழந்துவிடுவோமோ என்ற அச்சம் மட்டுமல்ல தாயகத்துடனான பண்பாட்டுப் பாலமும் நிலைக்காது.

சைவமும் தமிழும் புகழ்பூத்துக் குலுங்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்து மாமன்றம் பொங்கல் விழாவைச் சிறப்புற நடாத்தி, வழக்கம்போல அதில் “சைவநீதி” மலரும் வெளியிடுகின்றது.

ஒன்றுபடுவோம்; ஒற்றுமையுடன் செயல்படுவோம்.

வே. நந்தீஸ்வரர்
செயலாளர்,
கனடா இந்து மாமன்றம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சர்க்கரைப் பொங்கல் இனிதே பொங்கட்டும்!

யசோ சின்னத்துரை

கனடிய சட்டத்தரணி

2100 ELLSMERE ROAD, SUITE 202
(MARKHAM & ELLSMERE)
SCARBOROUGH, ON M1H 3B7

Tel: 416 265 3456
Fax: 416 265 2770

மலராசீர்யர் செய்து

சைவநீதி வாசக அபிமானிகளே! ஆதரவாளர்களே! எல்லோருக்கும் அன்பு கலந்த பொங்கல் வாழ்த்தையும், புத்தாண்டு வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

காலைக் கதிரவன் கண்விழிக்குமுன் எல்லோர் வீட்டு முற்றங்களிலும் பொங்கல் பாணைகள் பொங்கி நிரம்பும் காட்சி நினைவிற்கு வருகின்றது. பொங்கலின் சிறப்புப் போல எல்லோரது வாழ்வும் வளம்பெற்று மங்களமாகப் பொங்கிப் பொலியட்டும். பொங்கல் விழாவையொட்டி மலருகின்ற “சைவநீதி” மலரும் தெவிட்டாத இன்னமுதப் பொங்கல் போல மக்களிடத்தில் அன்பு, பண்பு, அறம் வளர்ந்து எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வாழ வழிவகுக்கின்றது.

இறைவனை நாம் ஒருபோதும் மறவாது உள்ளன்போடு வழிபாடு செய்யவேண்டும். சமய வழிபாட்டு முறைகளையும் அவற்றின் தத்துவங்களையும் அறிந்து நடப்பதுடன், மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றை ஒருநிலைப்படுத்தி, வழிபடுவதே சாலச் சிறந்தது. இத்தெய்வீக வாழ்க்கையை நாம் பெற்று என்றும் துன்பமில்லாமல் அமைதியான வாழ்க்கை வாழவேண்டும். பண்டிகைகள், சமய விழாக்கள், கோயில்களில் நடைபெறும் விழாக்கள் என்பவற்றிற்கு இளந் தலைமுறையினரையும் அழைத்துச்சென்று விழாக்களின் உயர்ந்த கருத்துக்களையும் அதில் காணப்படும் நற்பண்புகளையும் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். பஜனைகள், பிரார்த்தனைகள் என்பவற்றிலும் பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்துங்கள். ஒரு மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டுமானால் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் படிக்க வேண்டும். இவ்வரலாறுகள் சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றை இளம் சிறார்கள் தாங்களே படித்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

பெற்றோர்களுக்கு உழைப்பு அவசியம்தான். ஆனால், வாழ்க்கையை இயந்திரமயமாக்கி, தமது வாழ்க்கையை அழித்துவிடாது பிள்ளைகளின் கல்வி, பழக்க வழக்கம், ஒழுக்கம், பண்பாடு, உணவு என்பவற்றிலும் கவனஞ்செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகள் திசைமாறினால் அவர்களைத் திருப்பி எடுப்பது மிகக் கடினம். இதனால், நாம் சேர்க்கும் பணத்தினாலும் பிரயோசனம் இல்லாது போய்விடும். சில மாணவர்கள் சிறந்த மாணவர்களாக விளங்கி, சமுதாயத்திற்கு சிறப்புத் தேடித் தருகிறார்கள். சிலர், பிழையான வழிகளில் சென்று தமது எதிர்காலத்தையே வீணாக்குகிறார்கள். ஆதலால், பிள்ளைகளை அன்பாக அணுகி, அறநெறிப் போதனைகளை ஊட்டுவது அவசியம். சமய அறிவு இல்லாவிட்டால் மனமில்லாத மலர்போல் ஆகிவிடும். சமய அறிவுப் போட்டிகள் எங்கு நடந்தாலும் மாணவர்களைப் பங்குபற்ற வைங்கள். அப்போது அவர்கள் தன்னம்பிக்கை உள்ளவர்களாய் வளர்வார்கள். வருங்கால சந்ததியினரை சரியான வழியில் எல்லோரும் வளர்த்தெடுப்போம்.

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ வழியமைத்துக் கொடுக்கும் ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் அடங்கிய “சைவநீதி” மலர் வருடாவருடம் புதுமையுடன் மலர வேண்டும். இம்மலருக்கு கட்டுரைகள் தந்துதவிய அன்பர்களுக்கு நன்றி கூறுவதுடன் தொடர்ந்தும் பல கட்டுரைகளைத் தந்துதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

வளர்க சைவநீதி!

திருமதி மனோன்மணி தனபாலசிங்கம்

Worldwide money transfers
currency exchange cheque cashing

Tel: 416 284 7000

Fax : 416 284 4562

**3852 Finch Ave. E. Unit - G03
Scarborough ON M1T 3T9**

சிறீ சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தான வரலாறு

அரியாலை சிறீ சித்தி விநாயகர் கோயில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள சிறந்த புண்ணிய ஸ்தலங்களில் ஒன்றாகும். இதில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சித்தி விநாயக விக்ரகம் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. இத்திருக்கோயில் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய அறுபது வருடங்களுக்கு முன் பெரிய பிரக்ராசிரியார் என்று கொண்டாடப்பட்ட திருவாளர் விஸ்வநாதர் காசிப்பிள்ளை அவர்களால் திரும்பவும் புதிதாகக் கட்டுவிக்கப்பட்டு ஆங்கில வருடம் 1915 இல் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

சித்தி விநாயக விக்ரகம் இந்தியாவிலுள்ள தொண்டை நாட்டிலிருந்து யாழ்பாடியின் காலத்தில் அவரின் முதலமைச்சர் சேதிராயரின் வேண்டுகோளின்படி கச்சிக் கணேசையர் என்னும் பிராமணோத்தமரால் கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், அதுவே இப்போது அரியாலையிலுள்ள சிறீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருப்பது போலும் என்றும் யாழ்ப்பாணச் சரித்திர நூலாசிரியருள் ஒருவரான திருவாளர் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பள்ளை அவர்கள் கூறிப்போந்தார். (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக்கம் 11)

யாழ்ப்பாடியின் காலம் கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டு சில சரித்திர நூலாசிரியர்கள் கூறி நிற்ப, வேறு சிலர் அதனை மறுத்து கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு என்று வரையறுத்துள்ளனர். பிந்தியோர் கூற்றிலிருந்து பார்த்தாலும் கச்சிக் கணேசையரால் கொண்டு வரப்பட்ட சித்தி விநாயகர் விக்ரகம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் அது அப்போது பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட இடம் எது என்பது திட்டவட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை. இப்போது அவ்விக்ரகம் இருக்கின்ற அரியாலை நீர்நொச்சித்தாழ்வு சிறீ சித்தி விநாயகர் கோவிலே அவ்விடம் எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாடியின் இராசதானி யாழ்ப்பாணமாய் இருந்தாலும் அவரின் முதலமைச்சர் சேதிராயரால் சித்தி விநாயகருக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுவிக்கப்பட்டமையாலும் அவ்வாலயம் யாழ்ப்பாண இராசதானியிலோ அல்லது அதற்கு அயலிலோ கட்டுவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று துணிதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதியிலே அரியாலை சிறீ சித்தி விநாயகர் கோயிலைப் போன்ற பழமையான வேறோர் சித்தி விநாயகர் கோயில் இல்லாமையாலும், அரியாலை சித்தி விநாயகர் கோயிலில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் விநாயக விக்ரகத்தின் அங்க

அமைப்புக்கள் யாவும் பழங்காலச் சிற்பங்களோடு ஒத்திருப்பதனாலும் கச்சிக் கணேசையராலும் கொண்டு வரப்பட்ட சித்தி விநாயக விக்ரகம் அரியாலை சிறீ சித்தி விநாயகர் கோயிலில் பிரதிட்டை செய்யப் பட்டிருக்கும் விக்ரகமே எனத் துணிதல் சாலும்.

யாழ்பாடியின் பின் யாழ்ப்பாணம் சிலகாலம் அரசற்ற நாடாயிருந்து பின்னர் கி.பி 16 ம் நூற்றாண்டு வரையும் சிங்கை ஆரிய மன்னர்களாலும், ஈற்றில் சங்கிலி அரசனாலும் ஆளப்பட்டது. இக்காலத்தில் சைவசமயமும் சைவக்கோயில்களும் சிறப்புற்று விளங்கின. அதன் பின்னர் பறங்கியராலும் ஆங்கிலேயராலும் ஏறக்குறைய நான்கு நூற்றாண்டு காலம் ஆளப்பட்டது. சங்கிலி அரசனின் ஆட்சிக்குப்பின் அதாவது பறங்கியர் ஆட்சி ஆரம்பித்த போது சைவக் கோயில்கள் பெரும் பாலும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. நல்லூரில் சிறப்புற்று விளங்கிய கைலைநாதர் கோயில் இருந்த இடம் தெரியாது அழிக்கப்பட்டதென்று சொல்லப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் சித்தி விநாயகர் கோயில் இடிபாது தப்பியிருப்பது எங்ஙனம்?

சங்கிலியனுடன் போர் தொடுக்க மன்னாரிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த பறங்கியரின் படை, பூநகரியிலிருந்து வள்ளங்களின் மூலம் சாவகச்சேரியை அடைந்து நாவற்குழியில் இரவு தங்கி, அடுத்தநாள் உட்பாற்றைக் கடந்து கண்டிக்குழியில் தங்கிப் போர் செய்ததென்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. (யாழ்ப்பாண வைபவ சோமுதி பக்கம் 95 பார்க்க) எனவே சித்திவிநாயகர் கோயில் பறங்கியர் சென்ற பாதையில் இருந்தமையால் அ.து பறங்கியர் அட்டூழியத்தினின்றும் தப்பியிருக்க முடியாது.

சங்கிலி மன்னன், மன்னாரிலிருந்த கத்தோலிக்கர்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளுக்குப் பழிக்குப்பழி வாங்காது விடமாட்டார்களென்று உணர்ந்த பிராமணர்களிற் சிலர் தத்தம் கோயில்களிலிருந்த விலையுயர்ந்த பொருட்களையும் விக்ரகங்களையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டு, ஏதாவது சனநடமாட்டமில்லாத இடங்களில் மறைத்து வைத்து விட்டு தாமும் ஓடி ஒளித்திருப்பார்கள். அல்லது தமது தாய் நாடாகிய இந்தியாவுக்கே சென்றிருப்பார்கள் என்பதை சொல்லவும் வேண்டுமா? சித்திவிநாயகர் விக்ரகமும் இவ்வாறே மறைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதற்கத்தாட்சியாக இப்பகுதியில் கர்ண பரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வரும் வரலாறு ஒன்றுள்ளது. அரியாலை நீர்நொச்சித்தாழ்வு என்று வழங்கப்படும் புண்ணிய பூமியில் மாடு மேய்த்து வந்த சிறுவர்கள் தாங்கள் கொண்டு சென்ற மாடுகளை மேயவிட்ட பின்னர் கூடி விளையாடுவது

வழக்கம் என்றும் ஒருநாள் அவர்கள் விளையாடும் போது தற்செயலாகப் பற்றையொன்றினுள் சித்திவிநாயகர் விக்கிரகம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தார்கள் என்றும் அதன் பின்னர் அந்த விக்கிரகத்தை வைத்து சுவாமி விளையாட்டை விளையாடி வந்தனர் என்றும் அதனை அறிந்த பெரியோர்கள் அவ் விடத்திலேயே சித்திவிநாயகருக்கு ஓர் கோயில் கட்டுவித்தார்கள் என்றும் பேசப்பட்டு வருவதே அவ் வரலாறாகும்.

அரியாலை நீர்நொச்சித்தாழ்வு என்னும் புண்ணிய பூமியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிறீ சித்தி விநாயகர் விக்கிரகம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மை வாய்ந்ததென்றும், நமது முன்னோர்கள் அதனைப் பேணிப்பாதுகாத்துக் கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு வந்தார்களென்றும் அன்று தொட்டு இன்று வரை நித்திய நைமித்திய பூசைகளை ஆற்றி, இஷ்ட காமிய மோட்சார்த்தங்களைப் பெற்று வந்தார்களென்றும் அப்பெருமானின் பேரருட்டிறத்தால் அரியாலையூர் எல்லா வகையிலும் சிறந்து விளங்குகிறது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

சித்தி விநாயகப்பெருமான் கோயில் கொண்டு இருக்கும் இடத்தில் என்றும் வற்றாத நிலக்கீழ் நன்னீர் ஊற்றுக்கள் உள்ளன. இப்போதுள்ள வெளிவீதி நான்கிற்கு இடையிலுள்ள ஆறு கிணறுகளும், அவ் வீதிகளின் புற ஓரங்களிலுள்ள ஆறு கிணறுகளும், அமிர்தம் போன்ற நன்னீரை உடையன. இவற்றுக்கு அப்பாலுள்ள கிணறுகள் நன்னீரை உடையனவல்ல. இதொன்றுமே சிறீ சித்திவிநாயகப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்தலத்தின் விசேடத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஸ்தாபி கோபுரம் முதலியவற்றை உடையதாய், சைவாகம விதிப்படி கட்டப்பட்டிருந்த சித்திவிநாயகர் ஆலயம் பாழடைந்த நிலையில் இருந்த போதிலும் மூன்று கால நித்திய பூசைகளும் வருடாந்த மகோற்சவம், பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, சதுர்த்தி முதலிய நைமித்திய பூசைகளும் நடைபெற்று வந்தன. விசேஷமாக கந்த புராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் என்பன படித்தும் பயன் சொல்லப்படும் வந்தன. ஆனால் காலக்கழி காரணமாகவும் பராமரிப்புக் குறைவினாலும் தூபி முதலியன பாழடைந்திருந்தன. கோயிற்காணிகள் யாவும் வருமானமற்ற தரிசு நிலங்களாகவும் பற்றைக் காடுகளாகவும் இருந்தன. 1900ஆம் ஆண்டளவில் இக் கோயிலை நிர்வகித்து வந்த நிருவாக சபையாரும் பஞ்சகர்த்தாக்களும் இதனைப் புதுப்பித்துக் கட்டக்கூடிய பொருளாதாரம் இருக்காத காரணத்தினாலும் கோயில் நிர்வாகத்தை வேறு சிலர் கைப்பற்ற முயற்சித்ததனாலும் திருவாளர் விஸ்வநாதர் காசிப்பிள்ளையவர்கள் இதனைக் கட்டுவிக்கக் கூடிய இடம், பொருள், ஏவல் முதலியனவும் நன்மதிப்பும் வாய்க்கப்பெற்றவராய் இருந்தமையாலும்

அவரை அணுகி, சித்திவிநாயகர் கோயிலைப் புதுப்பித்துக் கட்டும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்களின் ஒரேயொரு நோக்கம் சித்திவிநாயகர் சிறப்புற விளங்க வேண்டும் என்பதே.

திருவாளர் காசிப்பிள்ளையவர்களும் அவர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்கி, மூலஸ்தானம் தொடக்கம் கொடிஸ்தம்பம் ஈறாக பாரிய வெண்கற்களால் பன்னூறாண்டுகள் அழியாதிருக்கத்தக்கதாய் சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய திருக்கோயிலையும் அதனோடிணைந்த வசந்த மண்டபம், வைரவர் கோயில், சண்டேஸ்வரர் கோயில், மடைப்பள்ளி முதலியவற்றையும் கட்டுவித்து 1915ம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார். அத்துடன் நித்திய பூசைகள் தளப்பமின்றி நடைபெறும் பொருட்டு கோயிற்காணிகளைத் திருத்தி வருமானம் வரத்தக்கதாகச் செய்தனர். அவ் வருமானத்தைக் கொண்டே சிறீ சித்திவிநாயகர் கோயிலும் அதன் அருகில் பின்னர் கட்டப்பெற்ற தியாகராசப்பெருமான், இராசஇராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்களும் இயங்கி வருகின்றன.

திருவாளர் விஸ்வநாதர் காசிப்பிள்ளையவர்கள் செய்த இப்பாரிய திருப்பணிகளை உத்தேசித்து அப்போதிருந்த நிருவாகசபையினரும் பஞ்சகர்த்தாக்களும் சிறீ சித்தி விநாயகப்பெருமான் கோயிலையும் அப்போது வேறோர் இடத்தில் கட்டப்பெற்றுக் குறையாக இருந்த தியாகராசப் பெருமான் கோயிலையும் அவை இரண்டிற்குமுரிய ஆதனங்களையும் பராமரிக்கும் உரிமையை 1916ஆம் ஆண்டு அவருக்கு உறுதிமூலம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டனர். அன்று தொட்டு இன்று வரையும் அவரின் சந்ததியாரும் அல்லது சாட்டுதல்காரரும் இக்கோயில்களை நிர்வகித்து வருகின்றனர். இவர்களின் நிர்வாகத்தில் முன் மண்டபங்களும், உள்வீதி மண்டபங்களும், தியாகராஜப் பெருமான், இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்களும் புறவீதிச் சுற்றமதிலும், சித்திரத்தேர், தேர்முட்டி என்பனவும் கட்டப்பட்டுள்ளன. நித்திய, நைமித்திய பூசைக் கிரமங்களும் சீரடைந்துள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் ஊரவர்களின் ஒத்துழைப்பு பெருந்துணையாக இருந்தது.

சிறீ சித்திவிநாயகப் பெருமானின் பெருங்கருணைத் திறத்தினைப் பற்றி அவரை மெய்யன்போடு வழிபடும் அடியவர்களே அறிவர். எத்தனை எத்தனை ஆன்மகோடிகளை எம்பெருமான் தன்வயப்படுத்தி அருளினரோ! அவரை வழிபடும் அடியார் கூட்டமும் அவருக்குச் செலுத்தப்படும் காணிக்கைகளும் வரவர அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. அவரின் பேரருள் திறத்தினால் ஊர்மக்கள் மனமுவந்து உதவிய நிதியைக் கொண்டு எம்பெருமான் ஆலயத்தை அணிசெய்து நிற்கும் ஐந்து வாயில் களையுடைய இராஜகோபுரமும் மணிக்கோபுரமும் முற்றுப்பெற்றுள்ளன. ☐

சமய நெறியே மக்கள் நல்வாழ்வுக்குத் துணை

சைவநெறிச்செல்வர் ஆ.க.மாணிக்கம்

தனிமனிதன் தன்னைத் தனக் குரிய அனுட்டானங்களால் தூய்மையாக்கித் தன் வாழ்க்கையை சிறப்புடன் நடத்துவதோடு மற்றவர்களுக்கும் வழி

அப்பெரியாருக்கு முன் அம்மதம் இருக்கவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு மதங்களும் உண்டாவதற்கு முன்னர் ஒரு மதம் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்தது என்பது புலனாகின்றது.

காட்டுவதுதான் இந்துசமய உயர்நெறியாகும். புராதன காலந்தொடக்கம் காலத்துக்குக் காலம் அவதாரஞ்செய்த ஞானிகள், நாயன்மார்கள் ஆன்றோர்கள் வாழ்ந்துகாட்டிய வழிமுறைகள்தான் இன்று எங்களால் போற்றப்படும் சைவசமய நெறிகளாகும். அவற்றை நாம் உணர் சித்தாந்தங்களும் புராணங்களும் துணைபுரிகின்றன. தூய மனத்தினனாய் பிற உயிர்களிடத்திலே அன்புடையவனாய் வாழ்வவன் வாழ்க்கையில் நலம்பெறுவதோடு இறைவனின் திருவருளைப் பெற்றுப் பேரின்ப வாழ்வைப் பெற முடியுமென்பதை உணர்த்துகின்றன. அன்பே சிவம் என்பதை வற்புறுத்திய சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் -

எந்நிலை நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும்
மன்னியசீர் சங்கரன்தான் மறவாமை கொண்டே
துன்னியவேடந் தன்னைத் துறவாத தூயசிவம்
தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலைநிற்பார்.

எனப் பாடியுள்ளார். மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவது சமயநெறி. அச்சமய நெறி வழுவாதிருக்க இறைவனை மறவாதிருக்க வேண்டும். சைவசமயத்தைத் தவிர மற்றைய மதங்கள் ஒரு மகாபுருஷரால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை.

அதுதான் சைவமதம் ஆகும். இந்துமதம் எல்லா மதங்களின் நல்ல பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்து மதம் சமுதாயம் ஒழுக்கும் முறைகளையும் தொண்டுகளையும் விளக்குகின்றது. இடைவிடாது வழிபாடு செய்வதன்மூலமே இறைவனை அடையமுடியும் என்பதை உணர்த்துகிறது. மூன்று வயதில் இறைவன் திருவருளால் ஞானப்பால் அருந்திய ஞானசம்பந்தர் -

அகத்தே கறுத்துப் புறத்தே வெளுத்திருந்த
உலகரனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத்தடை
வித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவதற்கு
என்றேனை இந்த
உகத்தே இறைவன் வருவிக்க உற்றேன்
அருளைப் பெற்றேன்.

எனப் பாடியமையை உணரும்போது அவர் வாழ்க்கையில் காட்டிய நெறிகளை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்பது அவசியமாகும். உலகில் பிறந்த மக்கள் அனைவரும் இறைவனின் பிள்ளைகளே. அவர்களில்

எவ்வித உயர்வு தாழ்வு கிடையாது என்பது ஞானசம்பந்தர் காட்டிய நெறியாகும். சம்பந்தர் கோயில்கள்தோறும் சென்று இனிய தேவாரங்களைப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்களுக்கு உடன்சென்று இசை வாசித்தவர் திருநீல நக்கநாயனார். அவர் சாதியில் குறைந்தவராக இருந்தபோதிலும் தம்மோடு கூட்டிச்சென்றதோடு தங்கவும் வழிசெய்துள்ளார். இறைவன் திருவருளால் சோதியில் சேர்ந்தபோது தன்னுடன் கூடவந்தவர்களை முதலில் போகச்செய்து தானும் உடன்போய் முத்தி இன்பத்தைப் பெற்றார்.

பெற்றோரை இழந்த தன் தம்பியாரை நல்வழிப்படுத்த விரும்பிய திலகவதியார், தனது எண்ணம் நிறைவேற இறைவனை வேண்டினார். “சிவாயநம என்று சிந்தித்திருப்போருக்கு அபாயம் ஒருநாளுமில்லை” என்பதற்கொப்ப சமண சமயத்தில் சேர்ந்து அவர்களின் போதனைகளை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த தருமசேனராம் திருநாவுக்கரசரை நல்வழிப்படுத்த இறைவன் திருவுளங் கொண்டார். அப்பருக்கு குலைநோயை வருவித்தார். சமணர்களால் எவ்வகையிலும் அவருடைய நோயை மாற்ற முடியவில்லை. நோயின் வலிதாங்கமுடியாத அப்பர் ஒருநாள் திலகவதியாரிடம் போனார். அவர் ‘சிவாயநம’ என ஒதி, திருநீறு அணியக் கொடுத்தார். வீரட்டானத் துறையில் எழுந்தருளிய இறைவனிடத்தில் கூட்டிச்சென்றார். அவரை வணங்கியதும் குலைநோய் நீங்கியது. திருநீறு அவரை நல்வழிப்படுத்தியது. வெப்பநோயால் வருந்திய பாண்டிய மன்னனின் வெப்பநோயை ஞானசம்பந்தர் திருநீற்றினால் நீக்கினார்.

மேலும் அப்பர் தாம் பாடிய பாடல்கள்மூலம் மக்கள் எப்படி வாழவேண்டுமெனக் கூறியுள்ளார்.

மேய்ம்மையாம் உழவைச்செய்து விருப்பெனும்
வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப்
பொறையெனும் நீரைப்பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக்கண்டு தகவெனும்
வேலி யிட்டூச்
செம்மையுள் நிற்பராகில் சிவகதி
விளையு மன்றே.

மக்கள் எவ்வளவு தொண்டுகளைச்செய்தாலும் அவர்களிடம் ஆணவம் இருக்குமாயின் அவர்கள் மனிதவாழ்வில் எவ்வித பயனையும் பெறமுடியாது என்பதை சைவநெறி உணர்த்துகிறது. அதையே பல்லவ மன்னன் பல இன்னல்களை இழைத்த போதிலும் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் அன்பால் இறைவனை வழிபாடு செய்து நல்லருள்பெற்ற அப்பர் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்:

தொண்டர்காள் தூதுசெல்வீர் பக்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்டிறல் சித்தர்களே கடக்கூழைச் செல்மின்கள்
அண்ட நாடாள்வோர் நாம் அல்லற்பட வாராமே.

சைவநெறிப்படி வாழ்ந்து இறைவன் திருவருளைப் பெற்ற இராமலிங்க சுவாமிகள் தனக்கு செல்வம் வேண்டும், மேன்மையான தொழில் வேண்டும், உலகில் மற்றையோர்கள் போற்ற வேண்டுமென இறைவனிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளவில்லை. மனிதனாக நல்ல பண்பு உள்ளவனாக வாழ அருள்புரிய வேண்டுமென ஆறுமுகப் பெருமானிடம் கேட்டுள்ளார்.

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும்
பொய்ம்மை பேசாதிருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியாதிருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும்
நோயற்ற வாழ்விநான் வாழவேண்டும்
தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துவளர்
தலம்ஒங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

இவ்விதமான சமயநெறிகளை நாயன்மார், ஞானிகள் வரலாற்று மூலமும் அவர்கள் அருளிய திருமுறைகள், பாடல்கள் மூலமும் நாம் அறியமுடியும். அவற்றை நாம் கற்று உணர்ந்து வாழ்வோமாயின் நாங்கள் பயனுள்ள நல்ல மனிதர்களாக வாழமுடியும் என்பது தெளிவாகின்றது.

மனமெனும் தோணிபற்றி மதியெனும் கோலையுன்றி
சினமெனும் சரக்கையேற்றி செறிகடல் ஓடும்போது
மதனெனும் பாறைதாக்கி மறியும்போ தறியவொண்ணா
துணையுனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியூர் உடையகோவே.

மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து இப்பூவுலகில் பல துன்பங்களை அனுபவியாமல் இருக்க நான் என்னும் அகங்காரம் நீங்கவேண்டுமென்பதை உணரவைத்துள்ளார். இப்பொய்யான வாழ்க்கையில் பொய்வேடம் கொள்ளாமல் உள்ளன்போடு மக்கள் சமுதாயத்துக்கு பேரன்பு கொண்டு தொண்டு புரிந்தவர்தான் அப்பர் சுவாமிகளாவர்.

அடுத்து இறைவனிடத்தில் தீராத அன்பு கொண்டு தம்பிரான் தோழராக வாழ்ந்த சுந்தரர், மக்களைப்

புகழ்ந்து பாடி மனமார வேண்டிய பொருட்செல்வங்களைப் பெற்று வாழுகின்ற புலவர்களை நோக்கிப் பாடுகின்றார். மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் இகவாழ்வில் பல செல்வங்களையும் மறுவாழ்வில் இறைவனின் பேரின்பத்தையும் பெறவே முயற்சிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல புத்தியைக் கூறுவதுபோல -

தம்மையே புகழ்ந்திச்சை பேசினும்
சார்பினும் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலார் பாடுமின் புலவீரகாள்
இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்
ஏத்தலா மிடர் கெடலுமாம்
அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுற வில்லையே.

எனப் பாடியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகரின் அருட்திறனை உணராத மன்னன் அவருக்குப் பல துன்பங்களைச் செய்தான். அப்போதெல்லாம் இறைவனே துணையென வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகர் “வேண்டத் தக்கது அறிவோய்நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ” எனப் பாடியுள்ளார். அவர் தொண்டர்களையும் யோகிகளையும் நோக்கி அறிவுரை கூறியுள்ளார். “நீங்களெல்லோரும் மனித வாழ்க்கையின் பயனை அடைய மக்கள் சமுதாயம் நலம்பெறத் தொண்டு செய்யுங்கள். அவர்களின் அல்லல்களை நீக்க வழிசெய்யுங்கள். இறைவனிடம் நல்லருள் கிடைக்க வழிசெய்யுங்கள்” எனப் பாடியுள்ளார்.

வாழ்க்கையின் முழுமையையும் அனுபவிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை இந்துசமய நெறி வழிகாட்டுகின்றது. ஆனால் இன்று ஏற்பட்டுள்ள விஞ்ஞான வளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் சமயநெறிகளைத் தள்ளிவைக்க முடியாது. இந்துமதக் கலாச்சாரமும் சம்பிரதாயமும் மனித வாழ்க்கைக்கு ஒருபோதும் தீமையை விளைவிக்காது. காலத்துக்கேற்ற சமய சீர்திருத்தங்கள் தேவைதான். அதற்காகச் சமய நெறிகளை முற்றாகப் புறக்கணிக்கவும் கூடாது. மனித வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்துவதில் புராணங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை காட்டும் நெறிகள், நீக்கும் வழிகள் மக்களின் மனத்தில் பதியும் கருத்துக்களும் அவைகள்தாம். அதனால் புராணங்கள் இன்றும் பூசிக்கப்பட்டும் போற்றப்பட்டும் வருகின்றன.

இன்று புலம்பெயர்ந்து வந்து பல சமூக கலாச்சாரங்களைப் பின்பற்றி வாழும் பல சமூகத்தவர்களோடு தமிழர்கள் வாழுகின்றார்கள். தாய்நாட்டில் பாடசாலைகளில் இளமை தொடக்கம் சைவ சமய நெறிகளைப் படிக்க

முடியும். கலாச்சாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி வாழப் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆன்றோர்களைப் பின்பற்றி ஆலய வழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்க முடியும். இவ்வகையில் அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்கு இவ்வசதிகள் இல்லை. அதனால் அயல்நாடுகளில் தமிழர்களின் நலன்கருதி இயங்கும் மன்றங்களும் அறிஞர்களும் தங்களால் இயன்றளவு முயற்சிசெய்து சைவசமயத்தை எம் சமுதாயத்தார் ஒழுங்கான முறையில் கடைப்பிடித்து வாழ வழிசமைக்க வேண்டும்.

அயல்நாடுகளில் ஆங்காங்கே கோயில்கள் பல அமைத்துப் பூசை விழா நடைபெற்ற வருகின்றது. அதனால் சமயம் வளரும் என நினைப்பது தவறு. இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் ஆலயத்தில் நடைபெறும் கிரியைகள் விழாக்களின் உண்மைத் தத்துவங்களை இளைஞர்கள் உணரவைக்க வேண்டும். அத்தோடு வழிபாட்டு முறைகளில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். அதற்குக் காலத்துக்குக் காலம் சமய பட்டறைகளை ஏற்படுத்தி அங்கே சிறுவர்கள் தங்கியிருந்து சமய நெறிகளைப் பின்பற்றுவதில் பயிற்சி அளிப்பதும் இதற்கான வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். இன்று ஆலயங்களிலோ சமய விழாக்கள் நடைபெறும் இடங்களிலோ வருகை தருபவர்களில் தொண்ணூறு வீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் முதியோர்களாக இருக்கிறார்கள். சமயநெறிகளைத் தாய்நாட்டில் கற்றுணர்ந்தவர்கள் இந்நாடுகளில் சமய நெறிகள் தொடர்பான கூட்டங்களையோ விழாக்களையோ வைப்பதில் பெரும்பயனை அடையமுடியாது. அதனால் இளைஞர்களும் பங்குகொள்ளக் கூடிய வகையில் அவை இடம் பெறவேண்டும். புலம்பெயர்ந்து வந்து வாழும் இந்நாட்டில் சமய நெறிகள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு எல்லோராலும் பரப்பப்பட வேண்டும். இங்கேயும் நாம் சமயவாதம் செய்ய முற்படுவோமாயின் விஞ்ஞானத்தில் ஊறி வாழ்க்கையை நடத்தும் மக்கள் எதிலும் நம்பிக்கையில்லாமல் வாழவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகையால் பல மன்றங்கள் இருந்தாலும் பல ஆலயங்கள் அமைந்தாலும் ஒற்றுமையாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் எங்கள் இளைய சமுதாயத்துக்குச் சமய அறிவைப் புகட்டவேண்டும். ஆங்காங்கே சமய வகுப்புகளை ஆரம்பித்து இளைஞர்கள் சமயக் கல்வியைப் படிக்க வழிசெய்ய வேண்டும். சமய நெறிகளை விளக்கும் புராணக் கதைகளைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். இவ்வகையில் தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் முயற்சிசெய்து எமது சமூக மக்கள் தமிழர்களாக பயனுள்ளவர்களாக வாழ வழிசெய்து சைவசமயம் தழைத்தோங்க உழைப்போமாக.

LAW OFFICE

T. JEGATHEESAN

உங்கள் சட்டப் பிரச்சினைகள் எதுவாயினும்
தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆலோசனைகளுக்கும் சட்ட
நடவடிக்கைகளுக்கும் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

✳ **REAL ESTATE - Purchase, Sale, Mortgage**

காணி, நிலம், வீடு வாங்குதல், விற்றல், அடமானம் வைத்தல்

✳ **FAMILY LAW - Divorce, Seperation**

குடும்பம் தொடர்பான வழக்குகள் விவாகரத்து, பிரிவு

✳ **BUSINESS - Purchase, Sale, Incorporation**

வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் கொள்முதல், விற்பனை

✳ **IMMIGRATION - Refugee Matters, Sponsorship, Appeal**

குடிவரவு அகதி விவகாரம், உறவினர் சேர்க்கை, மேன்முறையீடு

✳ **POWER OF ATTORNEY - Affidavits, Statutory Declarations, Last Will**

தத்துவம் பத்திரம் சத்தியபங்கடுதாமி, உயிரின்

இலங்கை, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் இருந்து ஆண்டுகளுக்கு
மேலாக அனுபவம் பெற்று கனடாவிலும் சட்ட வல்லுனராகப் பயிற்சி
பெற்று பதிவு பெற்ற தமிழ் வழக்கறிஞர்

தி. ஜெகதீசன்

Barrister, Solicitor and Notary Public (ONTARIO)

☎: Off: 416- 266 6154 Res: 416- 449 0358 Fax: 416- 266 4677
2620 Eglinton Ave. E., # 201 Scarborough, On., M1K 2S3

Saivism

Dr. Shan A Shanmugavadivel

Hinduism is a common name for a group of Indian religious faiths, including Saivism, Vaishnavam etc. The real religion of South Indians and North-East Sri Lankans is Saivism.

Hinduism has the world's oldest and largest literatures of sacred texts, philosophies and devotional poetry. It could be called the non-organized, non-hierarchical religion that emphasises on individual spiritual experience and advancement. It is an inclusive religion that accommodates the views of other faiths as well.

Saivism considers Lord Siva as its primary God. World Saivism is in deep crisis today. This was the observation by the founder of World Saiva Council, Sivanandhi Adikalar several years ago. The main reason for this sad state of affairs is a lack of Saiva religious education. Further the world over, our holy temples built on lofty principles have degenerated into places of commerce and ritual centres. Emergences of new gurus, new religious practices and lack of Saiva religious knowledge undermining the tenants of Saiva religion.

All the Saivite Saints have declared that Saiva religion and Saiva Siddhanta are for mankind throughout the world. The personal experiences of the Saints have been given to us for the betterment of the world. Saiva Siddhanta, the philosophy of Siddhanta Saivism, explains the man's relationship to Lord and to the World.

Therefore Saiva religious education is the urgent need of the hour to youth and the adults worldwide. Therefore efforts must be made by all the Hindu/Saiva organizations to conduct classes, talks, seminars on a regular basis throughout the year. Education on religion, good conduct, compassion and understanding the real purpose of life is essential for everyone. Efforts should

be made to start an institute for religious studies to bring out Saiva preachers or pundits to serve the community.

Outlined below are some of the interesting news items related to our faith that appeared in the recent times in the newspaper. I have also shared my thoughts on each one of them.

The first report was an interfaith family on Toronto Star last month. This talks about a man who has disavowed Hinduism and his common law Jewish spouse. The man says he believed his religion to be inherently misogynistic and superstitious. He has no contradiction with his spouse's faith. He says Jewish identity cannot be separated from Judaism.

This kind of message can bring a very negative impact on our faith in the younger minds. Rev. G. U. Pope felt several years ago that Saivism was the natural religion of Tamils and Saiva Siddhanta Philosophy had and deserves to have far more influence than any other.

Linda Johnson, author of "The complete Idiot's Guide to Hinduism" says wonderful things about Hindu religion. She writes, 'Today there is a resurgence of interest in the "Wisdom of the East." Many of us in the West flounder spiritually, confused by the inability of our religions to square with scientific reality and craving actual spiritual experience of which our lives seem so devoid. We're impressed by the ability of Eastern religions like Hinduism to meet science head on agreeing in many respects about important topics. 'Hinduism is the one world region that reaches out to embrace other faiths with respect, a welcome change from groups who condemn the science belief of others.'

The caste system was an evil built in our society and it contaminated the religion practiced by the people. Saiva concepts of “Anbey Sivam” and “Onrey Kulam” reject the imposition of the caste system and untouchability. The sixty three Saiva Saints are both men and women and are from all the different castes. Saiva religion is the only world faith where the godhead takes both male and female forms. Ardhanareeswara, Somaskanda, Uma Maheswara Images include the feminine or maternal aspect of divinity. Saiva Siddhanta talks about the inseparable nature of Sivam and Shakthy.

Who represents the Hindus? This was a letter appeared last month in South Asian Focus! The writer says the Hindu community in Canada needs a good leadership because of the disrespect shown towards us in this country. He talks about a leading newspaper that published a naked picture of revered Goddess Durga and that was a repeat of the 2003 incident.

Mr. Banerjee is a director with Canada Hindu Advocacy (www.canhindu.com). Their organization joined with a multi faith coalition to oppose Islamic prayers in a Toronto District school in the summer because they were opposed to religious activities by a group in a secular public school.

I think there is a need for our Saiva/Hindu associations to form an umbrella organization and work with other active groups on matters of common interest.

Physicists a step closer to God! There was a news item on Toronto Star on 14th of December, 2011. Scientists have drawn tantalizingly closer to finding the elusive “God particles that explains the existence of mass in the universe. Higgs boson? Prof. Robert Orr says “Just before the Big Bang particles didn’t have any masses. There was one very large force that all these particles interacted with. There was just a fireball. As

the universe cooled down, particles gained mass by interacting with the Higgs boson. Over the years we’ve narrowed down the region where it could be hiding. We need a bigger sample of data to be collected before we can be sure it does, indeed, exist!” This research is being done in the Large Hadron Collider in Geneva. It is the world’s largest particle accelerator.

Saiva Siddhanta says the universe is subject to three fold changes of evolution, existence and destruction. Maya is the substratum of universe. It is indestructible and eternal from which spring up the four categories – Tanu, Karana, Bhuvana and Bhogam.

Is our sense of will an illusion? According to an emerging consensus among neuroscientists and some philosophers we do not have free will! ‘We think we make our choice, but we don’t, says neuroscientist, Patrick Haggard. Decisions may be a mere biochemical after thought, with no influence whatsoever on a person’s actions! Neurological experiments done recently show that the brain of human subject begins to prepare for an action well before any conscious awareness of that action. Prof Itzhak Fried says “I realize what I do have already been decided in some way”. ‘You admit it and you go on’. This interesting piece was written by Oakland Ross, Feature writer, Toronto Star.

Do these new scientific findings give similar signals to our ‘Karma’ concept in the Eastern religious philosophy? This reminds me the saying of Yoga swami. “Everything has been determined long ago, what actions are left there for us to perform’.

Karma means action and its consequences. Karma binds us while freedom from karma liberates. The law of karma is Grace in disguise. Its operation is for the ultimate good of the souls – freedom from the connate evil or impurity of malam.

வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் இந்து மதம்

சிவயோகமதி கந்தவனம்
நியுசிலாந்து

சமயங்கள் எல்லாம் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கும் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளதால் மதம் எனவும், வழிகாட்டுவதால் மார்க்கம் எனவும் கூறப்படுகிறது. கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதே சமயம். அது ஒரு பாலமாக அமைந்துள்ளது. வழிகள் வேறாயிருப்பினும் ஈற்றில் எல்லா மதங்களும் கடவுளடி சேர்வதையே இலக்காகக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளன. இந்துமதம் “மனிதப் பிறவி எய்தியதன் பயன் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தல்” என அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றது. இதே கருத்தை ஆறுமுக நாவலரும் “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறுதற் பொருட்டேயாம்” என வலியுறுத்தி ஆற்றுப்படுத்துகிறார். முத்தி நிலையை அடைவதற்குச் சாதனங்களாகத் தாச மார்க்கம் (சரியை) சற்புத்திரமார்க்கம் (கிரியை) சகமார்க்கம் (யோகம்) சன்மார்க்கம் (ஞானம்) என நான்கு வழிகள் (படிகள்) வகுக்கப்பட்டுள்ளது. உலகியலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாம் சரியை, கிரியை வழி நின்றே இறைவனை அணுகுகின்றோம். இந்து மதம் வெறுமனே பக்தி மார்க்கத்தை மட்டும் போதிக்கவில்லை. மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டுகின்ற வாழ்க்கை நெறியையும் உபதேசிக்கின்றது இந்து மதம். அது மானுடம் தழைக்க வகை செய்வது. சனாதன தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சைவம், வைஷ்ணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் என அறு வகைச் சமயமும் வைதிக சமயம் எனப்படும். இன்று சைவமும் வைஷ்ணவமும் பெரும்பாலான இந்துக்களின் வழக்கிலிருக்கும் சமயமாகும்.

“ஒன்றதே பேரூர் வழியதற்கு ஆறுள
என்றது போல இரு முச்சமயமும்” 10 : 5 : 2

சேர வேண்டிய பெரிய ஊர் (மோட்ச லோகம்) ஒன்று தான், ஆயின் அதனை அடையக் கூடிய வழிகள் ஆறு. அதே போல் நாம் சேர வேண்டிய வீடு பேற்றை அடைய ஆறு சமயங்கள் வழி காட்டுகின்றன என்பது திருமுலரின் கூற்றாகும். சைவம் சிவ சம்பந்தம் உடைய நெறி; அன்பு நெறி; அன்பே சிவமாகக் கொண்ட நெறி.

“அன்பும்சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே” 10: 1 : 1

சைவம் சமய தூஷணையைக் கண்டிப்பது மட்டுமன்றி, மற்றைச் சமயங்களை வெறுக்காது அணைந்து செல்லும் செவ்விய நெறி. ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வம்’ என்று வழி காட்டுவது. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் அரசன் முதல் ஈனர் குலத்தவர் வரை அடங்கி இருப்பது சைவ மதம் சாதி வேறுபாடு காட்டுவது இல்லை என்பதைக் கோட்டுக் காட்டுகிறது. உயர்வு தாழ்வின்றி அரசர் தொட்டு இழிகுலத்தவர் வரையும் நாயன்மார் என வழிபாட்டு உயர் நிலையில் வைத்திருப்பது சிவ நெறி – அன்பு நெறி. சாதி வேறுபாடு தொழில் அடிப்படையில் உருவான ஒன்றென்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. தந்தை, தாய், குரு, மூத்தோரை, உயிர் நீத்தவர்களைத் தெய்வமாக மதித்து வாழ்வதைக் கோட்பாடாகக் கொண்டது. கொலை, களவு, பொய், கள்ளுண்ணல், குரு நிந்தனை தவிர் எனும் பஞ்ச சீலக் கொள்கை உடையது. நீதியை உயிரென ஓம்புவது.

சைவம் வேறுபாடின்றி எல்லாத் தெய்வங்களையும் ஏற்று ஒன்றுபட்ட வாழ்வு வாழ வழி சமைப்பது.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தான் வருவார்”

சிவஞானசித்தியார் 18:25

என்பது சைவ சாத்திரம். எம்மதமும் நம்மதம் என்னும் சநாதனக் கொள்கையை வலியுறுத்துவது. கணபதி, முருகன், விஷ்ணு, சக்தி என வழிபாடு செய்யினும் அவ்வழிபாடு சிவனையே சாரும் எனக் கூறுவது சைவ சாத்திரம். அதனாலேயே அவர்கள் சிவன், விஷ்ணு, கணபதி, முருகன், சக்தி என வேறுபாடு காண்பதில்லை. அவர்களது ஆலயங்களில் எல்லாத் தெய்வங்களும் வீற்றிருப்பர். அதுமட்டுமன்றி யேசுநாதர், அல்லாவையுமே சிவமாகக் காணும்; ஒவ்வொரு உயிரிலும் சிவத்தைக் காணும். நல் நெறிக்கு உய்ப்பது சைவநெறி. “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும்

இறைவா போற்றி” என்று முதன்மை கொடுக்கும் வகையாலும். “மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்” என வாழ்த்துக் கூறும் வகையாலும் சைவ நீதி உயர்ந்ததாக விளங்குகிறது.

இந்துக்களின் வாழ்வு அவர்களது சமய நூல்களான வேத ஆகமங்கள், புராண இதிகாசங்கள், சைவ சித்தாந்தம் என்பவை வாயிலாக வளம் பெறுகிறது. புராண இதிகாசங்கள் அறவாழ்வையும், அதற்கான வழி வகைகளையும் கற்பிக்கின்றன. நல்லொழுக்கம், அன்பு, ஈகை, தியாகம், பொறுமை, நேர்மை, அஞ்சாமை, சத்தியம் என்பவற்றைப் போதிக் கின்றன. இராமாயணம் பெண்ணாசையால் ஏற்படும் தீமைகளையும் பாரதம் சூதாட்டத்தால் விளையும் கெடுதல்களையும் விண்டுரைக்கின்றன. புராணங்கள் சமய தத்துவங்களைக் கதைகளிற் பொதிந்து கூறுகின்றன. இதிகாசமாகிய பாரதம் ஐந்தாம் வேதமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. ‘சத்யம் வத்’ (உண்மை பேசு) ‘பித்ரு தேவோ பத்’ (தந்தையைத் தெய்வமாகத் கொள்) என்பன வேத வாக்கு. இவ்வேத வாக்கை அரிச்சந்திர புராணம், இராமாயணம் கதைகளாக மக்களிடம் எடுத்துச் செல்கின்றன. இவ்வாறு கதைகள் மூலம் எம் வாழ்வின இலக்குகள் இலகுவாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் பூசை தீபாராதனைகளைக் கண்ணுறும் போது பக்தி பரவசம் ஏற்படுகிறது. தேவர திருவாசகங்களை ஓதும் போதும் கேட்கும் போதும் நெஞ்சம் நெக்கு உருகுகிறது. நாள் முழுவதும் குடும்பம், வீடு, வேலை என, தன்னையே சுற்றி வந்த மனம் ஆலய (ஆ + லயம்) சூழலில் முற்றாக மாறுபட்ட, தன்னை மறந்த ஒரு இன்ப சுகத்தை அனுபவிக்கிறது. ஒரு பெரிய சுமையை இறக்கிவிட்டது போல் மனம் இலேசாகி நிம்மதி உணர்வும் ஏற்படுகிறது. ஆலயத்திலிருந்து திரும்பும் போது ஒரு புதுத் தென்புடன் அகத்தின் அழகு முகத்தில் பொலிய மலர்ந்த முகத்துடன் வருவோரையே காண முடியும். ஆலயம் ஒரு புனிதமான இடம்; தெய்வீக சக்தி நிறைந்தது. அதற்குள் பிரவேசிப்போரும் புனிதமாவர்.

இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறையே ஒரு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அ.து வேள்வி, விரதம், தவம், தானம், துதித்தல், தியானம், தீர்த்தம், யாத்திரை எனப் பக்தி நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழும் வாழ்க்கை முறையாகும். இவ்வழிபாட்டு முறைகள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவை; அர்த்தம் உள்ளவை. தானதர்மம் அன்பை வளர்க்கிறது; சமூகத்தைப் பேணுகிறது. அது சைவம்

போற்றும் அன்பு நெறியாக மலர்கிறது. ‘அன்பின் வழியது உயிர் நிலை’ என்பது வள்ளுவர் வகுத்த வழி. விரதம், தியானம், துதித்தல் என்பன மனதைக் குரங்கு மனமாக அலைய விடாது ஒருமைப்படுத்துகின்றன. ‘தனித்திரு, பசித்திரு. விழித்திரு’ என்று இந்து மதம் நெறிப்படுத்தும் நோக்கம் இதுவேயாகும். அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், தோப்புக்கரணம், குட்டிக் கும்பிடல், இறை நாமம் சொல்லி, திருமுறை பாடி வலம் வருதல், அங்கப் பிரதட்சணம் யாவும் உடல், உள வளத்தைச் சீர்செய்ய உதவுகின்றன. அன்றியும் இவைகள் சிறந்த தேகாப்பியாசமும் ஆகின்றன. யோகாசனங்கள் செய்வது போலவும் ஆகின்றன. அநுட்டானம், பிராணாயாமம், தியானம் என்பவை சிறந்த யோகப் பயிற்சியாகும். பிராணாயாமம் சிறந்த முச்சுப் பயிற்சியுமாகிறது. அலகு குத்துதல், செடில் காவடி எடுத்தல், தூக்குக்காவடி எடுத்தல், முள்ளு மிதியடியில் நடத்தல் என்பவை சீன மருத்துவ முறை (acupuncture) போன்றதொரு நோய் நிவாரணியாகும். காலையில் சூரிய நமஸ்காரம், மாலையில் பிறை தொழுதல்-அந்நேரங்களில் வரும் சூரிய சந்திர ஒளிக் கதிர் வீச்சு தேக ஆரோக்கியத்துக்கு அனுகூலமாகிறது.

பண்டிகைகள், விரதம், பூசை என கிழமைதோறும், மாதந் தோறும் வருடந் தோறும் வரும் விசேட தினங்களுக்கு, வீடு வாசல்கள் கூட்டி, கழுவி, துடைத்து, சாணி (கிருமி நாசினி) தெளித்து பண்டம் பாத்திரங்கள் துப்புரவு செய்து (தினசரி செய்வதை விட) கடவுளின் நினைவுடன் முழு அளவில் சுகாதாரமும் பேணப்படுகிறது. கோலம் இடுதலால் அழகு பொலிய மனமகிழ்வும் இலட்சுமீகரமும் ஏற்படுகிறது; கலை உணர்வு ஊக்கப்படுகிறது. இந்து சமயிகள் இப்பண்டிகைகளைத் தவறாமற் கொண்டாடி நல்வாழ்வு வாழ்கின்றனர். இப்பழக்க வழக்கங்கள் ஒவ்வொரு இந்துவின் இரத்தத்திலும் நன்கு ஊறிவிட்டதால் சுகாதார வாழ்வும் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது.

ஆன்மீக வாழ்வுக்கு மட்டுமன்றி சகல விதமான கலை வளர்ச்சிக்கும் கூட்டுவாழ்வு வளர்ச்சிக்கும் கோயில்களே நிலைக்களனாக விளங்குகின்றன. பண்டை நாட்களில் குடும்பச் சச்சரவுகள், ஊர்ப் பிணக்குகளைத் தீர்க்கவும் - கோயிலில் கற்பூரத்தின் மீது சத்தியம் செய்தல் - நீதிக் களமாகவும் பயன்பட்டன. விழாக்காலங்களில் ஊர்மக்கள் ஒன்றுகூடுவதால் ஒற்றுமை. புரிந்துணர்வு, சிநேக மனப்பான்மை, மனித நேயம் வளர ஏதுவாகிறது. அக்காலங்களில் விழா முடியும் வரை விரதம் இருந்தும் புலால் மறுத்தும், அன்புடையராய்த் தான தருமங்கள் செய்து நற்சிந்தனையுடன் வாழவும்

நெறிப்படுத்துகின்றது. அதனால் அன்பும் அறனும் தழைக்கின்றது. மேளக்கச்சேரி, சங்கீதக்கச்சேரி, பஜனை, பிரசங்கங்கள், வில்லுப் பாட்டு நடைபெறுவதால் கலைகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. அன்ன தானம், மகேசுர பூசை என்பன செய்வதால் கொடுத்து உண்ணும் பண்பு வளர்க்கப்படுகிறது. “யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி” என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. நாவலர் காட்டிய புராண படனம் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத பாமர்க்கும் சமய அறிவை வளர்க்கின்றது. அறநெறிப் பாடசாலைகள் சமய வாயிலாகக் குழந்தைகளுக்கு நற்பழக்க வழக்கங்கள் போதிக்கின்றன. ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நோக்கமே இந்து மதத்தினது அடிப்படைக் கொள்கை.

நல்லது எது கிடைத்தாலும் அது கடவுளுக்கே உரியதென அர்ப்பணிக்கும் பழக்கம் இந்து மதத்திற் பெருவழக்கு. அவ்வாறு செய்வதால் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் சுயநலம் அற்ற பண்பு வளருகிறது. இப்பண்பைப் பெரியபுராணம் விண்டுரைக்கின்றது. பண்டை நாளில் கடவுளுக்கு விலை உயர்ந்த பொன்னாபரணங்கள், இரத்தின கிரீடங்கள் காரணத்துடனேயே அணிந்தனர். மூலிகைகள் வாசனைத் திரவியங்களால் அபிஷேகம் செய்து அர்த்தம் நிறைந்த வழிபாடு இயற்றினர். அந்த ஆபரணங்களாலும் இரத்தினக் கற்களின் ஒளிகளாலும் பூசிக்கும் பொருட்களாலும் அபிடேகங்களாலும், யாகங்களாலும் வெளிப்படும் அதிர்வுகள் மனோ ரீதியாகவும் விஞ்ஞான பூர்வமாகவும் பயனளிக்கின்றன. இதனை உணராது, இன்று கடவுளுக்கு ஏன் இவை எல்லாம் என விதண்ட வாதஞ் செய்வர் சிலர். அழகு கோலத்தில் கடவுளின் பொன் வண்ணங் கண்டு மனம் ஒன்றிவிடுவதை, சரணடைவதை அனுபவ ரீதியாகவே உணர முடியும். நம் முன்னோர்கள் தம் வருங்காலச் சந்ததியினரை உய்ய வைப்பதற்குக் காட்டிய உயர்ந்த செயல்களே அவை.

யாகத் தீயில் இருந்து எழும் புகையானது சுற்றுப்புறச் சூழலை மாசுபடுத்துகின்ற அனைத்தையும் நீக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. “1984இல் போபாலில் விஷவாயு கசிந்தபோது அக்கனி ஹோத்திரம் வேள்வித்தீ செய்து கொண்டிருந்த இரு குடும்பத்தினரை மட்டும் அக்கொடிய விஷம் தாக்கவில்லை. அப்புகை கவசமாகி அவர்களைக் காத்தது. இச்சம்பவத்தால் உத்வேகம் பெற்ற அமெரிக்கா, போலந்து, சிலி, ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளில் யாகத்தீ தினமும் நடை பெறுவதாக” மங்கையர் மலர் டிசெம்பர் 2003இல் வெளியான செய்தி கூறுகிறது. கற்பூரம் கெட்ட வாயுக்களை அகற்ற வல்லது. ஆலயங்களில் சனக்கூட்டம்

நிரம்பி வழியுந் தினங்களில் எங்கு பார்த்தாலும் கற்பூரம் சுவாலை விட்டு எரிப்பதும் இந்நோக்கம் பற்றியதே. தூபங்களும் கெட்ட வாயுக்களைப் போக்குவனவாகும். பூசை முடிவில் ஐயர் தருகின்ற தீர்த்தம் குறிப்பாகத் துளசி தீர்த்தம் சில நோய்களைக் குணப்படுத்தும் சக்தி உடையது. அபிடேகக்கூட்டுக் கலந்த தீர்த்தமும் மருத்துவ குணமுடையது. குடிக்கும் தீர்த்தம் மட்டுமன்றி, குளிக்கும் தீர்த்தமும் நோய் தீர்க்கும். ஒளவைப் பிராட்டியாரும் ‘பாபத்தைத் தீராத தீர்த்தம் பயனிலை’ என தீர்த்த மகிமையை எடுத்துக் கூறுவர். புண்ணிய நதிகள், கடற்கரைகளில் தீர்த்தம் ஆடுவது இந்துக்களின் வாழ்வியல். அத்தீர்த்தமாதல் தெரிந்தோ தெரியாமலோ நோய் நிவாரணி ஆகிறது. புண்ணிய நதியெனப் போற்றும் கங்கைநீர் மூலிகைகள் செறிந்தது; மருத்துவ குணமுடையது. சில நோய்கள் குணமடைவது கண்கூடு.

பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை இந்துக்களின் வாழ்க்கை சமய சம்பந்தம் உடையது. சந்தோசமோ துக்கமோ சமயச் சடங்குகள் இன்றி நடைபெறமாட்டா. அவர்களது வாழ்க்கை முறையும், சமயமும் வேறு படுத்த முடியாத அளவு பிணைந்துள்ளன.

சீரான வாழ்வுக்குக் கல்வி, கேள்வி, அறிவு மிக மிக அவசியம். அவற்றின் பயனைப் பெறவேண்டுமாயின் எமக்கு மேலாக ஒரு பரம்பொருள் இருப்பதை உணர்ந்து வணங்க வேண்டும் என வழி கூறுகிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

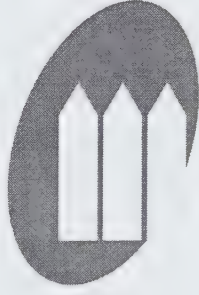
“கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழா ரெனின்”

என்பது அவர் அறிவுறுத்தல். கல்விக்குத் தெய்வம் சரஸ்வதி என்று கல்வியையே சரஸ்வதி ஆக்கிக் காண்கிறான் இந்து

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை”

என சம்பந்தர் தினமும் உமைபங்களை நினை என நற்கதிக்கு வழி காட்டுகிறார். இவ்வுடம்பு, உலகம், நுகர்வுப்பொருட்கள் யாவும் தந்தவன் இறைவன். ஏன்? இவற்றைக் கொண்டு நல் வாழ்வை அமைத்துப் பிறவிப் பயனை எய்துவதற்கேயாம். எமது வாழ்வு சமய ஒழுக்கத் தினால் தான் வளம் பெறுகிறது; அர்த்தமுடையதாகிறது. ‘அன்பே சிவம்’ எனக் கொண்டு வாழ்வோமாக. எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறை சிவனென்று எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாய் இரு. நல்லதோர் உலகம் உன் கையில்.

The Mortgage Centre

We work for **you**, not the lenders.

Piranavan Nantheeswarar (Prabu)

Mortgage Agent – Lic. M10001205

வீட்டு அடமானக் கடன் குறைந்த வட்டி வீதத்தில்
பெற்றிட உங்கள் நட்பான முகவர்

பிரணவன் (பிரபு) 416 726 0822

Unity Financial Mortgage Services Inc. Lic.10457

Email: mortgage@prabunanthee.com

Website: www.prabunanthee.com

- First Second Mortgage
- Refinancing
- Commercial, Residential Mortgage
- Home Equity Mortgage
- Low interest Rates

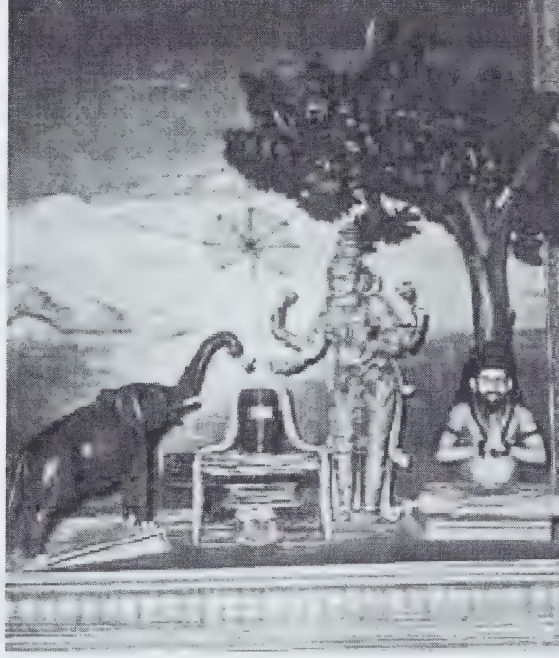
**Park Place Corporate Centre, 15 Wertheim Court,
Suit 107, Richmond Hill, ON. L4B 3H7**

**Other Locations: Toronto, Richmond Hill, Bolton,
New Market.**

**An Independent Member of the
Mortgage Centre Network**

சீலந்தி அரசனான வரலாறு

குருவடி பணிந்து
இ. லம்போதரன் MD
www.knowingourroots.com

மனிதப்பிறவியின் நோக்கம் இறைவனை அடைதலே. ஆனால் ஏனைய பிறவிகள் அவற்றுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உடல், கருவிகள், உலகம், அனுபவங்கள் வாயிலாகப் பக்குவ முதிர்ச்சி பெற்று பின்னர் மேலான மனிதப்பிறவியில் பிறந்தே இறையை அடைதல் வேண்டும். ஆனாலும் இதற்கு விதி விலக்குகளும் உள்ளன. ஈ இறைவனை வழிபட்டு நற்கதி அடைந்த தலம் ஈங்கோளிணி மலை. யானையும் சிலந்தியும் வழிபட்டு நற்கதி அடைந்த தலம் திருவானைக்கா. திருவிளையாடற் புராணத்தின் நாரைக்கு உபதேசித்த படலமும், கரிக்குருவிக்கு முத்தி கொடுத்த படலமும் பன்றிக்குட்டிகளுக்கு பால் கொடுத்த படலமும் விலங்குகள், பறவைகள்கூட இறையை அடைவதற்கும் புண்ணிய பாவ காரியங்களுக்கும் விதி விலக்கல்ல என்று நமக்கு கூறுகின்றன.

அகலியை கல்லதானாள் அரிபல பிறவிபெற்றான் பகலவன் குலத்தில்தோன்றிப் பார்வளம் முழுதுமாண்டு நிகரிலா அரசன் ஆகும் சிலந்தி நீடுகலம் போற்றச் சகமதில் எலிதான் அன்றோ? மாவலி ஆய்த்துத் தானே!

என்ற சிவஞான சித்தியார்-சுபக்கம்-134ம் பாடல் “நிகரிலா அரசனாகும் சிலந்தி” என்று சிலந்தி வழிபட்டு நற்கதி அடைந்த கதையையும், ‘எலிதான் அன்றோ மாவலி ஆயற்று’ என்று எலி நற்கதி அடைந்த கதையையும் கூறுகின்றன. பின்வரும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்களும் மேற்கூறிய சிலந்தி நற்கதி அடைந்த கதையையும், எலி நற்கதி அடைந்த கதையையும் வலியுறுத்துகின்றன.

சிலந்தியும் ஆனைக் காவில்
திருநிழற் பந்தர் செய்து
உலந்தவன் இறந்த போதே
கோச்செங்க ணானும் ஆகக்
கலந்தநீர்க் காவிரி சூழ்
சோணாட்டுச் சோழர் தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித் திட்டார்
குறுக்கைவீ ரட்டனாரே.

- திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் -4

நிறைமறைக் காடு தன்னில்
நீண்டெரி தீபம் தன்னைக்
கறைநிறத்து எலிதன் முக்குச்
கட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும்
அகன்றவான் உலகும் எல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர் போலும்
குறுக்கை வீரட்டனாரே.

-திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருச்சியில் உள்ள தலம் திருவானைக்கா. இந்த தலத்தின் தல விருட்சம் ஐம்பு நாவல் மரம். இதை தமிழில் வெண்ணாவல் என்பர். முன்னொரு காலத்தில் ஐம்பு முனிவர் இங்கிருந்து தவம் செய்தார். அவரை முடி புற்று எழுந்து மரஞ் செடிகளும் வளர்ந்தன. அங்கு எழுந்த மரம்தான் தல விருட்சமான ஐம்புநாவல் மரம். இது இற்றைக்கு நூறாண்டுகளுக்கு முன்னர் பட்டுப்போய் வெறும் பட்டையே எஞ்சியிருந்த காலத்தில் கோவிலுக்கு திருப்பணி செய்த கானாடுகாத்தான் செட்டியார் ஏகாதசருத்ர ஐபம் செய்வித்து இம்மரத்துக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தனர். அன்றிலிருந்து தழைத்து வளர்ந்துள்ள மரம்தான் நாம் இன்று காணும் தலவிருட்சம்.

இங்கு முன்னர் ஐம்பு முனிவர் பூசை செய்த லிங்கத்துக்கு மேலே அங்கிருந்த சிலந்தி தினமும் விதானம் போல வலை பின்னி, அதையே தன் வழிபாடாகச் செய்து வந்தது. அங்கு ஓர் யானையும் தினமும் நீரினால் லிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு வந்தது. யானையின் நித்திய வழிபாடு சிலந்தி பின்னிய வலையைத் தினமும் சிதைத்தது. இதனால் ஆற்றாது கோபம் கொண்ட சிலந்தி ஒரு நாள் யானையில் துதிக்கையினுள் புகுந்து கடித்துவிட்டது. வலி தாங்காத யானையும் துதிக்கையை அடித்து மோதி இறந்தது. அதனுள் இருந்த சிலந்தியும் மாண்டது. இச் சிலந்தியே அடுத்த பிறப்பில் சோழ இராஜ குடும்பத்தில் பிறந்தது.

இவன் தாய் இவனைப் பிரசவிக்கும்போது சோதிடர்கள் காலம் கணித்து, “இன்னும் சில நாழிகை காலம் தாழ்த்திப் பிறந்தால் இவன் சக்கரவர்த்தியாக உலகாள்வான்” என்று கூறினர். இதனால் பிரசவத்தை இயற்கைக்கு மாறாக தள்ளிப்போடுவதற்கு தாய் சம்மதித்தாள். தன்னைத் தலைகீழாகக் கட்டித் தூக்குமாறு பணித்தாள். இதனால் பிரசவமும் தாமதமாகி ஆண் குழந்தை பிறந்தது. காலந் தாழ்த்திப்

பிறந்ததனால் அவன் கண்கள் இரத்தச் சிவப்பாக இருந்தன. இன்றைய மருத்துவத்தில் காலந்தாழ்த்திப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் இச் செங்கண்ணை Sub-conjunctival haemorrhage என்று கூறுகின்றனர். இவ்வாறு சிவந்த கண்ணுடன் பிறந்த காரணத்தால் இக் குழந்தைக்கு கோச் செங்கணான் என்று பெயர் இட்டனர். சமஸ்கிருதத்தில் இவனை “ரெக்தாக்ஷ சோல” என்று அழைப்பர். தாயும் பிறந்த குழந்தையைப் பார்த்துவிட்டு இறந்துவிட்டாள். இவனே பின்னால் கோச்செங்கட் சோழன் என்ற பெயருடன் அரசாட்சியேறி சோழ நாட்டை ஆண்ட மன்னன். இவன் எழுபது கோவில் களைக் கட்டியதாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. அத்தனை கோவில்களும் யானை ஏற முடியாத கட்டட அமைப்புடன் கட்டப்பட்டவை. இந்த கட்டட அமைப்புக் கோவில்களை மாடக்கோவில்கள் என்று அழைப்பர். இவன் விஷ்ணு ஆலயங்களும் கூட அமைத்துள்ளான். வைணவ ஆழ்வார்களினால் பாடப்பட்ட ஒரேயொரு சைவ நாயன்மார் இந்த கோச்செங்கட் சோழனே.

முருக்கிலங்கு கனித்துவர் வாளிணிப் பிண்ணைக்கேள்வன்
மன்னெல்லாம் முன்னவியச் சென்று வென்றிச்
செருக்களத்துத் திறலழியச் சென்ற வேந்தன்
சிரந்துணித்தான் திருவடிநும் சென்னி வைப்பீர்
இருக்கிலங்கு திருமொழிவாளிணி எண்டோள் ஈசற்கு
எழில்மாடம் எழுபதுசெய்து உலகம் ஆண்ட
திருக்குளத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின் களே.

- பெரியாழ்வார் திருமொழி 6:6:8

என்று பெரியாழ்வார் நாச்சியார் கோயில் (திரு நறையூர்) பெருமானைப் பாடும்போது எழுபது சிவாலயங்கள் எழுப்பிய சோழனால் கட்டப்பட்ட ஆலயம் என்று சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். இவ்வாறு பலவேறு வகையான கோவில் கட்டட அமைப்பு களைப்பற்றி பின்வரும் அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரப் பாடலும் கூறுகின்றது.

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங் கோயில் எழுபதினோடு எட்டும் மற்றும்
கரக்கோயில் கடிபொழில்கூழ் ஞாழற் கோயில்
கருப்பறியற் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில்
இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டு ஏத்தும்
இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக் கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து
தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரும் அன்றே

- திருநாவுக்கரசர்

Vedas and Upanishads

Kumar Punithavel

Vedas are the oldest literature of India and the foundation of Hindu religion. It is a collection of religious and philosophical poems and hymns composed over several generations beginning as early as B.B 300 by sages called Rishi's. It was composed in Sanskrit which was an intellectual language. These were compiled and codified by a great sage named St. Viyasar. Thus he is frequently referred to as Veda Viyasar. This same saint is credited with the composing of the great epic Mahabharata. The Vedas have been made into four collections, thus it is frequently referred as four Vedas. These four collections came to be viewed to as sacred for Hindu religion and makes the basis of the Hindu creed. They are respectively Rig-Veda, Saama-Veda, Yajur-Veda and Atharva-Veda.

Some Vedic hymns and poems address philosophical themes such as the henotheism that is key to Hindu theology. By henotheism it is meant to believe in one God, while accepting the existence or possible existence of other deities which is very nature of the Hindu religion. It holds the idea that there is only one God takes many different forms, and that although individuals may worship several different Gods and Goddesses, they really revere but one Supreme Being.

The Rig-Veda: It is believed that the age of Rig-Veda is beyond 3000 BC, a view expressed by my German scholar who did extensive research on Vedic literature. As a body of writing, the Rig-Veda is remarkable, containing 1028 hymns (10,589 verses which are divided into ten book-sections called Mandalas) dedicated to thirty-three different Gods. The most often addressed Gods were nature Gods like Indra (God of rain, and king of celestials), Agni (fire God), Rudra (God of thunder and storm) and Soma (the drought of immortality, an alcoholic brew).

The Saama-Veda: The Saama-Veda or the wisdom of chants is basically a collection of chants, derived from the eighth and ninth books or the *mandalas* of the Rig-Veda. These were meant for priests who officiate at the rituals of the soma ceremonies. Please note that Soma is a brew and the plant from which it is brewed is said to above all other Gods in these two books. There are painstaking instructions in Saama-Veda about how particular hymny must be sung; to put great emphasis upon sounds of the words of the mantras and the effect they could have on the environment and the person who pronounced them.

The Yajur-Veda: The Yajur-Veda or the wisdom of sacrifices lays down sacred invocations (yajurs) which were chanted by a particular sect of priests called *adhvaryu*. These priests were in charge of physical details of the sacrifice . They had to measure the ground, to build to build alter, to prepare the sacrificial vessels, to fetch wood and water to light the fire to bring the animal and immolate (kill as a religious rite) it. The Veda also outlines various chants which should be sung to pray and pay respects to the various instruments which are involved in the sacrifice.

The Atharva-Veda: The name of this Veda was gotten from the reason because the priests of the Atharvu sect of the Brahmins have traditionally been credited with the composition of the Veda. It is a compilation of Hymnsbut lacks the awesome grandeur which makes the Rig-Veda such a breathtaking experience.

The Upanishad: The word Upanishad in Sanskrit means sitting down near. This implies the student sitting down near Guru to learn great knowledge. In the jungles where these great saints resided in isolation composed the Upanishads contemplated upon various mysteries of life both mundane and metaphysical. What ever they realized was not for everyone but for select students. The reason for such selectiveness was

they felt not every one is capable of assimilation of the information.

These compositions of the Upanishads made giant strides in unwinding the mysteries of earth's creation, the essence of life and such matters to the seeker of truth, through episodes, commentaries, stories, traditions and dialogue. There is no exact date for the composition of Upanishads. They continued to be composed over a long period, and the core being over 7th and 5th centuries BC. Interestingly Upanishads were called Vedanta, which literally means the conclusion to the Vedas. There are 18 principal Upanishads.

The core of the teachings of Upanishads is summed up in three words: 'tat twam asi' , translated variously as 'That thou are' or 'thou are that'. The meaning of this saying is that the self-in its original pure primordial state is wholly or partially identifiable or identical with the Ultimate reality that is the source of all phenomena which is called Brahman.

Upanishads are full of lovely stories explaining the finding of Vedas. I will give a short story to illustrate this:

A student went to his Guru for advice and was told to look for the Atman or one Lord, in everything that he met. Not long afterwards he was walking along a road when a very large elephant approached, ridden by mahout. There was no room for the man and the elephant to pass without danger of an accident. However, the man recalled his guru's advice and remembered the atman. The mahout shouted at him to get out of the way, but the man said to himself, 'The atman is in the elephant; how can atman hurt me, who also am atman?' So he continued on his way. On reaching him the elephant seized him with its trunk, and threw him violently to the side of the road. Painfully, the man picked himself up limped away. Next day he went to his guru and complained indignantly that he had been misled. He recounted the story and complained indigently that he has been misled. He recounted the story and expostulated that the guru's advice had failed to protect him. 'Ah!' said the guru, 'but you did not obey the mahout called to you. You forgot that the atman was in the mahout also'.

கோடைகாலப் பாசறை 2011

ஆப்தமானோர் நாத்திகம் பேசீனர்

புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன்
(நிறுவனர், ஆதி அருள்நெறி மன்றம், கனடா)

ஆப்தம் என்பது அன்பு. நாத்திகம் என்றால் கடவுள் மறுப்பு. தனக்கு அன்புடையவர்கள் கடவுளை மறுத்ததாக மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே சொல்லியுள்ளார். அவர் பாடிய திருவாசகத்தில் தில்லைக் கூத்தனான நடராசப் பெருமான் பிரதி எடுத்த திருவாசகத்தில் போற்றித் திருஅகவல் என்ற பகுதியில் இக்கூற்று இடம் பெற்றுள்ளது. அன்பு நண்பர்கள் நாத்திகம் பேசியதும் அயலவர்களும் அதனை ஏற்றுப் பின்பற்றி நாவிலே தழும்ப ஏறுகின்ற அளவுக்குப் பிற்பாட்டுப் பாடினார்களாம்.

இந்த நிலையேற்பட என்ன காரணம்? அன்றைய மக்கள் வாழ்வு எப்படியிருந்தது? சமூகச் சூழல், சமுதாய யதார்த்தம் எவ்வாறு இயங்கியது? மக்களின் இயங்கியல் தன்மைகளில் இருந்த கருத்துநிலை எத்தகையது? என்ற கேள்விகளை எழுப்பிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அன்று கடவுள் என்ற மகாசக்தியை வணங்கினால் உலக வாழ்க்கை குடும்ப வாழ்க்கை, உறவு, சுற்றம் என்னும் பந்தபாசத் தொடர்புகளிலிருந்து விலகி, வானுறையும் தெய்வத்தோடு சேரும் நிலைதான் உருவாகும்; குடும்பம், கணவர், மனைவி, பிள்ளைகள், உறவுகள், சொத்து, சுகபோகம் என்னும் மண்மேல் இருத்தல் வாழ்வு வெறுப்புக்கு உள்ளாகிவிடும் என்ற கருத்துடைய மக்களே தம்மோடு நெருங்கிய கடவுள் மறுப்பாளர்களைப் பின்பற்றினார்கள். தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகியவர்களை உறவினர்கள் கட்டிப்பிடித்து, கடவுள் பக்கம் போகாதே; எங்களை மறந்துவிடுவாய், வெறுத்துவிடுவாய் என்றுகூறி இழுத்துவந்து வீட்டில் இருத்தினார்கள்.

இன்றைய காலத்தில் கோயில்களிலே கலையாடுபவர்களை, சந்நிதிகளில் சன்னதம் கொள்கிறவர்களைக் கட்டிப்பிடித்து இழுத்து இருத்துவது போன்ற நிலையே அன்றைய நிலைமையாகும். கடவுளை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை உறவினர்கள் பதறிப் பதற்றி இழுக்கும் பழக்கம் பரவலாகவே அன்று இருந்தது.

“சுற்றம் என்னும் தொல் பசுக் குழாங்கள் பற்றி அழைத்துப் பதறினர், பெருகவும்”

என்ற மாணிக்கவாசகர் கூற்றில், பதறி இழுத்தவர்கள் சிலர் அல்லர்; பலராகும். பெருகவும் என்ற சொல்லால் சுற்றத்தார் தொகை காட்டப்படுகிறது. சமயவாதிகள் என்ற கூட்டத்தினர் தங்களுடைய சமயங்களே உயர்வான நெறிக்கு வழிகாட்டுகின்றன எனக்கூறி அரற்றினார்கள். பிறிதொரு சாரார் “உலகே மாயம், வாழ்வே மாயம் - உலகில் நாம் காணும் சுகமே மாயம்” என்று நாகேஸ்வரராவ், சாவித்திரி நடித்த தேவதாஸ் படத்தின் பாடலைப் போல், உலகத்தை மாயம் என்ற வம்புக்கதை பேசும் மாயாவாதிகளாய் விவாதங்கள் (பட்டிமன்றங்கள் போல்) கிளப்பி பெரும் குறாவளியாய் சுனாமியாய் சுழன்று அடித்து ஆர்ப்பரித்தனர்.

இந்த உலகத்து இன்பங்களைத் தவிர, கடவுள் இன்பம் எல்லாம் கற்பனை என்று சொல்லிய உலோகாயதருடைய கொள்கைகள் ஒளிமிக்க பாம்புகளின் பல்வேறு கொடிய நஞ்சுகளாய் பரவின. இவைகளைப் போன்ற கருத்து மயக்கங்களும் குருட்டாம் போக்குகளுமே அன்றைய சூழ்நிலை; சமூக யதார்த்தம். இத்தகைய சுழற்சியில் சிக்காமலும், சோர்ந்து போகாமலும் கடவுளே, சிவனே! உன்னை வணங்கி, வழிபட்டு, கண்ணீர் பெருக்கிப் பாடிப் பரவிப் போற்றினேன் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

மாணிக்கவாசகர் காலத்து கடவுள் மறுப்பு என்னும் நாத்திகவாதம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பல வடிவங்களில், வண்ணங்களில் பலரால் பேசப்பட்டது; பரப்பப்பட்டது. இவர்களுடைய நாத்திகவாதத்திற்கு கடவுள் காரணம் இல்லை. கடவுளைச் சார்ந்தவர்களும், கடவுளைச் சார்ந்த அமைப்புக்களுமே காரணமாயின. கடவுளை அபின் (மயக்கம்) என்று பொதுவுடமை வாதிகளான கார்ல் மார்க்ஸ், ஏங்கல்சும் மனித வளத்தை - மனிதத்தை வளர்ப்பதற்காக மயக்கங்களை விலக்கவே பிரசாரம் செய்தனர். இவர் கோட்பாடுகளில் கடவுள் நம்பிக்கையானது ஒருவிதமான மயக்க உணர்வாகவே பட்டது. ஆயினும் கார்ல் மார்க்ஸ் ஏங்கல்சும் ஆரம்பகால கிறிஸ்துவத்தை வரவேற்றார்கள் என்று பழம்பெரும் பொதுவுடமைவாதியும், ‘வாத்தியார்’ என்ற நாவலை எழுதியவருமான எண்பத்துநான்கு வயதான

ஆர்.எஸ்.யேக்கப் என்பார் தீராததி இதழ் பேட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார்.

தென் தமிழ்நாட்டு பொதுவுடமைவாதிகள், நாத்திகத்தைப் பரப்பும் முயற்சிகளைவிட, பொதுவுடமைத் தத்துவத்தை பொருள்முதல் வாதத்தைப் பரப்பும் நோக்கிலேயே எழுதினார்கள்; பேசினார்கள். கார்ல் மாக்ஸ் தென்கிழக்காசியாவில் பிறந்திருந்தால் கடவுளை ஏற்றிருப்பார் என்ற கருத்தைச் சொன்ன குன்றக்குடி அடிகளாரின் கூற்றினை ஆய்வு செய்த ப.ஜீவானந்தத்திடம் திருவாசகத்தை ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள் என்று அடிகளார் கோரினார்கள். பொதுவுடைமைப் புயல் என்றும் புரட்சிப் பேச்சாளர் என்றும் கணிப்புப் பெற்றிருந்த ப.ஜீவானந்தம் திருவாசகத்தைப் படித்தார். திருவாசகத்திற்கு அவர் நெஞ்சு நெக்குநெக்கு உருகியது. ஒருமுறை குன்றக்குடி திருமடத்தில் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவிலே திருவாசகம்பற்றி நீண்ட சொற்பொழிவாற்றினார் ஜீவானந்தம். இதனோடு அங்கு வெளியிட்ட திருவாசக மலரிலும் திருவாசகம் பற்றி கட்டுரையும் எழுதினார்.

தமிழ்நாட்டில் நாத்திகத்தைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடித்த கடும்போக்காளராகத் தந்தை பெரியாரைக் குறிப்பிடலாம். தந்தை பெரியாரின் புகுத்தறிவு இயக்கம் தோற்றங்கொண்டதே கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையைப் பட்டி, தொட்டி, பட்டினம் எங்கும் பரவலாக்குவதற்கே. பெரியாரின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இராமசாமி என்ற இளைஞர் நாத்திகம் என்ற பெயரில் ஒரு கிழமை இதழை நடத்தினார். இரத்தக் கண்ணீர் என்ற திரைப்படத்திற்கு கதை, உரையாடல் எழுதிய திருவாரூர் தங்கராசுவம், நாத்திகம் இராமசாமியும் மேடைகளில் இருகுழல் துப்பாக்கிகளாகத் தூள் கிளப்பியவர்கள். தந்தை பெரியாரின் அனல்கக்கும் பிரசாரத்தினூடாகப் பகிரங்கமாகத் தன்னுடன் விவாதிக்க கடவுள் ஏற்பாளர்களை - ஆத்திகர்களை - அழைத்தார். விடுதலை இதழில் எழுதியும் அழைத்தார்.

அந்தக் காலத்தில் பெரியார் மேடையில் பெரியாரை எதிர்த்துப் பேசப் பலரும் அஞ்சினர். ஏன்? பேசி வெல்ல முடியாது. வென்றாலும் வீடு திரும்ப முடியாது. சைவ அறிஞர்களும், இந்துசமயப் பெரியோர்களும் சமய சேவையில் ஈடுபட்டிருந்த மடாதிபதிகளும் முச்சுப் பேச்சில்லாமல் அடங்கி ஒதுங்கியிருந்தனர். ஒரே ஒரு மடாதிபதி மட்டுமே பெரியாரோடு விவாதம் செய்ய வருவதாக எதிர்வுகூறினார். அவரே திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் குன்றக்குடியின் நாற்பத்தைந்தாவது குருமகா சந்நிதானமாய் அருளாட்சி ஏற்றிருந்த திருவார் திரு அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆவார். இவரைச் சுருக்கமாக தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் என்று குறிப்பிடுவர்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள பொன்மலைப் பட்டி என்ற இடத்திலே ஒரே மேடையில் எதிரும் புதிருமாக அடிகளாரும் பெரியாரும் பேசினார்கள். இருவருடைய கருத்துக்களையும் கேட்க பெருந்தொகையான மக்கள் கூடினார்கள். விவாதம் அனல்வாதமும் புனல்வாதமுமாய் நிகழ்ந்தாலும் நாகரிகமாக ஒருவரையொருவர் மதித்து கருத்துக்களை பகிரங்கமாகப் பகிர்ந்துகொண்டனர். இந்த அரங்கிலே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் கூறிய கருத்துக்கள் தந்தை பெரியாரின் இதயத்தை நெகிழ வைத்தது. “தேவார, திருவாசகங்களில் சிவபெருமானைக் காணுங்கள். சேர்ச் மதம் வேறு; பையிள் மதம் வேறு என்று ஒரு கிறிஸ்தவர் சொன்னது போன்று எங்கள் கோயில் மதம் வேறு. திருமுறை காட்டும் கடவுள் வேறு என்று தெளிவு கொடுத்தார் அடிகளார். இதற்குப் பதிலளித்த தந்தை பெரியார் “குருமகா சந்நிதானம் குன்றக்குடி அடிகளார் சொல்லுவதுதான் கடவுள் என்றால் - அவர் குறிப்பிடுவதுதான் சமயம் என்றால் நாம் நமது கொள்கைகளை மீள்பார்வை செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் தமிழ்நாட்டிலே நாத்திக வேகம் அடங்கியது; வெக்கை தணிந்தது. பெரியார் கொள்கைகளில் பற்றுடைய கலைஞர் மு.கருணாநிதி எழுதிய பராசக்தி திரைப்படம் நாத்திக வாடை வீசியபோதும் வடிவத்தை முழுமையாகக் காட்டவில்லை.

“அம்பாள் எந்தக் காலத்திலே பேசினாள்? ஆகாரத்துக்காக அழுக்கைச் சாப்பிட்டு, தடாகத்தைச் சுத்தப்படுத்துகின்றதே மீன், அது போன்றே நான் சமுதாய அழுக்குகளை அகற்றிச் சுத்தப்படுத்த எண்ணினேன். இது தவறா?” என்ற வசனங்கள் அக்காலப்பகுதியில் பலராலும் பேசப்பட்டது. ஆயினும், ஏசுப்படவில்லை.

1952ஆம் ஆண்டு பராசக்தி படம் வெளியாகி, ஈழத்து திரை அரங்குகளில் காண்பிக்கப்பட்டபோது, வடமராட்சியைச் சேர்ந்த தேவரையாளி முருகன் என்பவர் பராசக்தி படத்திற்கு எழுதிய விமர்சனம் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. அன்னை பராசக்தியை - பரமசிவனின் வாமபாகத்து வனிதையை - அர்த்த நாரீஸ்வரியை ஆத்திகக் கண்ணோட்டத்தோடு சமய தத்துவச் சார்பாகவே வியாக்கியானம் செய்தார். இது இறுக்கமான ஆத்திக வாழ்வு வாழும் கடவுள் நம்பிக்கையாளர்களால் தமக்குச் சார்பாகவே பராசக்திப் படத்தை தமது கண்ணோட்டத்தில் கண்டு விளங்கிய மனோநிலையை வெளிக்காட்டியது. இத்தோடு யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூரியார் வீதியில் வாழ்ந்த சைவப் பெரியார் வேலணையூரைச் சேர்ந்த நாகலிங்கம், பராசக்தி பாட்டுப் புத்தகத்தில் உள்ள “புதுப்பெண்ணின் மனத்தைத் தொட்டுப் போறவரே உங்க எண்ணத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போங்க - இளம் மனதைத் தூண்டிவிட்டுப்

போறவரே உங்க எண்ணத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போங்க” என்ற பாடலை தேவாரம், திருவாசகம் பாடுவதுபோல் பண்ணோடு பாடிக் காட்டி, அன்னை பராசக்தி, அப்பன் சிவபெருமானிடம் வேண்டதல் செய்யும் மீனாட்சி கல்யாணக் காட்சியே இது என்று வியாக்கியானம் செய்தமை ஈழத்து ஆத்தீக இதயங்களின் அருள் நாட்டத்தைக் காட்டியது. ஈழத்தில் தமிழ் அறிஞர் பெரியார் கந்தமுருகேசனார் தொடக்கிய நாத்திகவாதம் பரவலாக பரவ முடியவில்லை. பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமியோடும் தொடர்பு வைத்திருந்த கந்தமுருகேசனாரின் தமிழ் அறிவைப் பாராட்டிய ஈழத் தமிழர்கள் அவருடைய கடவுள் மறுப்புப் கொள்கையை ஏற்கவில்லை.

இந்தியத் தமிழகத்தில் பெரியார் ஈ.வே.ரா. வழிவந்த தொண்டரான அறிஞர் அண்ணா ‘ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்’ என்ற கூறியமையும், கலைஞர் கருணாநிதி “கடவுளை நான் ஏற்றுக்கொள்வது இருக்கட்டும்; கடவுள் என்னை ஏற்றுக்கொள்வாரா? என்பதுவே கேள்வி” என்று ஒரு ஆலயத்திற்குச் சென்று உரையாற்றியதும் ஆப்தமானோர் ஆத்தீகம் பேசிய நிகழ்வுகளாகும்.

சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கமாக வளர்ந்த தி.மு.க. அரசியலுக்கு வந்தபின்பு சங்கடங்கள், சஞ்சலங்கள், தடங்கல்கள், பிரிவுகள் வந்து மனம் வேதனைப்பட்டபோது, “நமக்கும் மேலே ஒருவனடா – அவன் நாலும் தெரிந்த தலைவனடா” என்ற கவிஞர் கண்ணதாசனின் கடவுள் நம்பிக்கைக் குரலே பலருக்கும் ஆறுதலளித்தது. கண்ணதாசனும் பெரியார்தாசனாய் விளங்கி ஒரு காலத்தில் நாத்திகம் பேசிய ஆப்தமானவரே. தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகளாலும், திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரின் சொற்பொழிவுகளாலும் மகேஸ்வரனிடத்தில் மனம்பற்றி திருநீறு குங்குமம் தரித்து கிருபானந்தவாரியாருக்கு நவரெத்தின மாலை அணிவித்தும் குன்றக்குடி அடிகளாரை “குன்றக்குடிப் பெரியீர், குமரனுக்கும் தமிழ் தருவீர்” என்று கவிதையால் பாராட்டியும் “அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்” தொடர் எழுதியவரே.

அரசியல்துறையில் நாளுக்கு நாள் நாத்திக வாதம் நலியத் தொடங்கியது. கணலக்கிய கருப்புச்சிவப்பு அங்கி மஞ்சள் மகிமையை நாடியது. இதுவும் ஆன்மீகத் தொடர்புடைய அன்பர் ஒருவரின் (N.D.R.) ஆலோசனை என்றும் பேசப்பட்டது. ஆக்கபூர்வமான எதிர்காலத்தைத் தேடித்தரும் என்ற நம்பிக்கை ஆன்மீக அடையாளமான மஞ்சளைத் தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டது. ஆன்மீக வாதிகளின் வருகையும், வரவேற்பும் மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் வழங்கின. கடவுளைக் கும்பிடுவதால் பிரயோசனம் இல்லை எனப் பிரசாரம் செய்த புரட்சித்

தலைவர், ஆன்மீகவாதியான கிருபானந்த வாரியாரால் “பொன்மனச் செம்மல்” என்ற பாராட்டைப் பெற்றதும், சோதிட வல்லுநர் வித்துவான் வெ.இலட்சுமணனின் ஆலோசனைப்படி மூகாம்பிகை கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்ததுவும் ஆப்தமானோர் ஆத்திகர் ஆகிய கதையே.

கலைத்துறையிலும், வேலு பிரபாகரன், நந்தா, சேது, நான் கடவுள் திரைப்படங்களின் இயக்குனர் பாலாவும், நடிகர் கமலகாசனும் தமது ஆக்கங்களுக்குள் நாத்திகக் கருத்துக்களையும், காட்சிகளையும் புகுத்தியவர்களே. இவர்களுள் கமலகாசன் ‘தசாவதாரம்’ திரைப்படத்தில் தன்னையும் தனது குலத்தையும் அடையாளப்படுத்தத் துடித்து, என்றோ நடந்து இன்று நீர்த் துப்போய் ஓர் ஐக்கிய உணர்வுடன் உறவாடிக் கொண்டிருக்கும் ஐயங்கார், தீட்சிதர் பிரச்சினையை ஊதிப் பெரிதாக்கினார். நாத்திகம் மறக்கப்பட்டு தனது குலாச்சாரக் குணங்களை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

இயக்குனர் பாலாவின் கடவுள் மறுப்பும், மனித நேய உணர்வும் வியப்புக்குரியது. விதந்து பாராட்டப்பட வேண்டிய விவகாரமாயும் உள்ளது. மனிதனை நினைக்கவேண்டும்; அவன் வாழ்வைக் கவனிக்க வேண்டும். மனிதர்களுடைய நிம்மதியைக் கெடுக்கக்கூடாது. மனிதனின் துன்பங்களைத் துடைக்கவேண்டும் என்னும் நல்ல சிந்தனையிலேயே ஆத்திகம் தோற்றம் கொண்டது. நாத்திகத்தின் நோக்கமும் மனித மேம்பாடாகவே கணிக்கக்கூடியது. இவற்றுள் கடவுள் மறுப்பு என்ற கோட்பாடே இரண்டுக்கும் இடையிலான இடர்பாடாகும். திரைப்பட இயக்குனர் பாலா நாத்திகச் சிந்தனை உடையவரே. அவரை ஆனந்தவிசுவாசன் இதழ் நேர்காணலில் கேட்ட கேள்வி: “நீங்கள் நாத்திகம் பேச யாரிடம் கற்றுக்கொண்டீர்கள்?” திருச்சியைச் சேர்ந்த பெரியார் பிரியன் என்பவர் கேட்ட கேள்வி இது. இதற்கு பாலா வழங்கிய பதில் “நாத்திகத்தை யாரும் கற்றுத்தர முடியாது. அதை உணரவேண்டும். எனக்கு உணர்த்தியது அகால மரணங்கள். ஜானி என்ற என் ஆட்டுக்குட்டியிடம் ஆரம்பித்த பாடம் அது. ஈழத்தில் நடந்த இன அழிப்பு வரை. இவ்வளவு கொடுமைகளைப் பார்த்த பிறகும் நாத்திகம் பேசாமல் இருக்கமுடியுமா?”

இந்தப் பதிலில் ஈழத்து இன அழிப்புக் கொடுமை குறித்த ஆத்தீக உள்ளம் ஒன்றின் உரத்த சிந்தனைக் கருத்தும் இங்கு நோக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கொடுமைக்கு ஆண்டவனைத் திட்டலாம்; பேசலாம். கடவுளே! நீயே சும்மாயிருந்தாய் என்று சீறலாம். உடையாய் தகுமோ இந்த இனப்படுகொலைகள் என்றும் ஏசலாம். மூன்று கண்ணுடையாய் என்கண் கொள்வது

நீதியோ? மகத்திற் புகுந்த சனியனே என்று நாம் உரிமையோடு கடவுளைக் கேட்கலாம்; பேசலாம் என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சொல்லித் தந்திருக்கிறார். முன்னுதாரணமாய் நடந்து காட்டியுமிருக்கிறார். கடவுளுக்கு நாம் உடைமைப் பொருள். கடவுள் எமக்கு உரிமைப் பொருள். உடைமைக்கும் உரிமைக்கும் ஊடல் வரலாம்; உடைவு, பிரிவு வரக்கூடாது. உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலம் என்பது திருவாசகம் என்று வானொலியில் பேசியிருந்தார். (சி.க.சி.)

நாத்திகம் பேசாமல் இருக்கமுடியாது என்று கூறிய இயக்குனர் பாலா சிறிது காலத்துக்குப் பின்பு ஒருகோயில் பக்கமாகப் போயிருக்கிறார். அந்தப் புறச் சுவரில் ஒரு சிறுவனோ சிறுமியோ எழுதியிருந்த வாசகம் அவர் கண்ணில் பட்டது. வாசித்தார். “கடவுளே! என் அக்காவுக்குச் சீக்கிரம் கல்யாணம் நடக்க அருள்புரிய வேண்டும்” என்று எழுதியிருந்தது. மறுபக்கச் சுவரில் “கடவுளே! என் தாயின் கொடுமையான நோய் தீர அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்” என்று எழுதியிருந்தது. இந்த வாசகங்கள் பாலாவின் மனதைத் தொட்டது; நெருடியது; உருகவைத்தது. இத்தகைய நம்பிக்கை சிதைந்துபோக நான் நாத்திகம் பேசவேண்டுமா என்று சிந்தித்தார். அவர் கூற்றில் இதய ஊற்றில் ஆன்மீக இழை இணைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இந்த மனித நேயத்தை மக்கள் வாழ்க்கை என்னும் நெகிழ்வை, மக்கள் நலன் என்னும் உயரிய குறிக்கோளை மனிதனை நினைந்து கசிந்த உணர்ச்சியைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியுமா?

மாணிக்கவாசகர் காலம் தொட்டு இன்றுவரை நாத்திகம் பேசப்பட்டமையும், ஆத்திகம் வீசப்பட்டமையும் காலப்போக்கில் மக்கள் வாழ்வு என்னும் கருத்து நிலையில் நடைமுறை வாழ்க்கையின் அசைவு இயக்கங்களால் நாத்திகம், கடவுள் மறுப்பு வலுவிறந்தமையும் ஒரு யதார்த்த உண்மையாகவே எண்ணவேண்டியுள்ளது.

இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் ஆன்மீகத் துறையில் கடவுள் வழிபாடு குறித்து யாரோ சொன்னதும் நினைவுகூரத்தக்கது. கடவுளை வணங்கும்போது நமது தாய், தந்தையர், பாட்டனார், முப்பாட்டனர்களை இந்தக் கடவுளின் மூலம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பலப்பல வருடங்களாக இந்தக் கடவுளின் முகவிலாசத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து இவனையே சிந்தித்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இப்போது இவனுள்ளேயே வாழ்கிறார்கள். இவன் பாதங்களையே சென்றடைந்திருக்கிறார்கள். நமது வாழ்வுக்கு ஓர் இடைவெளியற்ற தொடர்பை இவனே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறான். கோயில் தூண்களைத் தொட்டுக்கொண்டு செல்லும்போது எங்கள் முன்னோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் பார்ப்பது மாதிரி உணர்வு உண்டாகும்.

கடவுளை நன்றாக விளங்கும்போது அந்த திவ்வியமான உருவத்தில் நமது தாய் தந்தையரையும், மற்றும் காலமாகிய உறவுகளையும் காணமுடியும். இந்த உண்மையைக் கடவுளை நம்பிக்கையோடு கூடும் அன்பினில் கும்பிடுபவர்கள் அனைவரும் தங்கள் அனுபவத்தில் கண்டுகொள்ள முடியும். நமக்கு வழிகாட்டிய நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிட்டுப் பாடியமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிகுச்

சோதிக்கவேண்டா சுடர் விட்டுளன் எங்கள்சோதியன் மாதாக்கம் நீங்கல் உறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்

சாதுக்கண் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே”

மனிதர்கள் மூளையால் மட்டும் வாழக்கூடாது. மனத்தாலும் வாழவேண்டும். மூளை வாழ்வு விஞ்ஞானமாய் தொழில்நுட்பமாய் விண்வெளிப் பயண வெற்றிகளைத் தந்ததோடு ஆயுதங்களையும் தந்து, மனிதனை மனிதன் மதிக்காத மனோபாவத்தையும் வளர்த்துள்ளது. அன்பு நேசிப்பு, பாசம், பற்று அத்தனையையும் காய்ச்சி, ஆவியாக்கி விண்ணுக்கு அனுப்பிவிட்டு “வெற்றிகளுக்காய்” வெறிகொள்ள வைத்திருக்கிறது. இதற்குள்ளும் மெய்ஞ்ஞானம் மேலெழும்பி மேன்மைகொள் சைவநீதியை நியாயத்தைப் பரப்புவதற்கும் நிலைநாட்டவும் நெஞ்சுக்குள் நின்று காலநேரத்தை எதிர்பார்த்து தவம் கிடக்கிறது. மனிதர்கள் மனத்தால் வாழும் நிலைமை தோன்றியதும் பிரகாசம் மனிதகுலத்துக்கு வரப்பிரசாதமாகும்.

“கடவுளை வணங்கும் தன்மையை ஒருவருக்குள் கொண்டுவருவது முக்கியமானது. ஒவ்வொரு சந்ததியினரும் இதற்காகத் தொடர்ந்து பணிபுரியவேண்டும். இந்த சமூகத்தில் உள்ள தெளிந்த அறிவுள்ளவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை தங்கள் கைகளில் எடுத்துக்கொள்ளாவிடில் சமூகமும் நாடும் வன்முறையாளர்களின் கைகளில் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். வணங்குதல் என்பதை உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு தன்மையாக எடுத்து வந்துவிட்டால் பிறகு உங்கள் உயிர் தன்மைக்கு மிக நெருக்கமாக நீங்கள் வந்துவிடுவீர்கள். அப்போது உங்களுக்குள் பெரிய அளவில் வாழ்க்கையின் பரிமாணம் நடக்கத் தொடங்கும்” என்ற சற்குரு வாசுதேவாவின் கருத்து கடவுள் வழிபாட்டின் ஆன்மீக வாழ்வின் தேவையை வற்புறுத்துகிறது.

மனத்தால் வாழ்வோம்! மனிதராய் சூழ்வோம்! ஆப்தமானோர், அயலவர் கூடி ஆத்திகம் பேசி அரவணப்போம்!

அன்பே சிவம்

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

மன்பதையில் வேகமுடன்
மறைந்துவரும் பயிர்களிலே
அன்பும் ஒன்றாம் அதன்பெருமை
அறியாதே அடிபிடுகள்
துன்புறுத்தல் கொலைகளவு
துன்னுபகை வன்முறைகள்
என்பவற்றை வளர்த்துவரும்
ஈரமிலார்க் கருள் இறைவா!

அன்பில்லார் தமக்குரியர்
அன்புடையார் பிறர்க்குரியர்
அன்பினுக்கே உயிர்வாழ்க்கை
அதற்கில்லை அடைக்குந்தாழ்
என்பதெல்லாம் ஏட்டளவோ
எங்கள் அய்யன் வள்ளுவனார்
தன்பெயரும் சிலையளவோ
தமிழ்ப்புகழும் வாயளவோ?

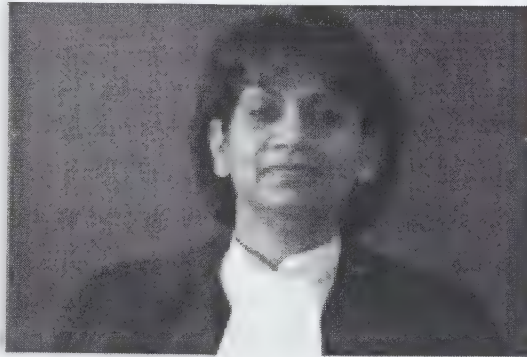
அன்புசிவம் இரண்டல்ல
அவையிரண்டும் ஒன்றென்று
முன்பேநம் திருமூலர்
முழுதுணர்ந்து சொல்லிவைத்தார்
அன்பில்லாச் சமயத்தால்
யாருக்கிங் கென்னபயன்
இன்பால் ஈ யாப்பசுவை
எவரேனும் வளர்ப்பாரோ?

தண்ணீரில் லாவிடத்தில்
தாமரைகள் பூப்பதில்லை
மண்ணேரில் லாவிடத்தில்
வளர்வதில்லைப் பயிரினங்கள்
தொண்ணூறில் இருப்பதில்லை
சுறுசுறுப்புப் பத்தியுடன்
எண்ணாதார் இதயத்திலே
இருப்பதில்லை இறைவனுமே!

அன்பாய் சிவப்பொருளை
அன்பாலே அடைந்தவர்கள்
அன்பர்களாய் யாவரையும்
அன்பாலே அணைத்திடுவார்
அன்புநெறி உலகமதன்
ஆட்சியினைப் பொறுப்பேற்றால்
பின்பென்ன குறையிங்கே
பேரின்பப் பெருவாழ்வே!

DILANI GUNARAJAH

Barrister & Solicitor

Languages: Tamil, Sinhala & English

Business Law

(Purchase, Sale, Incorporation)

வாணிபச் சட்டங்கள் சம்பந்தமான
விடயங்கள்

Immigration Law

(Sponsorship, Independent,
Refugee, Appeal, Humanitarian &
Compassionate Applications)

Real Estate

(Residential & Commercial -
Purchase, Sale, Mortgages)

வீடு, வர்த்தக நிலையம் வாங்குதல்,
விற்பனை, அடைமானம் வைத்தல்

Family Law

(Divorce, Custody, Agreements,
Support)

குடும்பம் தொடர்பான வழக்குகள்
விவாகரத்து, பிள்ளைகள் பராமரிப்பு

Estate Law

(Continuing Power of Attorney for
Property/Personal Care, Wills,
Estate Administration)

உயில் தத்துவப் பத்திரம்
சம்பந்தமான விடயங்கள்

Tel: 416 755 7777

Fax: 416 288 8633

2401, Eglinton Ave. E. Suite # 210,

Toronto, ON M1K 2N8

Email: dilani@bellnet.ca

சமயமும் வாழ்க்கையும்

செல்வி அன்னலட்சுமி கந்தையா

இப்பூவுலகில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொருவரும் தமக்கென ஒரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். அவரவர் தாம் பின்பற்றும் சமயத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப தத்தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். மனிதனது வளர்ச்சியில் முக்கிய செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஒரு சக்தி சமயம் என்ற கூறலாம். கல்வியின் நோக்கம் தமக்கும் சமூகத்துக்கும் உச்சப் பயன் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஒருவனது ஆளுமையை வளர்த்தல் என்றால் சமயக் கல்வியின் நோக்கம் மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுவது எனலாம். மனிதப் பிறவி மாண்புடையது என்று கூறுகின்றார்கள்.

‘அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது’ என சைவப் பழம் ஔவைப் பிராட்டியார் அருளியிருக்கின்றார். இதற்கொருபடி மேற்சென்று ஆறுமுக நாவலர் ‘இந்தச் சரீரம் எமக்குக் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறுதற்பொருட்டே’ என்கிறார். பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு. அந்த இறப்பு பிறவா இறப்பாக இருக்க வேண்டுமானால் இறை தியானம், இறை உணர்வோடு வாழ்தல் என்பன மனிதரில் இருக்கவேண்டிய பண்புகள் ஆகும் என்பது தெளிவு.

இன்றைய உலகியல் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மனிதரும் தமது உடல், புற உலகம் ஆகிய இரண்டு விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். ‘சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்’ என்று சொல்லி உடலைப் பேணுவதில் அதீத அக்கறை காட்டுகிறார்கள். கவர்ச்சியாய் இருத்தல் என்பதும் இதில் அடங்கும். புற உலகைப் பொறுத்தவரையில் படிப்பு, பட்டம், பதவி, செல்வம், செல்வாக்கு என்பன மற்றவரால் மதிக்கப்படுதல் எல்லாமே அடங்கும். புறஉலக அந்தஸ்தை அடைய குறுக்கு வழிகளைத் தவிர்த்து சமய நெறிநின்று சாதிக்க நினைத்தால் - சாதித்தால் - மாண்புடை மானிடப் பிறவிகளாய் இருப்போம்.

ஒரு மனிதன் உயர்ந்தோனாக மதிக்கப்படுகிறான் என்றால் அவன் சமய விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகியவனாய் இருப்பான். இந்த விழுமியங்களை நாம் சமய நீதி

எனக் கொள்ளலாம். நீதியின் வழிநின்று ஒழுகுபவன் நிலைத்திருப்பான். நீதியினைப் புறந்தள்ளி நிற்பவன் உயர்ந்தவனாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டாலும் மற்றவர்களின் மதிப்பில் குறைந்தவனாகவே கருதப்படுவான். மாசற்ற மனமுடையவனுக்கு எந்தத் துறையும் வெற்றிகரமாக அமைந்து விடுகிறது. விருப்பு, வெறுப்பு, கோபம், பேராசை, அகந்தை, சுயநலம், போட்டி, பொறாமை இவைகள் மனிதத்துவத்தை இழக்கச் செய்வன. தேவைக்கு எல்லையுண்டு. பேராசைக்கு எல்லை ஏது? பற்று தனது உடைமையில் வைப்பது; அவா பிறரது உடைமையில் வைப்பது. இதனால் மக்கள் மாக்களாக மாற நேரிடுகிறது. எத்தனையோ பொருட்களில் பற்றுவைக்கும் மனிதன் இறைவனில் பற்றுவைக்க மறந்துவிடுகின்றான். இறை நம்பிக்கை ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்குமாயிருந்தால் சமய நீதிகள் அவனிடம் ஒன்றியிருக்கும். பாவம் எது, புண்ணியம் எது என்று தெரியாமல் இருப்பதனால் இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று நினைக்காமல் எப்படியும் வாழலாம் என்று நினைக்கின்றான். சமயம் வாழ்க்கை நெறியாக இருப்பதனால் மனித மேம்பாட்டுக்கான அன்பு, பரிவு, தியாகம், தன்னடக்கம், சேவை மனப்பாங்கு போன்ற நல்ல பண்புகள் சமயத்துள் புதைந்து கிடக்கின்றன.

சமயம் மனிதன் மனிதனாக வாழ வகை செய்கிறது. தர்மமும், சத்தியமும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கி நிற்கின்றன. ஆசைக்கு அடிமையானால் சத்தியம் புறந்தள்ளப்பட்டுவிடும். சத்தியம் குறைந்தால் தர்மம் குறைந்துவிடும். இன்ற அனைத்துச் சமூகங்களிலும் குழப்பங்களும், சீர்குலைவுகளும் மலிந்து காணப்படுவதற்குச் சத்தியம் சார்ந்த தர்மம் குறைந்தது தான் காரணம் என்று துணிந்து கூறலாம். சத்தியம் சார்ந்தோராக இளந் தலைமுறையினர் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். வெறுமனே ‘சைவநீதி’ என்று கூறிக்கொண்டிராது ஒவ்வொருவரும் அந்த நீதியின்படி நடக்க வேண்டும். இதற்குச் சமயம்சார் நிறுவனங்கள் பெரிதும் உதவமுடியும்.

மனிதரிடையே எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியன ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும். உள்ளொன்று

வைத்துப் புறமொன்று பேசும் நிலை மனிதரிடையே பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தேவார, திருவாசக, புராண, இதிகாசங்களின் சீரிய கருத்துக்கள் இளஞ் சந்ததியினரிடையே விதைக்கப்பட வேண்டும். அரிச்சந்திரன் நாடகத்தைப் பார்த்து கர்மசந்த் காந்தி மகாத்மா காந்தி ஆனார் என்றால் அனைவரும் பொய் பேசாதிருக்க முயன்றால் மகாத்மாவாக முடியாவிட்டாலும் மனிதராய் இருக்கலாமல்லவா? சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, அன்பு அகிம்சை போன்ற விழுமியங்களைக் கடைப்பிடித்தால் நிம்மதியாகவும், நிறைவாகவும் வாழமுடியும். “முதலில் கீழ்ப்படிவதற்குக் கற்றுக்கொள். கட்டளையிடும் பதவி பின்னர் உனக்குத் தானாக வந்துசேரும்” என்று விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார். சமயப் பெரியார்களது வாழ்க்கை வரலாறுகள், அவர்களது கருத்துக்கள், இளந்தலைமுறையினரது மனங்களில் குடியேறவேண்டும்.

‘அறத்தால் வருவதே இன்பம்’, ‘தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க’ என வாழ்பவர் அறவழியில் நின்றுத் தவறமாட்டார். சைவநீதி என்ற சொல்லில் ‘அறம்’ என்ற சொற்பதம் சகல நீதிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ‘அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாகும்’ என்பதற்கு ஒரு காப்பியமே சான்று. சிறுவயது முதற்கொண்டே அறக் கருத்துக்கள் விதைக்கப்பட்டால்தான் அவர்களிடம் இருந்து சமூகம் நல்ல அறுவடையைப் பெறமுடியும். ‘தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா’ என்பதை நன்குணர்த்த வேண்டும்.

சமய நிகழ்வுகளான பண்டிகைகள், விரதங்கள், கோவில் விழாக்கள் சகலதும் சைவநீதியைப் போதிப்பன வாகவே திகழ்கின்றன. இவற்றை இளந்தலைமுறையினருக்கு ஊட்டவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். ஆலய வழிபாடு, இல்லத்தில் நடைபெறும் விழாக்கள் என்பவற்றின் மூலம் குழந்தைகளுக்கு கற்றுக்கொடுத்து கடைப்பிடிக்கச் செய்வது பெற்றோரதும் பெரியோரதும் கடமையாகும். தமிழ் மொழி அபிமானமும், சமயப் பற்றுமுள்ளவர்களாக குழந்தைகள் வளர்த்து எடுக்கப்பட வேண்டும். பண்ணிசை வகுப்புகள், பஜனைப் பாடல்கள், கூட்டுப் பிரார்த்தனை, புராண இதிகாச சொற்பொழிவு, வாசிப்பு, கலைநிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றின் மூலம் குழந்தைகளிடையே சமய நீதிகளாகிய நற்பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும்.

‘இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து’ என்பதற்கு இணங்க அவர்கள் வளர்ந்து வரும்போது மானிடநேயம் கொண்ட மனிதராக வளர்வர். பெற்றோரும் முன்மாதிரியாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். பொய்பேசும் ஒரு தந்தையால் தனது பிள்ளையைப் பார்த்து பொய் பேசாதே என்று சொல்ல முடியுமா? எனவே, வாழ்ந்து காட்டவேண்டும்.

எமது இளந்தலைமுறையினர் ஆன்மீகம் என்ற உணர்வலையைப் பெற்று நல்லவண்ணம் வாழவேண்டும் என்று நினைத்தால் வேறெங்கும் போகத் தேவையில்லை. சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் காணப்படும் 63 நாயன்மார்களது வரலாற்றையும் அறியச் செய்தால் ஒரு மனிதனுக்கு இருக்கவேண்டிய அத்தனை நல்ல அம்சங்களையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். இத்தனை பெருமைமிக்க சமயமானது சைவ சமயம் என்ற நினைப்பை உருவாக்கினால் சமூகத்தில் காணப்படும் எத்தனையோ செயல்கள் இல்லாமலே போய்விடும். இது பெரியோர்களது கையில்தானுண்டு. தாமும் ஒரு நல்ல சமயியாக வாழ்ந்து மற்றவர்களும் நல்ல சமயிகளாக வாழ வழிசெய்யுங்கள். செய்ய வேண்டும். இது காலத்தின் தேவை. கதையைக் கதையாகச் சொல்லாமல் அதற்குள் காணப்படும் உயர்ந்த கருத்துக்களை மனங்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். இது ஒரு வேண்டுகோள் மட்டுமல்ல, நல்வாழ்விற்கான பாதையாகவும் கருதல் வேண்டும்.

எமது வாழ்வைச் சமயத்துடன் இணைத்து அதனடிப்படையில் வாழ்ந்தால் -

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற வள்ளுவன் வாக்கு வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். செய்வீர்களா?

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அவதாரங்களும் அவற்றின் அந்தரங்களும்

திரு.சி.நம்பியாரூரன்

“இறைவன் ஒரு இந்தியனா?” புன்சிரிப்புடன் கேட்டார் என் நண்பர் நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது.

“ஏன் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்?” என்றேன் நான் உயர்த்திய புருவங்களுடன்.

“இந்தியாவில் மட்டுமே அவதாரங்கள் எடுத்து வருகிறார் இறைவன். அதனால் கேட்டேன்” என்றார் அவர்.

“சிந்திக்கவேண்டிய விஷயம்தான்” என்று சொன்ன நான், போகவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டதால் விடைபெற்று விலகினேன்.

நண்பரின் கேள்வி நேரத்திற்கு நேரம் என் மனதில் தோன்றி மறைந்தது. இறுதியில் ஒரு முடிவிற்கு வந்தேன். “ஆமாம். இந்தியர்களும் நாங்களும் பல தோற்றங்களிலும் வழிபடும் இறைவன் ஒரு இந்தியன்தான். அதனால் அவன் இந்தியாமேல் பாரபட்சமாக இருப்பதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை.” இப்படி நண்பனின் கேள்விக்கு நானே எனக்கு பதில் சொன்னேன் - நியாயத்துடன்தான்.

இந்து சமயபீட முதல்வர்கள் மும்மூர்த்திகள். படைப்போன் பிரம்மாவிற்கு முக்கிய தலம் ராஜஸ்தானில் உள்ள புஷ்கரில் இருக்கிறது. காப்போன் விஷ்ணுவிற்கு முக்கிய தலம் பீஹாரில் காயாவில் இருக்கிறது. பாசம் அழிப்போன் சிவனின் முக்கிய தலம் உத்தர் பிரதேஷின் வர்ணாசியில் இருக்கிறது. விஷ்வநாத் கோயில் என்பது அதன் பெயர்.

வினோதமாக, படைப்போன் பிரம்மாவிற்கு நான்கே நான்கு கோயில்கள்தான் இருக்கின்றன இந்தியாவில். முன்னொரு காலத்தில் எங்கும் பலரால் வழிபடப்பட்டவர் பிரம்மா. ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு துரதிர்ஷ்டம் அவரைப் பிடித்தது. அவர் ஒரு பிழை செய்தார். அதன் பயனை அவர் இப்படி ஒதுக்கப்பட்டு

அனுபவிக்கிறார். அவர் பிழை, அவர் மகள்மேல் அவர் மையல் கொண்ட பெரும் பிழை. அவளுடன் அவர் கலந்துவிட்டார். அதற்குத் தண்டனையாக பிரம்மாவின் ஐந்து தலைகளில் ஒன்றைக் கொய்துவிட்ட சிவன் “ஒதுங்கிப் போ” என்று கட்டளை போட்டுவிட்டார். இப்படி பிரம்மா நான்முகன் ஆனார். பிரம்மாவின் நடத்தைக்கு தத்துவ விளக்கம் ஒன்று உண்டு. பிரம்மா ஆக்க சக்தி. அவரின் மகள் ஐடப் பொருள் என்க! உயிர் ஐடத்துடன் கலந்ததால் படைப்புத் தொழில் தொடங்கியது. படைப்புத் தொழில் முடிந்ததும் பிரம்மா என்ற உயிர் தன் ஒரு பாதியை இழந்தது. அதனால் உயிர் பிரம்மாவிற்கு பாதி, பிரம்மாவின் பிள்ளை

களாகிய எங்களுக்குப் பாதியாகப் பிரிந்தது. இந்த நிலையில், எமது தெய்வீகத்தை உணராத மயக்க நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். படைப்புத் தொழிலை முடித்துவிட்ட பிரம்மா ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்; ஊழியின் முடிவு வரும்வரை. ஊழியின் முடிவில் உலகம் அழியும். பிரம்மா மீண்டும் தன் படைக்கும் தொழிலைத் தொடக்குவார். அதுவரை அவர் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் மறைந்து வாழ்கிறார்.

ஊழியின் முடிவுக்கு அழித்தல் தொழில் வேண்டுமே! இது சிவனின் தொழில் அல்லவா? இதன் பொருட்டு இவர் செய்வதுதான் அவரின் உக்கிர திருத்தாண்டவம். ஊழிக்காலம் ஒவ்வொன்றின் முடிவிலும் அவர் உலகங்களை தன்னுள்

அடக்கிக் கொள்வார். அதைச் செய்வதற்கு அவர் செய்யும் கோர தாண்டவம் பிரபஞ்சத்தை சுக்குசுக்காக, அணு அணுவாகச் சிதறச்செய்து சாம்பலாக்கிவிடும். இப்படி பாசமாம் பற்றும் அறுக்கும் சிவன் தூய சாம்பலை உடலெலாம் பூசி ஆனந்த நடுசனாகிவிடுகிறார். அழித்தல் தொழிலும் முடிய அதற்கு வேண்டிய உருக் கொள்ளலும் முடிய, சிவன் யோகநிலையில் அசைவற்ற மௌனியாகிவிடுவார்.

இப்படி பிரம்மா ஒதுங்கியும், சிவன் யோகத்திலும் இருக்க, பிரபஞ்சத்தைக் காக்கும் தொழில் விஷ்ணுவின் தோள்களில் பொறுத்தது. விஷ்ணுவின் இடம் பாற்கடல். அதில் ஐந்து தலை நாகம் ஆதிசேஷன். அனந்தன் என்பது அதற்கு மறுபெயர். அனந்தம் என்றால் முடிவற்றது. ஆதிசேஷ மஞ்சத்தில் விஷ்ணு செய்வது அனந்த சயனம். செந்தாமரைச் செல்வி, லக்ஷ்மி அவரின் கால்களை வருடிக்கொண்டிருக்கையில் உலகில் அநீதி காலத்திற்குக் காலம் தலைவிரித்து ஆடத் தொடங்கிவிடும். லக்ஷ்மி கலங்கிவிடுவாள்.

கால் வருடும் வேலையை மறந்துவிடுவாள். விஷ்ணுவும் விழித்துவிடுவார். மீண்டும் தர்மத்தை நிலைநாட்ட அவதாரம் எடுப்பார். அவர் மனித உருவம் எடுத்தோ, அல்லது தேவைக்கேற்ப வேறு உருவம் எடுத்தோ நல்லோரைக் காக்கும் தொழிலை நடத்துவார்.

இந்துக்கள் நெடுங்காலமாக அவதாரங்களில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுதும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதர்மத்தை அழித்து, தர்மத்தை நிலைநாட்டி மனிதர்கள் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதற்கு வழிகாட்ட இறைவன் காலத்திற்குக் காலம் அவதாரம் எடுக்கிறாரென்று இந்துக்கள் நம்புவர். உள்ளதைச் சொன்னால் நாங்கள் எல்லோருமே அவதாரங்கள்தான். அவதாரங்களின் தெய்வீகங்களுக்கான முன் அமைப்புகள் எங்கள் எல்லோரிலும் இருக்கிறது. இதை மனதாலும், சொல்லாலும் செயலாலும் வளர்ப்பதே வாழ்வின்

இலட்சியம் எனலாம். இறைவனின் பூரண உணர்வின் ஒரு விகிதத்தைக் கொண்டே நாம் பிறக்கின்றோம். இந்த ஆத்மீக இயல்பினை நாம் உணருவது இல்லை. இதை வளர்க்காமல் நாம் எங்கெங்கெல்லாமோ தெய்வீகத் தைத் தேடி அலைகின்றோம். மகத்துவம் மிக்க அவதாரங்களுக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள வேறு பாட்டினை இப்படிச் சொல்லலாம் - நாங்கள் இறை பதவியை அடைய உயர்ந்து போகப் பார்க்கின்றோம். மகத்தான அவதாரங்கள் எமக்கு அருள்புரிய எம்மை நோக்கி கீழே வந்து கொண்டிருக்கின்றன - எங்கள் உணர்வு நிலைக்கு வந்து எம்மை உயர்த்துவதற்கு.

விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் பத்து என்போம். அதர்மம் மலியும்பொழுது தர்மத்தை நிலைநாட்ட இறைவன் அவதாரம் எடுத்து உலகில் சமநிலையை நிலைநாட்டுவான் என்று முன்பு சொன்னேன். இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு எம் மத்தியில் தோன்றும் சிலரை நாம் இனம் கண்டுகொள்கிறோம். அந்நேரங்களில் அவர்கள் எங்களுக்கு

அவதாரங்களாகத் தெரிகிறார்கள். வழிகாட்ட வருபவர்களை சரியாக இனங்காணுவதும், பிழையாக இனங்காணுவதும் எங்களில்தான் தங்கிவிடுகிறது. ஏமாந்து எங்கள் நேரங்களை விரயமாக்குவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் வந்துகொண்டே இருக்கும்.

விஷ்ணுவின் தலைசிறந்த அவதாரங்கள் இரண்டு. ஒன்று ராம அவதாரம். மற்றது கிருஷ்ண அவதாரம். இவற்றுள் கிரமப்படி ராம அவதாரம் முந்தியது; கிருஷ்ண அவதாரம் பிந்தியது.

ராம அவதாரத்தில் ராமன் ஒரு உத்தம புருஷனுக்கு உதாரணமாகத் தெரிகிறான். அவன் தந்தை சொல் தட்டாதவன். தாய் பக்தி நிறைந்தவன். அவன் தன்னை காட்டுக்கு அனுப்ப வரங்கேட்ட சிறிய தாய் கைகேகியை வணங்கி விடைபெற்று கானகம் சென்றவன். ஏகபத்தினி விரதன். ஈடிணையற்ற வீரன். ஆனால், ராமன் தன் தெய்வீகத்தைப் பூரணமாக அறிந்தவன் அல்ல. அவன் என்றும் சாதாரண மனிதன் போலவே நடந்துகொண்டான். இந்த வகையில் ராமன் அவதார வரிசையில் கண்ணனைவிட ஒரு படி கீழே தான்.

கிருஷ்ண அவதாரம்:

கிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தை விட்டு மதுரா விற்குப் போனான். அங்கே கொடிய அரசன் கம்சனைக் கொன்றான். மதுராவிற்கு அரசனானான். மதுராவிற்கு அருகே ஒரு சிறிய நாடு. அதன் மேல் வேறொரு நாடு படையெடுத்தது. அந்த சேனை சிறிய நாட்டின் பெண்களைக் கடத்திச் சென்றது. கிருஷ்ணன் அந்தப் பெண்களை மீட்டு வந்தான். வீடு திரும்பிய பெண்களுக்கு காத்திருந்தது ஒரு அதிர்ச்சி. அவர்களின் கணவர்களும், தந்தையர்களும் அந்தப் பெண்கள் மாசுபட்டவர் என்று ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். அப்பெண்கள் அபலைகள் ஆனார்கள். உடனே கிருஷ்ணன் புரோகிதரை வரச்செய்தான். அத்தனை பெண்களையும் அதே இடத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டான். பெண்களுக்கு மிகப் பிரியமானவன் கிருஷ்ணன். காரணம் தெரிகிறது அல்லவா? ‘கண்ணன்மேல் பெண்களுக்கு ஏன் கண்’ என்பதற்கு இது போதுமல்லவா?

இதில் ஒரு இரகசியம் உண்டு. பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் இரண்டறக் கலக்கும் தன்மையை விளக்குவதற்கு இந்தக் கதை.

இந்து மத வரலாற்றில் மிகப் பிரியமான ஒரு பாத்திரம் கிருஷ்ணனாகத்தான் இருக்கமுடியும். கிருஷ்ணன் விஷ்ணுவின் அவதாரங்களுள் ஒன்றாக இருந்தாலும் விஷ்ணுவைவிட அதிகமான பக்திக்கு உரியவனாகிவிட்டான். மட்டற்ற விவேகம், புருஷ லட்சணம், வீரப் பிரதாபங்கள் யாவும் பொருந்திய உன்னத பாத்திரமாக உலக இலக்கியத்தில் இடம் பெறக் கூடியவன் கிருஷ்ணனாகத்தான் இருக்கமுடியும்.

எந்தவொரு இந்து சமயியும் கிருஷ்ணனின் பூரண அறிவு நிலையைச் சந்தேகிப்பது இல்லை. கிருஷ்ணன் பிறப்பிலிருந்தே தன் தெய்வீகத்தை உணர்த்திவிட்ட விஷ்ணுவின் அவதாரம். அவனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளிலும் அற்புதம் நிகழ்ந்தது எனச் சொல்லும் அளவிற்கு உல்லாசம், அன்பு, சாமர்த்தியம் யாவும் நிறைந்த தெய்வீகம் அவனில் ஜொலித்தது.

“இறைவன் இருக்கிறான். அது எனது நம்பிக்கை” என்போம். நம்பிக்கை நல்லதுதான். இங்கு, உபநிடதங்கள் நம்பிக்கையைப் பற்றிச் சொல்வது “குருடனை குருடன் வழிநடத்தினால், எல்லோருமே இருளில் தடுமாறுவார்கள்” என்பதுதான் நோக்கத் தக்கது. குருவில் நம்பிக்கை, சமய நூல்களில் நம்பிக்கை, கிரிகைகளில் நம்பிக்கை. இவை எல்லாம் நல்லவையே. ஆனால் இவை எல்லாம் சில முதல் படிகள் மட்டுமே. அவற்றின் இடத்தில் வரவேண்டியது மெய்ப்பொருள்பற்றிய நேரடியான சொந்த அனுபவம். இதை ஞானிகள் “சமய அனுபவம்”, “தெய்வீகத்தை உணர்தல்” என்பர்.

“எங்கேயும் எப்பொழுதும் நன்மைகள் அருகி, தீமைகள் பெருகுமோ அப்பொழுதும் அவ்விடத்தும் நான் பூமியில் இறங்குவேன். நல்லோரைக் காக்கவும், தீயோரைத் தண்டிக்கவும் நான் வருவேன். யுகத்துக்கு யுகம் நேர்மையையும் நீதியையும் நிலைநாட்ட நான் வருவேன்.”

கிருஷ்ணன் - கீதையில்.

Vasuki Devadas Law Office

வாசுகி தேவதாஸ் - Barrister, Solicitor & Notary Public

Real Estate	வீடு வர்த்தக நிலையம் வாங்க, விற்க
Immigration	குடிவரவுச் சட்டம்
Personal Injury/Accident Benefit	தனிநபர் விபத்து, விபத்துநலன் சம்பந்தப்பட்டவை
Business Law	வியாபாரச் சட்டம்
Last Wills & Estate planning	குடும்பச் சட்டம், உயில் சம்பந்தமான விடயம், இறுதி விருப்ப ஆவணம்
Power of attorney affidavit, statutory declaration	சத்தியப் பத்திரம், தத்துவப் பத்திரம்
Notarization & Commission	அத்தாட்சிப் பத்திரம்

Drop in for a free minute initial consultation

Evening & weekends consultation by appointment

Vasuki Devadas Law office,
(Midland & Eglinton)
10 - 2466 Eglinton Ave. East,
Toronto Ontario, M1K 5J8

Tel: 416-266-1234
Email: vasuki@vdlaw.ca

DEPENDANT NATURE OF SOUL

Siddhantaratnam Dr K. Ganesalingam
Adheenappulavar, London Meykandar Adheenam

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய் (குறள் 359)

'If one realises his refuge, and so conducts himself that attachment perishes, the ills of the attachment would not find refuge in him'.

We gain experience through our physical body with the internal instruments and the earth we live. We have to depend on them for our thoughts and deeds which are shaped according to our attachment to them. Because of this attachment we are unable to realise the perfect Being which is in association with everything.

This dependence with attachment is the illness which prevents us from seeing the Reality. To cure this illness we must realise the Divine on whom we must depend and conduct ourselves in such way to break the earthly attachment. The Thirukkural couplet shown above stresses it.

Nature of Soul

Various views are prevailing about the nature of soul. Indian philosophical systems, in general, classify all entities in two categories as *Sat* and *Asat*. Pathi, Pasu and Pasam (God, souls and materials of bondage) are accommodated in these two categories. However Saiva Siddhanta is of the view that the soul cannot be accommodated in these categories, and considers it separately calling it *Satasat*.

Import and explanation of the words, *Sat* and *Asat*, also vary from philosophy to philosophy. These words are used to mean entities existing - not existing, real - unreal, living - not living, permanent - impermanent, everlasting - not everlasting etc.

Although Saiva Siddhanta takes these meanings into consideration, it realises that soul cannot be

accommodated in these categories. It is because of its view regarding its dependent nature.

Vedanta sees the meanings of the words *Sat* and *Asat* as existing or real, and not existing or unreal. It considers Brahman alone as real and all others as unreal or parts of Brahman. These views are not acceptable to Saiva Siddhanta which considers soul also eternal like God.

Religions like Jainism and Buddhism are of the view that the soul in a way exists and in another way as does not exist. Various explanations like existing - also not existing (*Asthi, Nasthi*), not existing - not as non-existing, indicate their views. These views are also not acceptable to Saiva Siddhanta. Also, opposite views regarding one and the same entity are generally not seen in Saiva Siddhanta.

When in association with materials of bondage, *pasam*, which is *asat*, soul appears like *asat*, but is not *asat*. When in association with Lord Siva who is *sat* it appears as *sat*, but is not *sat* like Siva. Hence the soul is called *Satasat* in Saiva Siddhanta. This word *Satasat* does not indicate *either sat or asat*. It means *neither sat nor asat*. It indicates the dependent nature of the soul due to its association.

Soul is an entity of knowledge. So is God. But His is with complete knowledge, while that of soul is incomplete and often incorrect. Entities of *pasam* have no knowledge.

Lord Siva, who is *sat* and with complete knowledge has no necessity to know or depend on the entities of *pasam*. Soul which is *satasat* is capable of knowing and depending on the *sat* God and the *asat pasam*. The *Thiruvārutpayan* verse explains it as follows:

சத்தசத்தைச் சாரா அசத்தறியா தங்கண்ணிவை
உய்த்தல் சதசத்தாம் உயிர்.

'Sat does not depend on asat. Asat does not know. Only the satasat soul, knows both and depends on them'.

Soul as satasat either associates with the entities of the asat, pasam, and appears as asat, or associates with the sat Siva and appears as sat. It is the dependent nature of soul. Saiva Siddhantam calls it as 'Saarnthathan Vannamaathal' ('taking the shade of the associated entity').

Realising Dependence

Soul's nature is to dwell in earthly life and acquire the quality of the things it is associated with. Even then its inherent nature does not perish. This is the Saiva Siddhanta view. Similar Siddhanta views were prevailing long before the Saiva Siddhanta texts came in the Tamil land. Tholkappiyam, the oldest Tamil book available now, presents this view by the way of expressing grammatical formations of Tamil words. Following is an example:

‘மெய்யொடு இயையினும் உயிர் இயல் திரியா’

'Although it (soul) joins the body, the inherent nature of the soul does not change'.

In every birth the soul joins the body and exhibits itself as the body. However the impermanent quality of the body cannot be attributed to the soul. Inherent state of the soul does not change. The Tamil book of Tholkappiyam, which explains it, has many such Siddhanta views. Saiva Siddhanta as a great philosophy originated in Tamil land is the accepted view of world scholars.

Soul, in its evolution, has to pass through many stages. It has to take many births and gain many experiences. Ultimately the grip of *anavam* which is the cause of ignorance breaks down and it reaches the Divine. Until this state is reached it is in association with and depends on entities of *pasam*, which are *asat*. Because of this association and dependence it is unable to know itself and also the Lord above it. Only when this association breaks, the soul will be able to associate with and depend on God who is *sat*.

For the soul to be free from its dependent nature, it must understand its associated entity on which it depends. It must also realise the entity to be associated with and to depend on. The Thirukkural phrase '*sarpunarntu*' ('realising the dependence') indicates

it. However the commentators, in general, explain it only in relation to the Divine to be associated with.

When we are in association with the world and the physical body, we perceive everything through our sense organs. The knowledge gained this way is often imperfect. It comes through experience of our actions which are prompted by our likes and dislikes.

Soul acts through the body in the way driven by the five senses. They appear as the family members of the soul. Though the soul is separate from the senses, its nature becomes that of them. Realisation that it is separate from the senses may be considered as *Sarpunarthal*.

Sivagnanabodham compares the five senses as hunters and says that the soul, which is different from them, is growing up in the family of five hunters. '*Aimpula vedarin ayarnthanai valarnthena*' ('forgetting its nature and growing up in the company of the hunters of five senses') is the relevant Sivagnanabodham phrase. Realising this dependent state (*sarpu nilai*) is also a way of destroying it.

The commentator Parimelazhagar finds the meaning of the word '*sarpunarthal*' as realising the Perfect Being on whom all entities depend on. ('*ellap porulukkum saarpaya semporulai unarthal*'). Scholars like Dr Mu. Va. also finds similar meanings. The perfect Being we have to depend on and reach ultimately is shown as Siva in Saiva Siddhantam.

In the Saiva Siddhanta tradition, God who transcends everything is described as having the capabilities to desire (*ichchai*), know (*gnanam*) and act (*kiriyai*). Unlike these capabilities of God, those of the soul are limited and imperfect. If not for this fault, soul also would be considered to be of the same nature as that of God. It is a necessity that the soul has to depend on *Sat* which is only God, and not on *Asat*.

Soul, contrary to its nature, has been growing in the company of the five savage senses because of the associated *anavam*. It is only proper for it to lean on God who is not alien to it. If the realisation that God is the Reality to be associated with and depended on it dawns, the prevailing state of its dependence on senses would break down. When this happens the earthly attachment caused by them also would breakdown.

'*Sarpunarthal*' is the realisation that the Divine Being, Siva, is not alien to us. This is the Realisation

which would take us towards His sacred feet, His Grace. This is expressed by the Thirukkural couplet under reference. Sivagnanabodham, the primary book of Saiva Siddhanta' explains it saying 'anniyam inmaiyan aranz kazhal selume' ('In the absence of alien-ness, soul moves towards the sacred feet of Siva').

Siddhanta View

Many views of Thirukkural find place in the Saiva Siddhanta books. The Siddhanta book Thirukkalitruppadiyar explains Siddhanta truths quoting the above shown Thirukkural verse. Though its explanation is given from the point of view of Siddhanta philosophy, in a way it gives correct and proper explanation to the said Thirukkural verse.

Dyana is the contemplation on God who is to be reached after breaking the bondage (*pasam*) and association with sensual objects. In the spiritual evolution, the state of dyana also changes and Samadhi is attained. Samadhi is the state of 'living' with God, with no thought of anything. It is similar to the state shown in Sivagnanabodham as 'avane thaane aakiya anneri' ('way of He becoming myself'). The Thirukkalitruppadiyar verse which explains it also appears as explaining the Thirukkural couplet. This verse is given below.

சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் என்றமையால்
சார்புணர்வு தானே தியானமுமாம் - சார்பு
கெடவொழுகி நல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.

Its meaning is as follows:

By saying, 'If one realises his refuge, and so conducts himself that attachment perishes', it is shown that realisation of his refuge becomes dyana. When he conducts himself so that attachment perishes and he attains Samadhi, the attachment due to karma would not persist.

நம்பிக்கைப் பிரார்த்தனை

நம் சுய தேவைகளின் ஒலி வடிவமாய் நம் பிரார்த்தனைகள் எப்போதும் இருக்கும். நம் பிரார்த்தனைகள் யாரால் கேட்கப்பட்டு எங்கு நிறைவேறுகிறது என சுய விசாரணை செய்துதுண்டா? மொழிவழி பிரார்த்தனை மட்டுமே கேட்கப்படும் என்றால் மொழி இல்லா உணர்வு பிரார்த்தனை யார் கேட்பது?

இயற்கை நம் முள்ளே ஒரு விஞ்ஞான பிரார்த்தனையை தினமும் நடத்துகிறது. அதற்கு மொழியில்லை!

ஆம், நம் நுரையீரலின் பிரார்த்தனையில் மூச்சு வரமாகிறது.

கணையத்தின் பிரார்த்தனையில் உணவு இரசாயன சக்தியாகிறது.

இருதயத்தின் பிரார்த்தனையில் இரத்தம் திரவ இயக்கம் பெறுகிறது.

இது உடலின் அதிர்வு ஒலி இயக்கம். உடலின் மொழி வழி இல்லாத கூட்டு பிரார்த்தனைகள் முழுமையாக நிறைவேறும் போது, நம் மொழிவழி பிரார்த்தனைகள் எங்கு செல்கின்றன? நம் பிரார்த்தனைகள், நம் குரல்கள் நம்முள்ளே மறுசுழற்சியில் கேட்கும் "ஒலி நிகழ்வு விஞ்ஞானம்".

நம் அழுத்தமான குரல் வடிவம் மூளையில், மொழி அதிர்வு தூண்டுதல் பெற்று, மொழி கவரும் அலைகளாய் காற்றிலே பரவும் - ஒப்புடைய மொழி அதிர்வுள்ள மாற்று மனிதர்களோடு கலக்கும். சுய விசாரணைப் பகுதி நம்முள் இருந்தால் வரம் நமக்குள்ளும் சுரக்கும். மனிதர்களில் நிகழும் ஒலி அதிர்வு விஞ்ஞான விளைவுகள்தான் வரங்களாக நமக்கு மாற்று மனிதர்களிடமிருந்தும் கிடைக்கிறது. பிரார்த்தனைகள் நம்மில் தொடங்கி நம்மில் முடியும் ஒரு ஒலி அதிர்வு விஞ்ஞான கிரியை!

நன்றி - தமிழ் அகம் (இணையம்)

இந்துமாமன்றம்

இசைவுடன் நடரத்தம்

இனிய “சர்க்கரைப் பொங்கல்”

இனிகே நடைபெற

இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள்!

P.KAYILASANATHAN

**B.A.(Cey) LL.B.(Cey)
Barrister & Solicitor**

**2401, EGLINTON AVENUE EAST, # 302
SCARBOROUGH, ON M1K 2M5**

**Tel: 416 752 9561
Fax: 416 752 7262**

இன்பகண் மகிமை

புல்லாறு கோடி ஆண்டுத் தொன்மைவாய்ந்த இப்பூமண்டலத்தில் மாந்தர் எனப்படும் மனித இனத்தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி இன்னும் முடிந்த முடிபுகள் பற்றிய சிந்தனைகள் முழுமை பெறவில்லை. மாந்த இனம் மனித இனமாக முன் மந்தைகளாகவே நடமாடின. மனிதத் பிறவி உயர்ந்தது. மனிதன் சிறந்த சிந்தனையாளன் எனப்பட்டது. இவ்வழர்வ பிறவியை மிருகப்பிறவியாக ஏன் விலங்காக வர்ணிப்பர் விஞ்ஞானிகள். அவனது வளர்ச்சி ஒரு வளரும் சமுதாயத்தையே உருவாக்கியது. மனித வளம் சாதாரண நிலையில் இருந்து உயர்ந்து உருப்பெற்று விட்டாலும் மனித இயலைச் சூழ்ந்த மற்றைய உயிரினங்களையும்பற்றி ஆய்ந்து தன் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. மனிதன் மனிதனாக மட்டுமன்றி தெய்வமாயும் உயர்ந்தான்; உயர்த்தப்பட்டான். உயர்ந்த மனிதனின் சிருஷ்டியே இன்றைய உலகம். உலகம் உயர்ந்தோர் மாட்டது. எனவே மனித மாண்பை, பக்குவத்தை பண்பாட்டை, விழுமியத்தை விழுப்பத்தை ஏன் நாகரிகத்தையே உருவாக்கிய மேன்மை மனப்பதையையே சாரும். சிந்தனாவாதிகளின் கடின உழைப்பின் பெறுபேறாக மெய்ஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும் உருவாகின. மனித உருவாக்கம் மானிட இயலின் திறனாக்கமாயிற்று. புனிதமான மனிதமும் இனிதமான மனமும் ஒருமித்து எங்கும் மனிதஇயல் நிலைநாட்டப்பட்டது.

சிறந்த மனமுடையவன் மாமனிதன். இவனின் கடின உழைப்பே இவ்வுலகம். ஆக்குகிறான்; அழிக்கிறான். இவ்வண்ணம் ஓர்கையில் மனிதத்தப்பிறவி உயர்ந்தது எனச் சாசனங்கள் வடிக்கப்பட்டன. அவற்றின் தொகுப்பே வரலாறு. எனவே வரலாறு சமைத்தவன் மனிதன்; வரலாறு கண்டவன்; வரலாறு சொன்னவன் மனிதன். வரலாற்று நாயகன் மனிதன். அவன் விட்டுச்சென்ற சாதனங்களே சமுதாய வாழ்வு. இவனது வாழ்வுப் பண்ணையில் உருவான சிந்தனைகளின் முடிந்த முடிபே எதிர்காலச் சாசனங்கள். ஆக, அதி உயர்ந்தது மனிதம். இந்த மனித பரம்பரையே நாம். “அரிது அரிது மானிடர் ஆதல் அரிது” என எழுதி வைத்தவன் ஓளவை. அவ்வண்ணமே அப்பர் சுவாமிகளும் “மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே” எனப் பொன் எழுத்துக்களில் பொறித்துச் சென்றார்.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்
குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்
பால் வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமும்
காணப் பெற்றால்
மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மானிலத்தே”

(அப்பர் கோயில் திருப்பதிகம் 4.)

அப்பரடிகளின் திருவாக்குப் போன்றே பின்னால் அவதரித்த தாயுமானவரும் மானுடத்தின் மகிமையை இவ்வண்ணம் வடித்துள்ளார்.

எண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவி
தானியாதினும் அரிதரிதுகாண்
இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ
ஏதுவருமோ அறிகிலேன்

(தாயுமானவர் பாடல் - சித்தர் கணம் 4)

முற்பிறப்பினிலே செய்த தவப் பேற்றினாலே இம்மானிடப் பிறவி வாய்த்தது. எனவே நாமதைப் பயன்படுத்தவேண்டுமன்றோ! இக்கருத்தைத் திருமுலரும் முன்மொழிந்துள்ளார்.

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராணி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற்கு அரியதோர் பேறு இழந்தாரே.

- திருமந்திரம் 2096

“வாய்த்தது நந்தமக்கோர் பிறவி மதித்திடுமின்” என்பது பாவேந்தர் வாக்கு. மகாகவி பாரதியும் மானிட ஜன்மத்தின் மாண்பினை எடுத்துப்பேசியுள்ளார். (சுதந்திரப் பெருமை 4)

மானுட ஜன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும்
வாய்மையை உணர்ந்தா ரேல் - அவர்
ஊனுடல் தீயினும் உண்மை நிலைதவற
உடன்படு மாறு ளரோ.

இந்த மானிடத்தால் உருவாக்கப்பட்டதுதான் சமயம். பல் வேறுபட்ட சமயங்களிற் சைவம் யாரால் உருவாக்கப்பட்டதெனச் சொல்ல முடியாதது. எனவே

தெய்வம் ஒன்றுதான் என்ற கோட்பாடுடையதே சைவநெறி.
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இதை ஆணித்தரமாக
நிறுவியுள்ளார்.

ஒன்றென்றிரு தெய்வமுண்டென்றிரு
உயர் செல்வம் எலாம்
அன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம்பார்
நல்லறமும் நட்பும்
நன்றென்றிரு நடு நீங்காமலே
நமக்கிட்ட படி
என்றென் றிரு மனமே
உனக்கு உபதேசமிதே.

(திரு ஏகம்பமாலை பட்டினத்தார் 54.)

“மனமே, தெய்வம் ஒன்றென்றிரு. அத்தெய்வம்
என்றென்றும் உண்டு என்று நம்பியிரு. உயர்ந்த
செல்வங்கள் யாவும் நிச்சயம் இல்லை என்று இரு.
பசித்தவர்களுடைய முகத்தை இரக்கத்தோடு பார். உலக
தர்மமும் நல்ல சிநேகிதமும் நல்லன என்று உறுதியோடு
இரு. நடுநிலை நீங்காமல் வினைக்குத் தக்கவாறு
இறைவன் விதித்தபடி இவ்வளவு கிடைத்தது என்று
திருப்தியாக வாழ். இதுவே நான் உனக்குச் செய்ய
வேண்டிய உபதேசம்.” (உரை திரு.விக.)

திருமூலரும் “ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்”
(2104 திருமந்திரம்) என்று அறுதிபடக் கூறுகின்றார். இன்று
தெய்வங்களைப் பெருக்கி ஆலயங்களை, சடங்குகளைப்
பெருக்கி, புதிய தெய்வ வழிபாட்டையும் இசுமத்தரும்
லிப்ரரும் கூட்டியுள்ளனர். புரட்சிப் புலவன் பாரதியும் இதை
உறுதியோடு சாடியிருக்கிறார்.

ஒன்று பரம்பொருள் நாம் அதன் மக்கள்
உலகின் பக்கேணி என்றே - மிக
நன்று பல்வேதம் வரைந்தகை பாரத
நாயகி தன்திருக் கை. (பாரத மாதா 3)
ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
அலையும் அறிவிலிகள் - பல்
லாயிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுண்
டாமெனல் கேள் ரோ?

(அறிவே தெய்வம்)
மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
மயக்கும் அறிவிலிகள் - எத
னாடும் நின்றோங்கும் அறிவொன்றே
தெய்வமென் றோதி யறியீரோ!

சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறும்
சுருதிகள் கேளீரோ - பல
பித்த மதங்களி லேதடு மாறிப்
பெருமை யழிவீ ரோ?

தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் - எங்கும்
ஒர்பொரு ளானது தெய்வம்
(முரசு 11)

யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம் - பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக் குள்ளே தெய்வம் ஒன்று - இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.
(முரசு 13)

பரம்பொருளான சிவத்தைப் பரிவார தேவதை
ஆக்குவதும், மதுச்சாலைகள், கசாப்புக் கடைகள்,
பரத்தையர் அரங்குகளைக் கோயிலாய்க் கொள்வதும்
சிவத் துரோகமாம். பசுவுக்கு விலங்கு உணவுகளை
ஊட்டிப் பெறும் பாலை அபிஷேக திரவியமாகக்
கொள்வதும் சைவ சமயத்தை எதிர்ப்பதாகும். ஆயிரத்
தெட்டுக் கலச அபிஷேகம் தேவையா? வீதிவழியே உலாப்
போந்து செய்யும் ஆடம்பர விழாக்களும் ருது
சோபனங்களும் சமயத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவனவாம்.
நாம் செய்கின்ற அபிஷேகங்கள் இறைவனைச் சேருமா
என்பதற்குப் பொருத்தமான விடை இங்கே தரப்படுகிறது.
சைவப் பெருங்குடியினர் வாசித்து கற்றுணர்ந்து
அடங்குவார்களாக. ஏமாற்றாதீர்; ஏமாறாதீர்!

“சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய நடராஜனை
இன்பகனமானவன் எனச் சைவ சித்தாந்தம்
உணர்த்துகின்றது. இன்பகனம் என்பதன் பொருளை நன்கு
விளங்காத சிவனடியார்கள் அநேகர் உள்ளனர்.
அதனாற்றான் அவர்கள் ஆலயங்களிற் பலவிதமான
பொருள்களைச் சிவனுக்கு குருமார் மூலம்
நிவேதிக்கின்றனர். நிவேதனப் பொருள்களை ஏற்று,
அனுபவித்து ஆனந்தம் அடைபவன் சிவன் எனக்
கருதுகிறார்கள். இன்பகனமாக விளங்கும் சிவன் திரிபுடி
ஞானம் அற்றவன். அதாவது அனுபவிப்பவன்.
அனுபவிக்கப்படும் பொருள். அனுபவம் என்னும் மூன்று
திறன் அறிவு இல்லாதவன். சிவனானவன் அடியார்களுக்கு
இன்பத்தை அளிப்பவனே. அல்லது தான் எவ்வகையிலும்
இன்பத்தை அனுபவியாதவன். விருப்பு, வெறுப்பு அற்றவன்
என்பதைச் சைவப் பெரியார்கள் உணர்வார்களாக.

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனை
யன்றி வேறோர்
இற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களு
மின்ப வாழ்வுந்
தற்பொறியாக நல்குந் தலைவ!நின்
அலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோம் கண்டாய்!
பூரணானந்த வாழ்வே!

- (தாயுமானவர். கற்புறுசிந்தை)

முருகனும் தமிழும்

முத்தமிழரசி புஸ்பா செல்வநாயகம்

தமிழர்கள் தங்கள் கண்கண்ட தெய்வமாகிய முருகனைத் தமிழன் என்றும் முத்தமிழன் என்றும் போற்றியதுமன்றி, தம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் 'பரமாசாரியன்' என்றும் புகழ்ந்தார்கள். தமிழ் முனிவனான அகஸ்தியருக்குத் தமிழ் கற்பித்த குருவென்றும் கூட முருகனை வழங்கியதுமன்றி தமிழ்ப் புலவனாகவும், தமிழ் பித்தனாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். முருகன் முத்தமிழாராய்ச்சியைப் பொழுதுபோக்காக்கிக் கொண்டவன் என்றும் கூறுகின்றனர்.

பாண்டிய குலத்தில் உக்கிரப் பெருவழுதி என்ற மன்னனாக அவதரித்து முருகன் மதுரைச் சங்கப் புலவர்களுடன் தமிழ் ஆராய்ந்தான் என்றும் ஒரு கதை நிலவுகிறது. உருத்திரசன் மன் என்ற ஊமைப்பிள்ளையாகிய முருகன் 'இறையனார் அகப்பொருள்' எனும் நூலுக்கு ஏற்ற உரையினைத் தெரிந்தானென்றும் புகழ்கின்றனர். இறையனார் அகப்பொருள் என்ற இலக்கண நூலை இறையனார் என்ற புலவர் இயற்றினார். இறையனார் எனும் நாமம் இறைவனாகிய சிவபெருமானைக் குறிப்பதால் இறைவனாகிய சிவபெருமானே அந் நூலை இயற்றினாரென்று கூறுவாரும் உளர். இந்நூலின் பொருளை உள்ளபடியே அறியப் புலவர்கள் விரும்பி சங்கப் புலவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு எட்டியவாறு

பொருள் வரைந்து பின் எந்த உரை பொருத்தமானது என்பது குறித்து வாதப் பிரதிவாதங்கள் எழுந்தபோது அவர்கள் சிவபெருமானைத் துதித்தனர். மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு புலவர் உருவில் அவர்கள் முன்பாகத் தோன்றி, எது ஏற்பு உரை எனத் தீர்மானிப்பதற்குத் தான் வழி கூறுவதாக வாக்களித்து, "இந்த ஊரில் உருத்திரசர்மன் என்ற ஊமை ஒருவன் இருக்கிறான். அவனை அழைத்து வந்து இந்த உரைகளை எல்லாம் அவனுக்கு வாசித்துக் காட்டுங்கள். எந்த உரையைக் கேட்டதும் அவன் கண் பனித்து, உடல் புளகம் எய்திக் காணப் படுகிறானோ அதனையே ஏற்ற உரையாகக் கொள்ளும் படியும், அவன் முருகக் கடவுளே" என்றும் அருள் வாக்கு அருளி இறைவன் மறைந்தார். சங்கப் புலவர்கள் அந்த ஊமையைத் தேடிப்பிடித்து அழைத்து வந்து ஏற்ற ஆசனத்தில் அமரவைத்து உரைகளையெல்லாம் வாசித்துக் காட்டியபோது கடைசியில் ஒரு உரையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ஊமையின் கண்கள் பனித்தன. அவன் புளகம் அடைந்தான். உடனே, "நல்ல உரை கிடைத்துவிட்டது" என்று புலவர்கள் மனம் மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ஊமையின் ஒரு முகம் ஆறுமுகக் கடவுளாகவும், அவர் அமர்ந்திருந்த ஆசனம் மயிலாகவும் மாறியது கண்டு பேரானந்தம் அடைந்தனர். மறுகணமே இந்த அற்புதக் காட்சியும் மறைந்தபோது புலவர்கள் சிவபெருமானின் திருவிளையாடலையும், முருகனது அருள் விளையாடலையும் புகழ்ந்து முருகனின் தமிழாராய்ச்சித் திறனையும் வியந்து நின்றனர். சங்கப் புலவர்களுள் தம் உரையே மிகவும் ஏற்றது என்பதை உணர்த்திய முருகனை 'நூலறி புலவ' என்றும், 'புலவரேறே' என்றும் பாராட்டிய நக்கீரரது தளராத சிவபக்தியை உணர்ந்து, அவர் வாயால் தம் பேரில் அருமையான

தமிழ்ப்பாக்களைப் பெறவிரும்பி ஒரு சிறு திரு விளையாடலை நிகழ்த்தி திருமுருகனது திருமுருகாற்றுப் படை எனும் பிரபந்தத்தைப் பெற்றுக் கொண்டானாம் முருகன்!

சேக் கிழாருக்கு ‘உலகெலாம்’ என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து பெரியபுராணம் பாட வழிசெய்ததுபோல் திருமுருகாற்றுப்படை பாடுவதற்கு நக்கீரருக்கு “உலகம்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தான் முருகன் எனப்படுகிறது.

ஊமையாகவிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தது மட்டுமன்றி, ஊமையைப் பேசுவித்தமையும் முருகனோடு தொடர்புடையதே. பிறக்கும்போதே ஊமை எனினும் செந்தூர் ஆண்டவன் அருளால் முருகனால் பேசுகின்ற பெருமை பெற்றவர் குமரகுருபரர். தமது குறையைப் போக்கி, பேசும் ஆற்றலை அருளிய செந்தில் ஆண்டவன் பேரில் கலிவெண்பா பாடி, தம் நன்றியினை வெளியிட்டார் குமரகுருபரர். வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் முத்துக்குமரன் எனும் முருகவேளின் பேரில் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். ‘இங்கே நீ வந்தும் நம்மைப் பாடாது போகக் கூடாது’ என்று முத்துக்குமரனே இவருக்கு ஆக்ஞையிட்டுத் திருநீறும் நெற்றியில் சாற்றி ‘பாடு’ என்றதுமன்றி, “பொன்பூத்த குடுமி” என்ற அடியும் எடுத்துக் கொடுத்தானாம்.

பிரயாணம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமான அக்காலத்தில் கால்நடையாய்க் காசி யாத்திரை சென்றபோது தமிழிலும் வடமொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற குமரகுருபரர் காசியில் வழங்கிய இந்துஸ்தானிப் பேச்சு முருகனது பேரருளால் கைவரப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இவரது சகலகலாவல்லி மாலை எனும்

பாடல்கள் இன்றும் நவராத்திரி காலங்களில் பாடப்பட்டுவருகின்றது. தனது பன்மொழித் திறனை அருளிய பெருமையினைப் பாடுகின்றார் இவர்.

திருவிளையாடல்கள் பல நிகழ்த்தித் தமிழ்க் காதலைச் சுவைத்த முருகப் பெருமான், அருணகிரி நாதரைக் கொண்டு பதினாறாயிரம் பாடல்கள் கொண்ட திருப்புகழ் பாமாலைகளைப் பெற்றான். இப்படியாகத் தமிழ் புலவர்களைத் தம் பக்தர்களாகக் கொண்ட முருகன் ஒரு சமரசவாதியாகவும் திகழ்கிறான். பகழிக் கூத்தர் என்ற ஒரு வைணவரது வாயால் தமிழ் பாடல்களைப் பெறவிரும்பி அவரை வருத்திய வயிற்று நோயை நீக்கி திருச்செந்தூர் பிள்ளைத் தமிழ் பாடச்செய்து அருள்புரிந்தான்.

தமிழ் காதலால் முருகவேள் தாமே தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறான். பிறரையும் பாடச்செய்திருக்கிறான். வாதாடுகிறான்; தன்னைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு தமிழை அருளி கவித்திறனை அளிக்கிறான். ‘பாடு’ என்று கட்டளையிடுகிறான். கெஞ்சுகிறான்; கொஞ்சுகிறான். கனவிலே தோன்றி பாடச்சொல்கிறான். அன்பாலும் அச்சத்தாலும் பாடல் பெறுகிறான். தமிழ்மேல் கொண்ட கரைகாணாக் காதலால் முருகன் ஆடிய திருவிளையாடல்கள் பலப்பல. “முத்தமிழால் அங்கு வைதாரையும் வாழவைப்பான் முருகன்” என்று அருணகிரியார் கூறியது நமக்கும் தெம்பு தருகிறது. எனவே அல்லும் பகலும் அவன் புகழ்பாடி, அவனை நினைந்து துதிக்கும் நமக்கெல்லாம் முருகனது திருவருள் பரிபூரணமாகக் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தனதருளை வாரிவாரி வழங்கும் தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகனை வணங்கி உய்வோமாக. ☑

கோடைகாலப் பாசறை

நடராஜப் பெருமானும் ஆனந்த தாண்டவமும்

அமிர்தி புவனேந்திரா

“ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும் பெரும் சோதியானவன் இறைவன். உருவம் ஒன்றின்றி எங்குமாய், எல்லாமாய் நிற்கும் பரமசிவனுக்கு சிவாலயங்களில் பல உருவத் திருமேனிகள் உள. இவற்றில் தூக்கிய திருவடியுடைய நடராஜப் பெருமானின் திருக்கோலம் எமக்கு பல தத்துவங்களை விளக்குகின்றது.

நடேசர் வடிவம் ஐந்தொழில்களைக் காட்டும் வடிவமாகும், அவரது அனவரத தாண்டவமே எல்லா உலகங்களின் அசைவுகளுக்கும் செயல்களுக்கும் மூலகாரணமாகும். நடராஜப் பெருமானே எல்லா நாட்டியங்களுக்கும் தலைவனாவன். அணு முதல் அண்டம் வரை இடைவிடாது அசைந்து கொண்டிருக்க முதற்காரணம் இந்த நடேசர் நாட்டியமாகும்.

நடராஜப் பெருமானின் வடிவில் ஒரு திருக்கரம் உடுக்கை என்ற வாத்தியத்தை தாங்கியுள்ளது, அதிலிருந்து சத்தம் பிறக்கும். சத்தம் ஆகாயத்தில் உண்டாவது. ஆகாயம் பஞ்ச பூதங்களில் முதலானதும் அவை எல்லாவற்றுக்கும் மேன்மையானதுமாகும். ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து நெருப்பும், நெருப்பிலிருந்து நீரும் நீரிலிருந்து நிலமும் பிறக்கின்றன. சத்தப் பிரபஞ்சத்தினின்றும் ஏனையன தோன்றி இவ்வுலகம் தோன்றியது என்பது மேற்கூறியவற்றால் விளங்கும். உடுக்கையின் ஓசை நாத தத்துவத்தைக் காட்டும். அதிலிருந்து விந்து முதல் பிருதிவியீறான மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும் பிறக்கும். இதனாலேயே “தோற்றம் துடியதனில்” எனப்படுகின்றது. இது இறைவனின் படைத்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது.

கீழேயுள்ள வலது கை அபய முத்திரையோடு உள்ளது. அதாவது வழிபடுவோருக்கு “அஞ்சாதீர்கள்! நான் இருக்கின்றேன்” என்று கூறுவதுபோல் அமைகின்றது. இது காத்தற் தொழிலைக் குறிக்கின்றது.

இடது கையில் எரிகின்ற அனல் உண்டு. “சாற்றியுடு மங்கியிலே” என்பதுபோல் சர்வ சங்காரத்தை அதாவது அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கின்றது.

இடது கை வலப்புறமாக வளைந்து தூக்கிய திருவடியை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அதாவது “நான் மலர்ப்பதத்தே நாடு” என்பது போல் தூக்கிய திருவடியைக் குறிக்கின்றது. அதாவது தூக்கிய திருவடியின் கீழ் அடைவதே முத்தியாகும். இது அருளலைக் குறிக்கின்றது.

ஊன்றிய திருப்பாதம் முயலகன் என்னும் ஆணவம் நிறைந்தவனை அடக்கி ஆன்மாக்களுக்கு மல மறைப்பை உண்டாக்குகின்றது.

தாருகா வனத்தில் சில முனிவர்கள் வாழ்ந்தனர். வேதங்களை நன்கு கற்றவர்கள். வேதங்களில் வரும் மந்திரங்களைச் சரியாக உச்சரிப்பதில் வல்லவர்கள். யாகங்கள் செய்யும் முறைகள் எல்லாம் கற்றுத்தேர்ந்ததால் ஓர் அடிப்படையான உண்மையை மறந்து விட்டனர். இறைவனது திருவருளாலேயே தான் தமக்கு

இத்தகைய ஆற்றல் கிடைத்தன என்பதை அவர்கள் சிந்தைக்குப் புலப்படவில்லை. இறைவனை இல்லாதொழிக்க நினைத்து கொடிய மிருகங்களை ஏவினர். யானை ஒன்றை அனுப்பினர். அதன் தோல் இறைவனுக்குப் போர்வையாயிற்று. நெருப்புப் பந்தொன்றை வீசினார்கள். அவ் அக்கினியை சிவன் கையில் ஏந்திக்கொண்டான். கொடிய விஷப்பாம்பை அனுப்பினர்; அதைத் தன் ஆபரணமாக்கினார். பூதங்களை அனுப்பினர்; அவற்றைத் தம் கணங்கள் ஆக்கிக் கொண்டார். முயலகன் எனும் ஒரு கொடிய குறளனை அனுப்பினர். இறைவன் அவனை தமது வலது காலுக்கு கீழே போட்டு மிதித்துக்கொண்டார். இங்ஙனம் முனிவர்கள் அனுப்பிய ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. பின்னர் தாம் செய்த தவறை உணர்ந்தனர். ஆண்டவன் பெருமையை உணர்ந்தனர்.

முனிவர்கள் ஏவியவை யாவும் இறைவன் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந்தன. இவையே நடராஜப் பெருமானின் வடிவத்தை விளக்குகின்றன எனும் இன்னுமொரு வரலாறாகும்.

எம்பெருமானின் தலையில் செஞ்சடையும் அதில் பிறைமதியும் உண்டு. அப்பர் சுவாமிகள் கூத்தப் பெருமானைக் கும்பிட வேண்டுமென்ற ஆவலினால் சிதம்பரம் வந்துசேர்ந்தார். அங்கு கனகசபையிலே ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்ற ஆனந்த நடராஜப் பெருமானைக் கண்ட மாத்திரத்திலே பலமுறை நிலத்திலே விழுந்து வணங்கினார். கைகள் இரண்டும் தலைமேல் குவிந்தன. கண்கள் இரண்டும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தன. மனங்கசிந்துருகிப் பெருமானுடைய அருளினாலே திளைத்து பேரின்பம் அடைந்தார். இத்தோற்றத்தை “பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியும்” என்றும், “எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனிதப்பிறவியும் வேண்டுமேயென்ற மானிலத்தே” என்கின்றார்.

ஆதிசேடன் மீது அறிதுயில் கொள்ளும் திருமால் ஒரு நாள் ஆனந்தப் பரவச மேலீட்டினால் எழுந்தார். “தேவரீர் இங்ஙனம் எழுந்ததற்கு யான் ஏதும் பிழை செய்தேனோ” என்று ஆதிசேடன் வினவ, அதற்கு திருமால் “ஆதிசேடனே! நேற்று தாருகாவனத்தில் சிவபெருமானின் ஆனந்த நடனத்தைக்கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தோம். அந்தக் காட்சி எம்மனதில் நிறைந்திருக்கின்றது” என்று அத்திருநடனத்தின் சிறப்பை விளக்கினார். ஆதிசேடனுக்கும் சிவபெருமானின் திருநடனத்தைக் காணவேண்டும் என்ற பெரு விருப்பு ஏற்பட்டது. தனது விருப்பத்தை திருமாலிடம் தெரிவிக்க ஆதிசேடனைத் தவம் புரியுமாறு அனுப்ப, ஆதிசேடன் சிவனை நினைத்து பெருந்தவம் புரிந்து சிவனருளால் பதஞ்சலி முனிவராகி சிதம்பரத்தில் நடராஜப்பெருமானின் திரு நடனத்தைக்கண்டு களித்தார். வியாக்கிரமபாத முனிவருடன் சேர்ந்து சிவனின் பக்கத்திலிருந்து என்றும் தொழும் பேறு பெற்றான்.

இராஜசேகர பாண்டியன் மதுரையை ஆண்டு வந்தான். சிவபெருமான் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களையும் செய்த இடம் மதுரையாகும். நாள்தோறும் வெள்ளி அம்பலத்திற்கு சென்று திருநடனம் கண்டு வருபவன், சகல கலைகளையும் கற்றான். நடனம் பயிலத்தொடங்கியதும் அதன் இயல்புகளை அறிந்தான். பயிற்சியினால் கால்கள் வலித்ததன் அனுபவத்தால் அரசன் வேதனையை உணர்ந்தான்.

நடராஜப்பெருமான் மதுரையிலே வெள்ளி அம்பலத்தில் என்றும் வலது கால் ஊன்றி இடது காலைத்தூக்கி ஆடுவதைப்பார்த்து பதைத்தான். இறைவனுக்கு கால் நோகுமே என வருந்தினான். எம்பெருமானின் சந்நிதியில் நின்று நடராஜப்பெருமானே என்றும் நீர் வலது காலை ஊன்றி நின்று ஆடுவதனால் கால் வலிக்கும். அவ்விதம் கால் கடுக்க ஆடுதல் தகாது. இடது காலை ஊன்றி வலது காலைத்தூக்கி நின்று ஆடுதல் வேண்டும் என்று மனம் நொந்து வேண்டுதல் செய்தான்.

வேண்டுவோர் வேண்டுவதைக் கொடுப்பவன் இறைவன். இராசசேகர பாண்டியனது வேண்டுகோளை வெள்ளி அம்பலத்தான் செவிமடுத்து அருளினார். மன்னன் காணும்படியாக வலது காலைத்தூக்கி கால் மாறி ஆடினார். மன்னன் கண்டு மெய்மறந்தான். ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகியது. எம்பெருமான் தனது வேண்டுகோளை ஏற்று அருளினாரே என்று பரவசமானான். கால் மாறி ஆடிக் களைப்புத் தீர்த்துகொண்டார் என ஆனந்தங்கொண்டான் மன்னன். இறைவன் திருவிளையாடலில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஒரு கணம் திருக்கலையத்தில் பார்வதி தேவிக்கும் சனிபகவானுக்கும் நடந்த வாக்குவாதத்தின் இறுதியில் பரமசிவனிடம் வரம் வேண்டுகின்றான். “தங்கள் ஆனந்த தாண்டவத்தை அடியேன் ஒரு துளியாவது காணும் பாக்கியம் அருள வேண்டும்” என்று கேட்க மறுகணமே சிவபெருமானின் கைகள் உயர்ந்தன. உடுக்கை ஒலித்தது. ஆனந்த தாண்டவத்தின் சாயலை சனிபகவான் கண்டு மகிழ்ந்தான் என்பது புராண வரலாறு.

அம்பலவாணனுக்கு எடுக்கும் விழாக்களில் மிகவும் சிறப்பானது நடராஜர் அபிடேகமாகும். அதிலும் மார்கழித் திருவாதிரை நன்னாளில் வரும் ஆருத்திரா தரிசனம் மிகவும் விசேடமானது. திருவாதிரை நாளின் சிறப்பு நோக்கி சம்பந்தப்பெருமான் “ஆதிரை நாள் காணாது போதியே பூம்பாவாய்” என்று பாடினார். இது போன்றே மாணிக்க வாசகரும் - “தில்லையில் கூத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே” என்கின்றார் சிவபுராணத்தில். திருச்சிற்றம்பலத்தில் நடராஜப் பெருமான் ஆடும் ஆனந்தக்கூத்தை பஞ்ச கிருத்திய நடனம் என்றும் கூறுவர்.

சிவபெருமானின் அடியவர்க்கு ஈண்டு வருந்துன்பங்களும் உள்ளனவோ! எனவே தூக்கிய திருவடியாம் அந்த நடராஜரின் திருநடனக் காட்சியை மார்கழித் திருவாதிரை நன்னாளில் காண்பவர்களுக்கு பேரின்பப் பெருவாழ்வு கிட்டும் என்பது உறுதி. □

நால்வர் காட்டிய நற்றமிழ் நெறி

மா.க.ஈழவேந்தன்
முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் - இலங்கை

மேற்குறித்த தலைப்பில் எனது கட்டுரையை வரையமுனைந்தபோது, ஆண்டவன் அடியெடுத்து வைப்பதுபோல் ‘பெரியபுராணம் - ஓர் ஆய்வு’ என்ற நூலில் அதன் முன்னுரையில் பக்திப்பாடல்களை மிகுதியும் பெற்ற தமிழ் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் வரைந்துள்ள கருத்து என் கட்டுரைக்கு வலுச்சேர்ப்பதனால் அப்பகுதியை நான் அவ்விதமே கையாள்கிறேன்.

“தமிழ்மொழி பெற்றுள்ள சிறப்புக்கள் பல வகைப்படும். உலக மொழிகள் எதுவுள்ளும் இன்றுவரை காணமுடியாத பொருளதிகாரம்பற்றிப் பேசும் பகுதியைத் தன்னுள் அடக்கியுள்ள தொல்காப்பியம் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களுள் மிகப் பழைமையான இலக்கண நூலாகும். தனித்தன்மை பெற்றுத் தொல்காப்பியம் விளங்குவது போலவே, சமய இலக்கியம் என்ற பகுதியும் தனித் தன்மை பெற்று விளங்குகிறது.” அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் கூற்றுக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்ற வகையில் மறைமலை அடிகளார் ஒல்காப் புகழ்பெற்ற தொல்காப்பியம் பற்றி பின்வருமாறு கூறும் கூற்று சிந்தைக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

“இன்று கிடைக்கும் மிகவும் பழைமையாய்ந்த தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் மூலம் தமிழ் நாகரிகத்தின் தொடக்க காலத்திலேயே இறை, உயிர், பொருள் விடுதலை போன்றவை குறித்த அறிவு நிறைவானதாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.” அ.ச.ஞானசம்பந்தனை மேலும் மேற்கோள் காட்டுகையில் “பக்திப் பாடல்கள்” என்ற தொகுப்பை பெற்றுள்ள சிறப்பு உலகமொழிகள் அனைத்துள்ளும் தமிழுக்கு வாய்த்ததுபோல் வேறு எந்த மொழிக்கும் வாய்க்கவில்லை. அளவுகொண்டு கணக்கிட்டால்கூட தமிழ் மொழியில் முகிழ்த்துள்ள பக்திப் பாடல்களின் அளவு வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை. தமிழுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெறுவது வடமொழி அன்று. கீழறு மொழியே என்று வல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர்.

சங்ககாலம் தொட்டு இடைவெளியின்றி தமிழர் வாழ்வும், இலக்கிய வளர்ச்சியும் களப்பிரர் இடையீட்டால் தடைபெற்றது. களப்பிரர் காலத்தை தமிழகத்தில் இருண்ட காலமென ஆய்வாளர் வர்ணிப்பர். பின்பு, இந்த வளர்ச்சியும் அதன் போக்கும் முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட மாறுதல் 7ஆம் நூற்றாண்டில் நாயன்மார்களின் வருகை,

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. பல்லவர் காலம் பலதுறைகளில் சிறந்து விளங்கியதென்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. தமிழக வரலாற்றில் கற்கோயில்களைக் கட்டிய பெருமை பல்லவர்களையே சாரும். ஆனால் பல்லவ மன்னர்கள் பெரும்பாலோர் சமணத்தையும் பௌத்தத்தையும் தழுவிய நிலையில் தமிழரின் தொன்மைநெறியாம் சிவநெறியை முற்றாகப் புறக்கணித்தனர். சிவநெறி புறக்கணிக்கப் பட்டதோடு, செந்தமிழும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. வட மொழியும் பாளியும் தலைதூக்கின; வடநாட்டிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட பார்ப்பனரின் வல்லாண்மையும் தலைதூக்கியது.

காரைக்காலம்மையார் விதிவிலக்கு

தமிழகத்தில் 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6ஆம் நூற்றாண்டு வரை களப்பிரர் ஆட்சி சரி, பல்லவர் ஆட்சிசரி தமிழுக்கோ தமிழகத்துக்கோ வாழ்வு கொடுக்கவில்லை. ஆனால், விதிவிலக்காக “பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை மறவாமை வேண்டும்” என்ற 5ஆம் நூற்றாண்டில் புனிதவதியாரின் தோற்றம் - பேய்வுடிவம் தாங்கிய காரைக்காலம்மையாரின் தோற்றம் - அவரது ‘முத்த திருப்பதிகம்’ போன்ற நூல்கள் வாயிலாக தமிழுக்கு வாழ்வு கொடுத்தமையை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. வரலாற்று அடிப்படையில் பார்க்கையில் காரைக்காலம்மையார்தான் தமிழிசையின் தோற்றுவாயாக விளங்குகிறார். இதையொட்டிய விரிவை ஞானா குலேந்திரன் நூல் வாயிலாக அறிந்திடுக.

பக்தி என்ற பயிர் வளமோடு வளர வளமான மண்ணாக தமிழக மண் இருந்ததென்பதற்கு சான்றுகள் பலவுண்டு. இதனை அரசியலில் அரும்பெருந் தலைவனாக விளங்கும் நம் பழ.நெடுமாறன் ஆன்மீக நிலையில் எவருக்கும் குறைந்தவரல்லவென்பதை நிலைநாட்டுகின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் எழுந்துள்ள கோயில்கள்பற்றி அவர் கூறுகின்ற பின்வரும் கருத்து எமக்கு மகிழ்வினையும் வியப்பினையும் தருகின்றது. “தமிழ்நாட்டில் வேறெந்த மாநிலத்திலும் உள்ளதைவிட கோயில்கள் அதிகம் என்பர். அதாவது இந்தியாவில் உள்ள கோயில்களில் பாதிக்கோயில்கள் தமிழ்நாட்டிலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோயில்களில் பாதிக்கோயில்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் உள்ளன என்பர். “சீரழியும் தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்கள்” என்ற நூலில் திரு.

பழநெடுமாறன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொத்தக் கோயில்கள் 32130 என்பர். தேவார மூவரால் பாடப்பெற்ற கோயில்கள் 274 என்பதும், ஆழ்வார்கள் சிறப்பித்துப் பாடிய திருமால் தலங்கள் 108 என்பதும் அறியவேண்டிய செய்தியாகும். தமிழும் தமிழகமும் பக்திமயமாய் விளங்கியதால்தான் தமிழால் உலகளந்த தனிநாயக அடிகளார் பக்திக்குரிய மொழி பைந்தமிழ் என்கிறார். அவர் ஆங்கிலத்தில் “Tamil is the Language of devotion” என்கிறார்.

தமிழகம் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டும் ஏற்ற இறக்கத்திற்கு ஆளாகியுள்ளது. எனினும் 7ஆம் நூற்றாண்டு எழுச்சிமிக்க காலமாக விளங்கியதை செந்தமிழ் காப்பியம் பெரியபுராணத்தைத் தந்த சேக்கிழார் - ‘திசையணைத்தின் பெருமையெலாம் தென்திசையே வென்றுஏற அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கின் துறைவெல்ல தோன்றிய தோணிபுரத் தோன்றலார்’ என்று திருஞானசம்பந்தரை நெஞ்சின் அடித் தளத்திலிருந்து வாழ்த்துகிறார். அத்தோடு சைவத்தின் புண்ணியக் கண் இரண்டு என்று ஞானசம்பந்தரையும் நாவுக்கரசரையும் நாவார வாழ்த்துவது நயம்மிக்க கருத்தாகும். இவ்விடத்தில், ‘நால்வர் காட்டிய நற்றமிழ் நெறி’ எழுத முன் வந்துள்ள நாம், நான்கு நாயன்மார்களைப்பற்றியும் சுருக்கிச் சொல்லுதல் சுவை உடையதாயிருக்கும். ஞானசம்பந்தர் தந்த தமிழை ‘கொஞ்சம் தமிழ்’ என்றும் நாவுக்கரசர் தந்த தமிழை ‘கெஞ்சம் தமிழ்’ என்றும், நம்பியாரூரர் தந்த தமிழை ‘விஞ்சம் தமிழ்’ என்றும், வான்கலந்த மணிவாசகர் தந்த தமிழை ‘உருக்கும் தமிழ்’ என்றும் கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா.ஜெகந்நாதன் கூறியிருப்பது பொருள்பொதிந்த கூற்றாகும்.

‘நான் சிவபெருமானின் மகன் - எனக்கென்ன குறை?’ என்று கூறும் முறையில் மிடுக்கோடு சிவனின் மடியிலிருந்து கொஞ்சம் தமிழைப் பாடினான் ஞானசம்பந்தன். நாவுக்கரசரோ சமண மதத்தைத் தழுவி, பின்னர் சைவ மதத்திற்கு வந்ததன் காரணமாக குற்ற உணர்வால் உந்தப்பெற்று ‘என்னைக் கைவிட்டு விடாதே’ என்று இறைவனைக் கெஞ்சுகின்ற முறையில் அப்பாடல்கள் அமைகின்றன. நம்பியாரூரரோ உலகெங்கிலும் இல்லாத அளவிற்கு இறைவனோடு தோழமை பூண்டு விஞ்சம் தமிழ் பாடியுள்ளார். நம் மணிவாசகப் பெருந்தகையோ ஊனை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்க உருக்கும் தமிழில் பாடியுள்ளார்.

நாயன்மார் நால்வருள் மூவர் பார்ப்பனர்; விதி விலக்கு அப்பர். ஆனால், இந்த மூவரும் பார்ப்பனியத்தைப் பாடாது ‘பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றி’ நின்று பைந்தமிழில் பாடி தமிழுக்கு வளமூட்டியுள்ளனர். ஞானசம்பந்தரோ வாழ்ந்தது பதினாறு ஆண்டுகள். மூன்றாம் அகவையில் தாயின் முலைப்பால் வேண்டி அழுததன் விளைவு உமையம்மையார் ஞானப்பால் வழங்க, ஞாலம் அளந்த

தமிழை நாளும் பாடியவன் ஞானசம்பந்தன். பாடிய காலம் பதின்மூன்றாண்டுகள்; பாடிய பாடல்கள் நாலாயிரம். இந்நால்வரின் தமிழ்ப் பற்றை எண்ணுகின்றபோது எவரையும் குறைத்து மதிப்பிட விரும்பாத நாம், தமிழ்ப் பற்றின் உச்ச நிலையை அடைந்தவர் ஞானசம்பந்தன் என்பதனை ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இதற்குச் சான்றாக ஞானசம்பந்தரின் பின்வரும் சொற்றொடர்கள் அமைகின்றன.

“நற்றமிழுக்கு இந்திணை ஞானசம்பந்தன்”
 “தலைமகனாகி நின்ற தமிழ் ஞானசம்பந்தன்”
 “பழுதில் இறை எழுதுமொழி தமிழ் விரகன்”
 “தண்ணொளி மிக்குயர்ந்த தமிழ் ஞானசம்பந்தன்”
 “மறையிலங்கு தமிழ்”
 “மல்கு தமிழ்”
 “பரவிய செந்தமிழ்”

இப்பாடல்களில் அவருடைய தமிழ்ப் பற்று ஒருபுறமிருக்க, அவருக்குத் தன்மீதிருந்த நம்பிக்கை எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. தமிழோடு தம்மை ஒன்றுபடுத்தியுள்ள ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் தமிழைப் பற்றிப் பேசுகையில் “மறை இலங்கு தமிழ்”, “தவம் மல்கும் தமிழ்”, “பரவிய செந்தமிழ்” “சங்கம் மலிசெந்தமிழ்” என இவ்விதம் ஞாலமளந்த நற்றமிழ் பாடிய ஞானசம்பந்தர் ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் தமிழை வாழ்த்தி வழுத்தியுள்ளார். அத்தோடு ‘எங்கே இறைவனைக் காணலாம்’ என்ற கேள்வியைக் கேட்கின்ற ஞானசம்பந்தர், “எங்கே தமிழின் நீர்மை பேசப்படுகின்றதோ அங்கே நான் ஆண்டவனைக் காண்கின்றேன்” என்கிறார்.

அப்பர், ஞானசம்பந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்தவரெனினும், ஞானசம்பந்தரால் அப்பரென்று அன்போடு அழைக்கப்பட்ட முதியவர். அவர் ஞானசம்பந்தருக்குக் குறையாத நிலையில் “சலம்புவோடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்று தமிழ் வழிபாட்டுக்கு தலையாய இடம் கொடுக்கின்றார். அத்தோடு “நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்கு, புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு பூமாலை புனைந்தேத்தி” என்று தொடர்ந்து செல்லும் பாடலில் நேரடியாக அவர் இறைவனை வழிபடுகின்ற காட்சி எம் நெஞ்சைத் தொடுகின்ற காட்சியாகும். அவர் வழிபாட்டில் தரகருக்கு இடமில்லை என்பதனை வெளிப்படையாக உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஆய்வாளர் கருத்தின்படி, நம்பியாரூரன் எட்டாம் நூற்றாண்டுக்குரியவர். ‘சுந்தரர் செந்தமிழ்’ என்று பேசுகின்ற அளவுக்கு சுந்தரர், சுந்தரச் செந்தமிழ்ப் பற்றோடு வாழ்ந்தவர். இறைவனைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் “பண்ணிடைத் தமிழை ஒப்பாய்” என்று இறைவனையும் தமிழ் இசையையும் இணைத்துப் பாடுகின்ற பாங்கு எம் பாராட்டைப் பெறுகின்றது. இந்த சுந்தரரை நோக்கி, எட்டாம் நூற்றாண்டில் இறைவன் இட்ட கட்டளை “நம்மை மண்மேல் சொந்தமிழ் பாடுக” என்பதேயாகும். தன்னை

“வடமொழியில் பாடுக” என்று அவர் என்றுமே கூறியதில்லை. எட்டாம் நூற்றாண்டில் இறைவன் சுந்தரருக்கு கட்டளையிட்ட நிலையிலும் இருபத்தொராம் நூற்றாண்டில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் கடவுளுக்குத் தமிழ் தெரியுமா என்று கேட்கின்றார்கள். எம்மைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் நாம் வழிபடுகின்ற இறைவனுக்கு தமிழ் தெரியாவிட்டால் நாம் அவனை வழிபடத் தேவையில்லை. எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு தமிழ் தெரியாதென்று யாராவது கூறுவார்களாயின் அவர்களுடைய அறிவு கேள்விக்குரியதாகும்.

சுந்தரருக்கு மொழிப் பற்று மட்டுமல்ல, நாட்டுப் பற்றும் நிறைய இருந்தது. தாம் பிறந்த நாவலுரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “நாவலுர் நமக்கும் நரசிம்ம வரையனுக்கும் நாதுனுக்கும் உரிய ஊர்” என்கிறார். தன்னோடும் தன் நாட்டை ஆண்ட மன்னனோடும் உலகாளும் இறைவனை தன் ஊரோடு இணைத்துப் பாடுவது நாட்டுப்பற்றும், ஊர்ப்பற்றும் அற்றவர்க்கு ஒரு பாடமாக அமையட்டும்.

வான்கலந்த மணிவாசகர் தன் தேன்கலந்த வாசகம் 658 பாடல்களை உள்ளடக்கியது. ‘திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்’ என்று கூறுமளவுக்கு உருக்கும் பாடல்களே திருவாசகப் பாடல்கள். நம் மணிவாசகப் பெருந்தகையும் தமிழ் வழிபாட்டை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் “சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து பாடுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ் பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து” என்று சிவபுராணத்தின் இறுதிவரிகளில் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து பாடவேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் செல்கிறார். சொல்லிய பாட்டில் பொருளுணராவிட்டால் ‘குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடி குழிவிழும்’ நிலைக்கு நாம் தள்ளப்படுவோம் என்பதனை அவர் சொல்லாமல் சொல்லிவைக்கிறார். “குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடி குழி விழுமாறே” என்ற சொற்றொடர் திருமூலர் தந்ததேயாகும். “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலர் திருமந்திரம் தாரக மந்திரமாக விளங்கவேண்டும்.

மணிவாசகப் பெருந்தகையிடம் தமிழ்ப்பற்றும் ஒருபுறமிருக்க, சுந்தரர்க்குச் சளைக்காத நாட்டுப்பற்றும் உடையவர். திருவாதவூரடிகள் சிவபுராணத்தில் “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்ற சொற்றொடரில் நீ எந்நாட்டுக்கு உரிய இறைவனாயிருப்பினும் நீ தென்னாட்டுச் சிவன் என்பதனை வலியுறுத்தி, தன் நாட்டுப் பற்றைக் காட்டுகிறார். அவரிடம் நாட்டுப்பற்றை மிஞ்சுகின்ற அளவுக்கு ஊர்ப்பற்றும் விளங்கியது. தில்லைபாதி திருவாசகம் என்று கூறுவர். ஆனால் “நீ தில்லைக் கூத்தன் எனினும் நீ தென்பாண்டி நாட்டான் என்றும் மணிவாசகர் தன் பாண்டி நாட்டோடு தன் இறைவனை ஒன்றுபடுத்துகின்ற காட்சி உள்ளம் உருக்குகின்ற காட்சியாகும்.

“நில்லாவுலகில் நில்லோம்; இனி நாம் செல்வோம்” என்று கூறி பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றி உலகப் பற்றுக்கள் அனைத்தையும் துறந்த தூய துறவியாகிய மணிமொழியாளர் (மணிவாசகர்) தம் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்த உயிரனைய கருத்துக்களுக்கு உருவமும் வடிவமும் கொடுத்த வளம் செறிந்த தமிழையும், தன்னைத் தோற்றுவித்து, தன் உலகளந்த உயர் சிந்தனைகளுக்கு நிலைக்களமாய் - வற்றாத ஊற்றாய் விளங்கிய தென் பாண்டி நாட்டையும், தென்னகமாம் தமிழகத்தையும் அவரால் மறக்க நினைத்தாலும் மறக்க முடியவில்லை. தேன்கலந்த வாசகம் தந்த மணிவாசகரின் நிலையே இதுவாயிருக்கும்போது, தமிழ் மரபில் தோன்றி, தமிழ்த் தாய்மாரின் நெஞ்சையள்ளும் கொஞ்சம் தமிழ்த் தாலாட்டில் வளர்ந்த நாம், தமிழ் பேசி, தமிழர் சூழ்நிலையில் வாழும் நாம் எவ்விதம் எம் மண்மீது பற்றற்று, எம் பேசும் மொழியை விட்டொழிந்து இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழித்துணையாய் உயிர் ஊற்றாய் விளங்கும் செந்நெறியாம் சிவநெறியைத் துறந்து எம்மை வெறுத்தொதுக்கி, எம்மை மீளா அடிமைகளாய் ஆக்க கங்கணம் கட்டும் மாற்றார்க்கு மண்டியிட்டு வாழ முடியும்? மணிவாசகர் மாண்பு எம்மை வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கும் மாண்பு என்பதை நாம் உணராமல் இருக்க முடியுமா?

சிவநெறியை, செந்தமிழை மறந்தால் செந்தமிழர் இல்லை. செந்தமிழை மறந்தால் சிவநெறியை மறந்தால் எங்களுக்கு வாழ்வும் இல்லை; வளமும் இல்லை என்பதை உணர்வோமாக. மணிவாசகர் வாழ்வும் வழங்கிய வளமான கருத்துக்களும் இவற்றையே வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

சுருங்கக் கூறின, “ஈனர்க்கு எளியோம் அல்லோம்” என்று ஞானசம்பந்தர் முழங்கும் முழக்கம், “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்” என்று மகேந்திர பல்லவனுடன் நாவுக்கரசர் எதிர்த்து மோதிய வரலாறும், “பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதீர் புகழ் ஊர் புகழ் பாடுமின்” என்று நம்பியாரூரர் நவிலும் கருத்தும், “யாமார்க்கும் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்” என்று ஓங்கி ஒலிக்கின்ற மணிவாசகர் மொழிந்த மொழியும், நாம் எம்மை எதிர்கொள்ளுகின்ற சிக்கல்களிலிருந்து ஒழித்தோடாது எதிர்கொண்டு வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்பதனை இடித்துரைத்து நிற்கின்றன. எனவேதான் சிங்கள வல்லாண்மையிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டுமெனில் நால்வர் காட்டிய நற்றமிழ் நெறியைப் பின்பற்றி எம் இனத்திற்கு வாழ்வும் வளமும் காண வழிகாண்போமாக.

மா.க.சுழவேந்தன்.

அடிக்குறிப்பு: “தமிழால் இறைவனை வழிபடுவோம்” என்ற தலைப்பில் முனைவர் கு.அரசேந்திரன் எழுதியுள்ள கட்டுரை எனது கட்டுரைக்குத் துணைநின்றது என்பதனை இங்கே நன்றியுடன் நவிலுகின்றோம்.

மனுவல் யேசுதாசன்

கனடிய சட்டத்தரணி

Manual Jesudasan

Barrister, Solicitor & Notary Public

Solicitor (England Wales), Attorney at Law (Sri Lanka)

Former Senior State Counsel (Seychelles)

Real Estate Law

Immigration & Refugee Law

Criminal Law

Family Law

Business Law

Power of Attorney

Civil Litigation

- வீடு கொள்வனவு, விற்பனவு செய்தல்
- குடிவரவு அகதிச் சட்டம்
- குற்றவியல் சட்டம்
- குடும்பச்சட்டம்
- வியாபார, வர்த்தகச் சட்டம்
- அதிகாரக் கையளிப்பு
- சிவில் வழக்குகள்

Legal Aid Certificate Accepted

சட்ட உதவிப் பத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

Tamil, English Translations undertaken

தமிழ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

**80, Corporate Drive Suite # 210
Scarborough, Ontario M1H 3G5**

Tel: 416 444 8070

Fax: 416 444 9105

Web: mjlawyers.com

Email: mjesudasan@mjlaws.com

இட்டமுடன் தமிழை இனிது வளர்ப்போம்
சட்டப் பிரச்சினையை சரிவர நாம் தீர்ப்போம்
சட்ட உதவிச் சான்றிதழ்கள் தரின் நாம் ஏற்போம்
குற்ற குடிவரவுப் பிரச்சினைகள் பொறுப்பேற்போம்.

வேதாந்தமும் சைவ சித்தாந்தமும் - ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

இந்துசமய மரபானது பல்வேறு தத்துவப் பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். அவற்றுள் முக்கியமான தத்துவங்களாகப் பேசப்படுபவை **வேதாந்தமும் சைவசித்தாந்தமும்** ஆகும். இவற்றுள் **வேதாந்தம்** என்ற பெயர் சுட்டியறியப்படுவனவாக, **சங்கர வேதாந்தம்**, **இராமானுஜ வேதாந்தம்** மற்றும் **மத்துவ வேதாந்தம்** ஆகிய மூன்று தத்துவங்கள் வழக்கில் உள்ளன. ஆயினும் **வேதாந்தம்** எனப் பொது நிலையில் குறிப்பிடும் பொழுது அது மேற்கூட்டியவற்றுள் முதலாவதான **சங்கர வேதாந்த** தத்துவத்தையே சுட்டி நிற்கிறது. இது இந்துசமயப்பிரிவுகள் பலவற்றுக்கும் பொதுவானதாகும். இத்தத்துவம் '**அத்வைதம்**' என்ற பெயராலும் சுட்டப்படுவதாகும். பின்னைய இரு வேதாந்தங்களும் முறையே **விசிட்டாத்வைதம்**, **துவைதம்** ஆகிய பெயர்களுடன் வைஷ்ணவ சமயத்துக்கே சிறப்புரிமை பூண்ட தத்துவங்களாகத் திகழ்வன.

சைவசித்தாந்தமானது சைவ சமயத்திற்கே சிறப்புரிமைபூண்ட தத்துவமாகும். **சங்கர வேதாந்தம்** மற்றும் **சைவ சித்தாந்தம்** ஆகிய இரு தத்துவங்களையும் பற்றிப் பேசமுற்படுபவர்கள் அவ்விரண்டின் கோட்பாடுகளையும் எதிரெதிர் நிலைகளில் நிறுத்தி விவாதிப்பதே பொது மரபாக உள்ளது. அதற்குமாறாக மேற்படி இரு தத்துவங்களுக்கிடையிலான வரலாற்றுத் தொடர்பை எடுத்துப்பேசும் நோக்கில் அமைந்த சிந்தனை, இது.

சங்கர வேதாந்தம் மற்றும் **சைவ சித்தாந்தம்** ஆகிய இரண்டும் பரம்பொருள் எனப்படும் உயர்ந்த ஒப்பற்ற ஒருபொருள் பற்றிய நம்பிக்கையை அடிநிலை அம்சமாகக் கொண்டவை என்றவகையில் பொதுத் தளத்தில் அமைவன. 'ஐம்புலன்களுக்கும் மனத்துக்கும்

எட்டாததும் குணங்குறிகளைக் கடந்ததுமான அத் தனிப்பெரும் பரம்பொருள் பற்றி இவ்விரு தத்துவங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. அப் பரம்பொருள் **சங்கர வேதாந்த** தத்துவத்தால **பிரம்மம்** என்ற பெயரில் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வாறான பிரம்மத்தை அது இரு நிலைகள் கொண்டதாக காட்டுகிறது. ஒன்று அதன் முழுமையான - பூரணமான - நிலை. அது '**நிர்க்குணப் பிரம்மம்**' எனப்படும். அது குணங்குறிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையாகும். மற்றது '**சகுணப் பிரம்மம்**' நிலையாகும். இந்த இரண்டாவது நிலை '**ஈஸ்வர**' நிலையாகும். அதாவது சிவன் விஷ்ணு முதலிய பெயர்கள்கூட்டி

வடிவ இலக்கணங்களுடன் பேசப்படும் கடவுளர் நிலை அது.

இதற்கு மாறாக, **சைவ சித்தாந்தமானது** அதன் 'பதி' எனப்படும் சிவபிரானையே பரம்பொருளாகக் கொள்கிறது. நமது புலன்களுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத உயரிய நிலையினராகிய அவரே உலகின் அனைத்துப் பொருள்களையும் தோற்றுவித்து இயக்கிநிற்பவர் என்பதும் வாழ்க்கையின் சகல நிலைகளிலும் அவர் தோன்றாத்துணையாக நின்று

உதவுவார் என்பதும் சைவசித்தாந்தத்தின் அடிநாதமான அம்சமாகும்.

அத்வைத தத்துவத்தின் மூலச்சிந்தனைகள் வேத இலக்கியப்பரப்பின் இறுதிப்பகுதியான உபநிடதங்களில் இடம்பெற்றனவாகும். உபநிடதங்கள் ஏறத்தாழ கி.மு.500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையாகும். இவையே புலன்களுக்கும் மனத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட பிரம்மம் என்ற உயர்பொருளைப்பற்றிய சிந்தனைகளை முன் வைத் தவையாகும். மேற்படி உபநிடத சிந்தனைகளைத் தத்துவநிலைக்குரியதாக தர்க்கநிலையில் விரித்துப் பேசியவர்களில் முக்கிமானவர் சங்கரர். இவர் 788-820 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். இந்தியாவின் தென்கோடியில் பிறந்த இவர் வடதிசைசென்று பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் பயணம் மேற்கொண்டு அவ்வச்சுழல்களின் சமயமரபுகளைக் கற்றுணர்ந்தவர். அம்முயற்சியின் தொடர்ச்சியாக அவ்வப் பிரதேசங்களில் வழக்கிலிருந்த 'ஷண்மதங்கள்' எனப்படும் சைவம், வைணவம், சாக்தம் (சக்திவழிபாட்டுநெறி), காணாபத்யம் (விநாயக வழிபாட்டுநெறி), கௌமாரம் (ஸ்கந்த வழிபாட்டுநெறி), சௌரம் (சூரியவழிபாட்டுநெறி) என்பவற்றைக் கோட்பாட்டு நிலைப்படுத்தி நிறுவியவராகவும் இவர் கருதப்படுகிறார். இதனால் 'ஷண்மத பிரதித்தாபகர்' என அவர் அறியப்பட்டுள்ளார். இவர் சிவன், அம்பாள், விஷ்ணு முதலிய கடவுளர்மீது முறையே, **சிவானந்த லஹரி, சௌந்தர்ய லகரி, ஹரிஸ்துதி** முதலான தோத்திங்கள் புனைந்த ஒரு பத்தனுங்கூட என்பது இங்கு குறிப்பிடப் படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். இவ்வாறான சமயநிலைப்பட்ட நம்பிக்கைகள் சார்ந்த செயற்பாடுகளின் ஒருசூறாக அவர் மேற்கொண்ட அறிவுசார்ந்த தர்க்கநிலைப்பட்ட சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடே '**அத்வைதம்**' என்ற தத்துவமாக நிறைவுடவம் எய்தியது. இதன் உருவாக்கத்தில் இவர்புலப்படுத்திய ஆளுமை காரணமாக 'சங்கர வேதாந்தம்' என்ற பெயரையும் இது(அத்வைதம்) பெற்றது.

அன்றைய(கி.பி.8-ஆம், 9ஆம் நூற்றாண்டுகளின்) இந்தியச் சூழலின் சமய நம்பிக்கைகளைத் தத்துவமாக அறிவுநிலைப்படுத்தும் முயற்சியில் சங்கரர் ஈடுபட்டிருந்த போது அவர் தர்க்கநிலையில் மூலகையினரை எதிர்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அவர்களுள் ஒருவகையினர் சூனியவாதம் பேசிய

பௌத்தர்கள். இன்னொரு வகையினர் இறைமறுப்புக் கொள்கையினரான **உலகாயதர்**. மற்றொரு வகையினர் வழிபாட்டு முறைமைகளுக்கு மட்டுமே முதன்மைவழங்கி இறையுணர்வைப் பின்தள்ளியவர்களான **மீமாம்சகர்** ஆவர்.

சூனியவாதம் என்ற பௌத்தக் கோட்பாடானது உலகில் ஒருபொருளுமே உண்மையல்ல என்று வாதிப்பது. புலன்களால் உணரப்படும் உலகை மட்டும் உண்மை எனக்கருதும் உலகாயதர் இறைவன் என்ற கருத்தியலுக்கு நேர் எதிரானவர்கள். இவ்விரு சாராருக்கும் எதிராக உண்மைப் பொருள் ஒன்று உளது என்பதையும் அது புலன்களால் அறியப்படும் உலகப் பொருட்கள் என்ற எல்லைக்கப்பால் உளது என்பதையும் வலியுறுத்துவது சங்கரரின் குறிக்கோளாக அமைந்திருந்தது. அதேவேளை வேதங்கள் சொல்லும் வேள்விப் பண்பாட்டையும் பிற வழிபாட்டு முறைமைகளையும் இறை பற்றிய உணர்வின்றி வெறும் சடங்காசாரமாகவே பின்பற்றி நின்றவர்களான **மீமாம்சகரையும்** சங்கரர் வெறுத்தார். வெற்றுச் சடங்காசாரத்தைவிட உயர்ந்த பிரம்மம்பற்றிய உணர்வான ஞானமே முக்கியம் என அவர் வாதிட முற்பட்டார். இவ்வாறான பன்முகக் குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு அவர் கைக்கொண்ட சிந்தனை ஆயுதமாகவே நிர்க்குணப்பிரம்மம் என்ற உயரிய பரம்பொருட் கருத்தியல் அமைந்தது.

அவரால் கோட்பாட்டு நிலைப்படுத்தப்பட்டன வாகக் கருதப்படும் 'ஷண்மத'ங்களின் கடவுளர்களான சிவன், விஷ்ணு, சக்தி, விநாயகர், ஸ்கந்தன், சூரியன் ஆகியவர்களுள் எவர் ஒருவரையாவது 'நிர்க்குணப் பிரம்ம' நிலையிலான ஒப்பற்ற உயர்தனிப் பரம்பொருளாக அவர் சுட்டமுயன்றிருந்தால் ஏனைய ஐந்து கடவுளர் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுடைய எதிர்ப்பையும்கூட அவர் எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும். எனவே இறை நம்பிக்கையாளரான ஷண்மதவாதிகளைத் தனது அணியில் இணைத்துக்கொண்டு பொதுவான எதிர்நிலையினரை அதாவது சூனியவாதிகள் முதலானோரை எதிர்கொள்வதற்கு அவர் மேற்கொண்ட ஒரு உத்திமுறையாகவே அவருடைய 'நிர்க்குணப் பிரம்ம'க் கோட்பாடு ஊக்கிக்கூடியதாகும். சிவன், விஷ்ணு முதலிய மேற்படி ஷண்மதக் கடவுளரைச் சகுணப் பிரம்ம நிலைகளாகக் கொண்டு அவற்றுக்கு அப்பாலான ஓர் உயர் தத்துவநிலையாக

அவர் உபநிடதங்கள் கூறும் பிரமத்தைக் காட்டி விழைந்துள்ளார். இதுவே அத்வைதம், சைவத்தின் இறைநிலைக்கு அதாவது சிவபிரான் என்ற கடவுள் நிலைக்கு மேலான ஒன்றாக நிர்க்குணப் பிரம்மம் என்ற நிலையைப் பேசியதற்கான அடிப்படை ஆகும்.

சங்கரர் **அத்வைதம்** பற்றிப் பேசினின்ற காலத்திலேயே **சைவ சித்தாந்தம்** என்ற தத்துவம் உருவாக்கம் பெறத் தொடங்கிவிட்டது. கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவரான சத்தியஜோதி சிவாசாரியாரின் **அஷ்டப்பிரகரணம்** என்ற நூற்பரப்பில் ஒரு தத்துவநிலைக்குரிய உலகநோக்கு உருவாகத் தொடங்கிவிட்டது. இவற்றின் தொடர்நிலையில் வளர்ச்சியெய்திவந்த சைவசித்தாந்த தத்துவம் கி.பி 12-14ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் எழுந்தனவாகிய மெய்கண்டசாத்திரங்களில் நிறைவான வடிவத்தை எய்தியது என்பது வரலாறு.

இத்தத்துவம் சிவாகமங்கள் கூறும் சிவவழிபாட்டு மரபில் உறுதியாக வேர்கொண்டு உருவானதாகும். அதேவேளை இது வேதமரபின் சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கித் தன்னை வலுப்படுத்திக்கொண்டது. **திருமுறை** என்ற சைவ பக்தியிலக்கியப்பரப்பு இத் தத்துவத்திற்கான உணர்வுத் தளத்தை - சிவபிரானே முழுமுதற்பொருள் என்ற அநுபவ வயப்பட்டு உணர்வுநிலையை - உருவாக்கியிருந்தது. தமிழகத்தின் கோயில் கலாசாரம் - குறிப்பாகச் சிதம்பரத்திலுள்ள நடராஜர் ஆலயம் முதல் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவில்வரையான ஆலயங்களின் நிர்மாணக்குழல் மற்றும் வழிபாட்டுமுறைச் சூழல் என்பன - சமூகநிலையில் சிவபிரானுடைய பிம்பத்தை மிக உயர்நிலைக்கு இட்டுச்சென்றிருந்தன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முக்கியமாகச் சுட்டப்படவேண்டிய அம்சம் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் உருவான சூழலில் தமிழகத்தின் அரசியல் அதிகாரம் சைவத்திடம் இருந்தது. குறிப்பாக சோழப் பேரரசின் பேராதரவுடன் சைவம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது.

இத் தொடர்பிலே இங்கு குறிப்பாக நோக்கப்படவேண்டிய அம்சம் சங்கரர் போல அனைத்திந்திய மட்டத்தில் **பௌத்தர், உலகாயதர்** மற்றும் **மீமாंसகர்** ஆகியோருடன் விவாதங்களை நிகழ்த்தித் தமது இறை நம்பிக்கையை அறிவு பூர்வமாக நிறுவிக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்த சூழல் அன்றைய

சைவ சித்தாந்தருக்கு இருக்கவில்லை என்பதாகும். (**சிவஞான சித்தியார்** என்ற சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பரபக்கம் என்றவகையில் பிற கோட்பாடுகளை மறுக்கின்றது என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய ஒன்றாகும். ஆனால் அது ஒருவிவாதச் சூழலில் சைவத்தை நிறுவ மேற்கொண்ட நிர்ப்பந்த நிலையின் வெளிப்பாடன்று. தத்துவ உருவாக்க முறைமைசார்ந்த உத்தியாகவே - அதாவது தத்துவ ஆசிரியர் தமது சிந்தனை ஆளுமையைப் புலப்படுத்த மேற்கொண்ட ஒரு செயற்பாங்காகவே - அது கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.) ஏற்கெனவே சங்கரர் போன்றோராலும் சைவத்தின் பல்வேறு கோட்பாட்டுப் பிரிவினர்களாலும் நிறுவப்பட்டுவிட்டதும் பக்திமரபால் மக்களின் மனதிற் பதிவுபெற்றுவிட்டதுமான சிவ நம்பிக்கையை ஒரு உயர்நிலைத் தத்துவமாக நிலைப்படுத்துவது மட்டுமே அன்றைய - அதாவது மெய்கண்ட சாத்திரக்கால - **சைவசித்தாந்தரின்** முன் நின்ற கடமையாகும். **சைவ சித்தாந்தம்** அதன் 'பதி' எனப்படும் சிவபிரானை முழுமுதற்பொருளாக - அதாவது அத்வைதம் கூறும் நிர்க்குணப் பிரம்மம் என்ற உயர்நிலைத் தத்துவப் பொருளுக்கு நிகராக - நிறுவியமைக்கான வரலாற்றுச் சூழலை இவ்வாறுதான் நாம் தெளிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு தெளிந்து கொள்ளும் பொழுது அத்வைதம் எனப்படும் சங்கர வேதாந்தத்துக்கும் **சைவசித்தாந்தத்திற்கும்** இடையிலே வரலாற்று நிலையிலான ஒரு சிந்தனைத் தொடர்ச்சி நிலவுவதை நாம் உய்த்துணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதாவது அத்வைதம் தொடக்கி வைத்த இறை சிந்தனையை சைவ சித்தாந்தம் வளர்த்தெடுத்துப் புதிய பரிமாணத்திற்கு இட்டு வந்தது என்பதே அந்த வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியாகும். இவ்வாறான வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைச் சைவசித்தாந்த அறிஞர்களும் தெரிந்திருந்தனர். மெய்கண்ட சாத்திர ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான உமாபதி சிவாசாரியார் தமது **சிவப்பிரகாசம்** நூலிலே, "**வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத் திறன்**" (பாடல்:7 இறுதியடி) எனத் தந்துள்ள குறிப்பானது மேற்கண்டவாறான புரிதலுக்கு தக்கதொரு சான்றாகக் கொள்ளப்படக் கூடியதாகும்.

SureshAndTeam.com

"A trust-based partnership.
We will be with you all the way...."

SURESH & TEAM

416-844-LOAN(5626)

We help you to unlock your dreams

RE/MAX[®]

Vision Realty Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated

416-321-2228

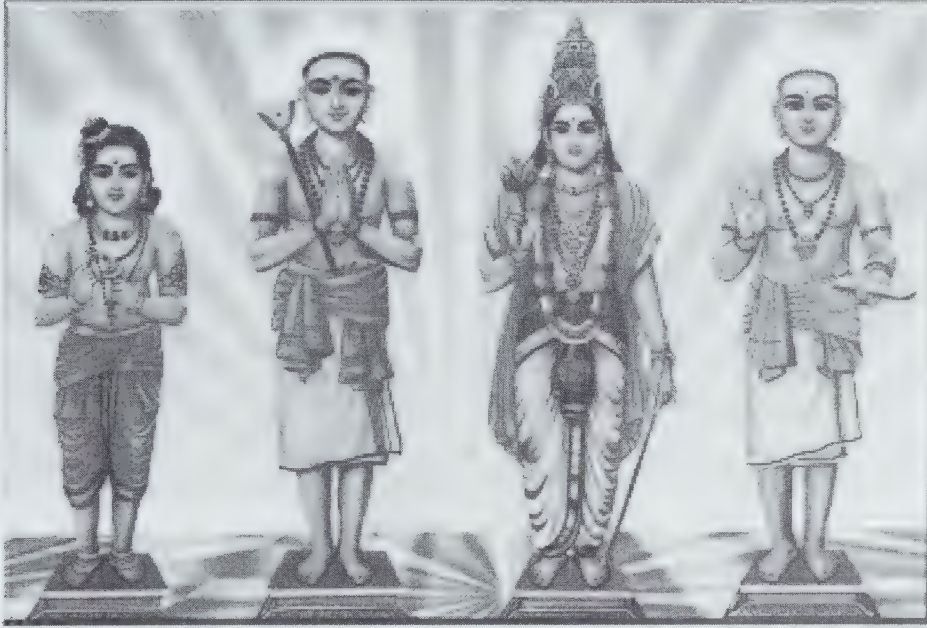
பன்னிரு திருமுறையும் பண்ணும்

திருமுறை நெறிச்செல்வர் கேசினி
கோணேஸ்வரன், கொழும்பு.

திருமுறை என்பது மாறாத செல்வம் எனப் பொருள்படும். திருமுறைகள் பன்னிரண்டு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றைப் பன்னிரு திருமுறை எனக் குறிப்பிடுகின்றோம். இதனைத் தமிழ்வேதம் என கற்றறிந்தோர் விதந்துரைப்பர். சைவர்களுக்கே உரித்தான திருநீற்றின் பெருமையையும் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பையும் திருமுறைகள் கூறுகின்றன.

சோழமண்டலத்தை ஆட்சிசெய்த இராஜராஜ சோழன் என்ற அரசரின் வேண்டுகோளின்படி திருநாரையூர் நம் பியாண்டார் நம் பியால் முதல் பதினொரு

இராவணன் பற்றியும், 9ஆம் பாடலில் அடிமுடி காணாத பிரம்மா, விஷ்ணு பற்றியும், 10ஆம் பாடலில் பர சமயங்களான பௌத்தம், சமணம் பற்றியும், 11ஆம் பாடலில் பதிகத்தைப் படிப்பதனால் கிடைக்கும் பயன்பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தர் தமிழ் இலக்கியங்களான திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, மொழிமாற்று, மாலைமாற்று, வழிமொழி, மடக்கு, இயமகம், ஏகபாதம், இருக்குக் குறள், ஈரடி, ஈரடிமேல் வைப்பு, நாலடிமேல் வைப்பு, திருவிராகம், சக்கரமாற்று, கோமுத்திரியம் முதலிய பாவகைகளில் தேவாரம் பாடியுள்ளார். சம்பந்தரின்

திருமுறை நெறிச்செல்வர்

திருமுறை நெறிச்செல்வர்

திருமுறை நெறிச்செல்வர்

திருமுறை நெறிச்செல்வர்

திருமுறைகளும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரங்கள் 1ஆம் திருமுறை, 2ஆம் திருமுறை, 3ஆம் திருமுறை என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தரின் தேவாரங்களை திருக்கடைக்காப்பு எனக் கூறுவர். சம்பந்தரின் முதல் 7 தேவாரங்களும் திருத்தலங்களின் இயற்கையழகு, இறைவனின் அருமை பெருமை, அடியார்களின் தொண்டுபற்றியும், 8ஆம் பாடலில் இலங்கை வேந்தன்

தேவாரங்களில் தற்போது கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவை 4156 பாடல்களாகும்.

திருநாவுக்கரசர் அருளிச்செய்த தேவாரங்கள் 4ஆம், 5ஆம், 6ஆம் திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் திருமுறை திருநேரிசை எனவும், 5ஆம் திருமுறை திருவிருத்தம் எனவும், 6ஆம் திருமுறை திருத்தாண்டகம் எனவும் பெயர்பெறும். அப்பரின் தேவாரங்களில் தற்போது கிடைக்கப் பெற்றுள்ளவை 3066 பாடல்களாகும்.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரங்கள் 7ஆம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சுந்தரர் அருளிச்செய்த தேவாரங்களை “திருப்பாட்டு” எனக் கூறுவர். சுந்தரரின் தேவாரங்களில் தற்போது நமக்குக் கிடைத்தவை 1026 பாடல்களாகும். முதல் 7 திருமுறைகளையும் தொகுத்து ‘அடங்கன்முறை’ எனக் குறிப்பிடப்படும்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாசகத்தில் 656 பாடல்களும், திருக்கோவையில் 400 பாடல்களும் உள்ளன. திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பி, கண்டராதித்த தேவர், வேணாட்டிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பது ஆசிரியர்களால் பாடப்பட்ட திருவிசைப்பாவும் சேந்தனாரால் பாடப்பட்ட திருப்பல்லாண்டும் 9ஆம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திருவிசைப்பாவில் 288 பாடல்களும் திருப்பல்லாண்டில் 13 பாடல்களும் உள்ளன. திருமூலநாயனாரால் பாடப்பட்ட திருமந்திரம் பத்தாந் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமந்திரத்தில் 3000 பாடல்கள் உள்ளன.

பன்னிரு ஆசிரியர்களால் பாடப்பெற்ற நூற்பது பிரபந்த நூல்களைக் கொண்டது 11ஆம் திருமுறை. இதில் 1400 பாடல்கள் உள்ளன. தெய்வப்பூலவர் சேக்கிழார் பாடிய பெரியபுராணம் பிற்காலத்தில் 12ஆம் திருமுறையாகச் சேர்க்கப்பட்டது. பெரிய புராணத்தில் 4256 பாடல்கள் உள்ளன. பன்னிரு திருமுறைகளிலும் மொத்தமாக 18,497 பாடல்கள் உள்ளன.

திருமுறைகள் மிகவும் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்தவை. அவை மெய்யன்புடன் முறையாக ஓதப்பெறுமாயின் அனைத்துச் செல்வங்களும் கிடைக்கும். நோய், துன்பம், கவலை நீங்கும். அமைதியான வாழ்வு கிடைக்கும். இன்ன இன்ன திருப்பதிகத்தைப் பாடினால் இன்ன இன்ன பலன் கிடைக்கும் என்று உள்ளது. உதாரணமாக “கூற்றாயினவாறு” பதிகம் பாடினால் வயிற்றுநோ நீங்கும். “இடரினும் தளரினும்” பதிகம் பாடினால் செல்வம் கிடைக்கும். திருநீற்றுப் பதிகம், கோளறு திருப்பதிகம், நமச்சிவாயப் பதிகம் என்பவற்றைப் பாராயணம் செய்து நோய் தீர்ந்து, துன்பம் நீங்கி, கிரகதோஷம் நீங்கி நல்வாழ்வு வாழ்பவர் இன்றும் பலர் உள்ளனர்.

திருமுறைகளை அவற்றிற்குரிய பண்களில் ஓதவேண்டும். திருவெருக்கத்தம்புலியூரைச் சேர்ந்த

திருநீலகண்ட பெரும்பாணர் மரபில் வந்த மதங்க குளாமணி என்ற பெண்மணி தேவாரங்கட்கு பண் வகுத்துள்ளார். பண்முறையில் வகுக்கப்பட்ட தேவாரங்களுக்கு அந்தந்தப் பண்களுக்குரிய ‘கட்டளைகள்’ வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ‘கட்டளை’ என்பது ஒரு பண்ணுக்கு உள்ள சந்தநடை வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப அமையும் பல்வேறு நடைகளைக் குறிக்கும். தேவாரங்களைப் பண்ணோடு தாளம் இட்டு, இசைத்துப் பாடுவதை ‘பண்ணாங்கம்’ என்று கூறுவர். இப் பண்களிலேயே விருத்தம்போல தாளம் இடாமல் பாடுவது ‘சுத்தாங்கம்’ எனப்படும்.

திருக்கோவில்களில் நித்திய பூசையின்போதும் மகோற்சவத்தின்போதும் பஞ்சபுராணம் பாடப்படுகிறது. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்ற ஐந்தும் மேற்கூறப்பட்ட ஒழுங்கு வரிசையில் பாடப்படுவது. ‘பஞ்சபுராணம் ஓதல்’ எனக் கூறப்படுகிறது. ஆலயங்களிலுள்ள ஓதுவார்கள் இவற்றைப் பண்முறைப்படி பாடுவர். பஞ்சபுராணத்தில் 10ஆம் திருமுறையும் 11ஆம் திருமுறையும் சேர்க்கப்படவில்லை.

மூவரும் அருளிச்செய்த அடங்கன்முறையைத் தினசரி பாராயணம் செய்பவர் நிச்சயம் முத்தியடைவர் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அடங்கன் முறையில் 8256 தேவாரப்பாடல்கள் உண்டு. இவற்றை சிவாலய முனிவருக்கு தினசரி பாராயணஞ் செய்ய முடிய வில்லை. இதனால் வருத்தமுற்று சிவனை வணங்கிய போது சிவன் அகத்தியரிடம் அனுப்பிவைத்தார். சிவாலய முனிவரின் குறையைக் கேட்ட குறுமுனி அகத்தியன் குருவருள், பரையின் வடிவம், ஐந்தெழுத்துண்மை, கோயில் திறம், சிவன் உருவம், திருவடிகள் பெருமை, அர்ச்சனைச் சிறப்பு, அடிமைத் திறம் என்ற 8 நிலைகளின் கீழ் 25 பதிகங்கள் அடங்கிய அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு என்னும் நூலைத் தொகுத்துக் கொடுத்தார். சிவாலய முனிவர் இதனைப் பாராயணம் செய்து வீடுபேறு பெற்றார்.

இத்துணை பெருமை வாய்ந்த திருமுறைகளை ஆசாரசீலராய் தூப, தீப மலர்களாற் பூசித்துத் தினமும் நாம் பாராயணம் செய்யவேண்டும். பாராயணம் செய்தபின் பட்டுத்துணியினால் மூடி, புனிதமான இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்படல் வேண்டும். திருமுறைகளை ஓதும் முன்பும் ஓதிய பின்பும் “திருச்சிற்றம்பலம்” என்று சொல்ல வேண்டும். நாமும் அன்பும் ஆசாரமும் இயமமும் நியமமும் உடையவராய் தினமும் திருமுறை ஓதி இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பத்தை அனுபவிப்போம்.

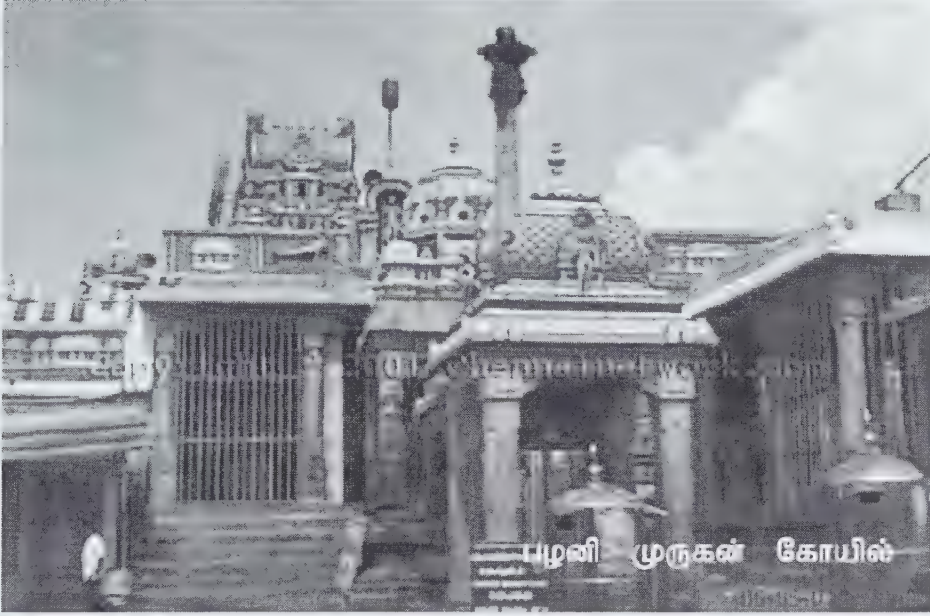

பிரார்த்தனை

லீலா சிவானந்தன்

நதிகள் பல வழிகளிலும் சென்று கடலை அடைகின்றன. ஓடைகள் பல சேர்ந்து நதிகள் ஆகின்றன. இவ்வாறு சிறிதும் பெரிதுமாக உருவாகும் நதிகள் பல வழிகளிலும் ஓடிக் கடலில் சங்கமிக்கின்றன. இடையே நீர் ஆவியாகவோ மேகமாகவோ உருப் பெற்றாலும்கூட மீண்டும் நீராகவோ பனியாகவோ நிலப்பரப்பில் பொழிந்து

எங்கு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். உட்கார்ந்து இருக்கும் போதும் மற்றும் நீங்கள் என்ன வேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும் பிரார்த்தனை செய்யலாம். இதை பூசை அறையில் அல்லது ஆலயங்களில்தான் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு இடையீடு இல்லாதது. நமக்குள்ளே இருக்கும் இறைவன் இங்கும்

மீண்டும் ஓடையாகி, நதியாகிக் கடலை அடையலாம். இது போலவே இவ்வுலகில் பிறந்த ஆத்மாக்கள் இறைவனை அடைவதற்கும் பலவழிகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று பிரார்த்தனை.

இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே ஆத்மார்த்தமான தொடர்பை ஏற்படுத்துவதில் பிரார்த்தனை ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. பிரார்த்தனை என்பது உடலுருக, உள்ளுருக அவன் நாமத்தை உச்சரித்து வழிபடுதலாகும். உண்மையான பக்தியுடன் ஆத்மார்த்தமான அர்ப்பணிப்புடன் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்கு இறைவன் செவி சாய்க்கிறான். இப்பிரார்த்தனையை இதயசுத்தியுடன்

அங்கும் எங்கும் போகாதவாறு மனதுக்குள்ளே சிறைவைத்து ஒருநாளில் இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் பிரார்த்தனை மூலம் இறைவருடன் தொடர்புகொள்ளலாம்.

“எமது மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று அங்கு திருக்கதவு பூட்டியிருப்பது அறிந்து அங்கு காத்திருந்து கோவில் கதவு திறந்து தெய்வத்திற்கு அபிஷேக ஆராதனை செய்யும்வரை காத்திருந்து தரிசனம் செய்வர். ஆனால் அந்த ஒரு கதவு முடினால் என்ன, தன் மனம் என்ற கதவைத் திறந்து ஆண்டவனைப் பிரார்த்தனை மூலம் தரிசனம் செய்யும்

பக்குவம் அவர்களுக்கு வரவில்லை” என்று கூறுவார் போக முனிவர்.

போகரின் இக்கூற்று பூசை அறையில் அல்லது ஆலயங்களில் தான் வழிபாடு, பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டுமல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால், ஆலயங்களில் செய்யும்போது மனம் குவிந்து தெய்வ ஞானத்தின் தெய்வ சாந்தியம் இருக்கும் இடத்தில் இது இலகு வாகின்றது. ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. சில ஆலயங்கள் சித்தர்கள் வழிபட்டாலும் அவர்களது சமாதிகள் இருப்பதாலும் அவை சிறப்புப் பெறுவதுடன் சித்திபெறக்கூடிய தலங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இத்தலங்களில் செய்யப்படும் வழிபாடுகளுக்கும் பிரார்த்தனைகளுக்கும் சிறப்பான பலன்கள் உண்டு. திருமூலர் சமாதி அடைந்த இடம் தில்லைச் சிற்றம்பலம். போகர் சமாதி உள்ள இடம் பழனிமலை. இங்கு குடிகொண்டிருக்கும் முருகனின் நவபாஷாண விக்ரிசகம் போக மகரிஷியினால் செய்யப்பட்டது என்பார்கள். இத்தகைய ஆலயங்களை வழிபாடு செய்வது பெரும் பலனைத் தரும்.

பிரார்த்தனை என்பது தெய்வத்தோடு பேசுகிற ஒரு செயல். தெய்வம் என்று சொல்லும்போது எந்தத் தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்வது என்ற ஒரு கேள்வி வரும். ஞானிகள், யோகிகள் ஊனுடம்பே ஆலயம், உள்ளத்துள்ளே ஒளிர்விடும் இறைவன் என்று உணர்ந்தவர்கள். சாமானியர்கள் எவ்வாறு வணங்குவது, எந்தத் தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்வது? இந்து மதத்தைப் பொறுத்த வரை தெய்வம் ஒன்றே என்றாலும் அதன் வடிவங்கள் பல. வழிவழியாக சில குறிப்பிட்ட வடிவங்களை எழுது

மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். எந்தத் தெய்வ வடிவம் பிடிக்குமோ அந்தத் தெய்வத்தை இஷ்ட தெய்வமாக்கி அல்லது குலதெய்வமாக்கி எப்போதும் பிரார்த்தனை செய்து வந்தால் உள்ளம் தெளிவுறும். அமைதி ஏற்படும். உதாரணமாக பழனியில் உள்ள முருகனின் திருவுருவை மனதில் நிறுத்திப் பிரார்த்தனை செய்துவந்தால் அந்தப் பழனிமுருகன் பிரார்த்தனை செய்வோரின் உள்ளத்தில் நிரந்தரமாகக் குடிகொள்ளுவான்.

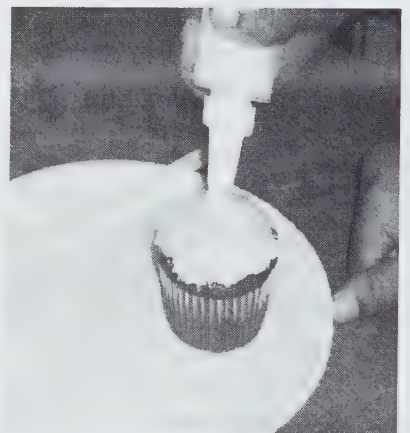
பிரார்த்தனையின் முக்கிய அம்சமே நம்மை நாமே மேம்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தன் கர்வத்தை அகற்ற வேண்டும். இறைபணியில் ஈடுபடவேண்டும். நாம் இறைவனின் கருவி என எண்ணவேண்டும். கருணை, கட்டுப்பாடு, நடுநிலைமை, நேர்மை, தன்னலம் கருதாது பிறர் நலம் கருதுதல் போன்ற உணர்வுகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறுவர்களை இப்பிரார்த்தனை வழியில் ஈடுபட வைக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் செய்யும் பிரார்த்தனை மூலம் சிந்தனை செயல் எல்லாம் இறைவனைச் சுற்றிவரும். இறையருளில் ஈடுபட்டு பக்தி உணர்வு பெருகி வாழ்க்கையின் நோக்கம் நிறைவுபெறும்.

“நான் பிரார்த்தனை செய்யும்போது நான் பேசுகின்றேன். இறைவன் கேட்கின்றார். தியானம் செய்யும் நேரத்தில் இறைவன் பேசுகின்றார். நான் கேட்கின்றேன்” என்று ஞானியொருவர் கூறியுள்ளார். பிரார்த்தனை இறைவனுடன் எழுது தொடர்பைத் தீவிரப் படுத்துகின்றது. தியானத்தின்போது அந்த இறை அருளோடு ஒன்றிவிடுகின்ற தத்துவத்தின் முதல் படியே பிரார்த்தனையாகும்.

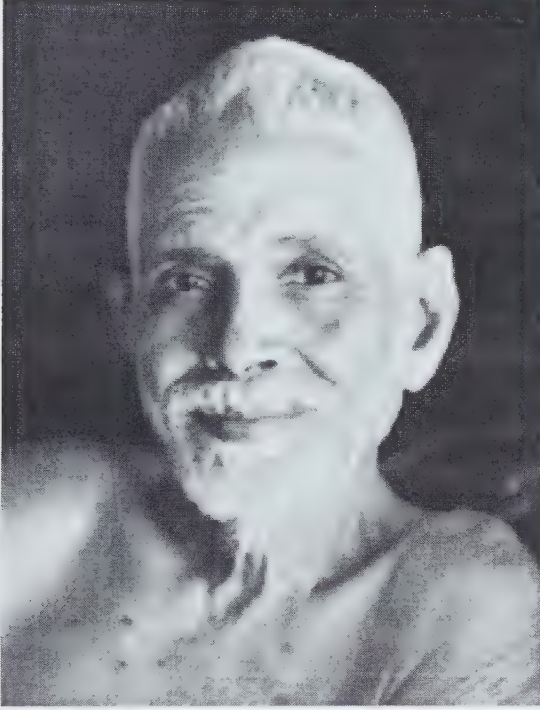

கோடைகாலப் பாசறை 2011

ஓம் நமசிவாய!

கருணைக் கடல், இரக்கத்தின் ஊற்று அற்புத மகான் ரமண மகரிஷி

சிவதொண்டன்
தில்லையம்பலம் சிவயோகபதி,
உலக சைவப் பேரவை - கனடா

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், தமிழ்நாட்டில் திருச்சுழி கிராமத்தில் சான்றுறுதி பெறாத வழக்கறிஞர் சுந்தரம் அய்யர், அழகம்மாள் தம்பதிகள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். கடவுள் நம்பிக்கையும், கருணை உள்ளமும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் எளிமையாக வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு 1879ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 30ஆம் திகதி ஆருத்திரா தரிசன நாளன்று ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக் குழந்தைக்கு வெங்கட்ராமன் என்று பெயரிட்டனர்.

இந்தச் சிறுவன் வெங்கட்ராமன்தான் பின்பு அனைவரும் மதிக்கத்தக்க மகான் ரமண மகரிஷியாய் வளர்ச்சி பெற்றார். அவர் ஓர் அபூர்வப் பிறவி. நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் இப்படிப் பட்ட மகான்கள் தோன்றுவார்கள். ஞானம்பெற்ற பிறகு அவர் ஓர் அற்புதமே! அவரது முகத்தில் எப்பொழுதும் புன்னகை தவழ்ந்துகொண்டே இருக்கும். மந்திரப் புன்னகையின் அழகு, இந்த உலகம் பார்த்த அல்லது அறிந்த எந்த அழகையும் விஞ்சிவிடும். அவரை நேருக்கு நேர் பார்த்த எவரும் விவந்து நின்றதில்லை. ஆனால், பேரானந்த நிலை அவர்களது உணர்வில் அல்லது உடலில் ஊடுருவிச் செல்வதை உணர்ந்தனர். ஞானநிலை அடைந்தபிறகு அவர் வாழ்ந்தபோது அவரைப் பார்க்க, தரிசிக்கப் பேறுபெற்றவர்கள், மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவர்களாகவே வெளியே வந்தனர்! அவரது மௌனமே ஒரு சக்தி மிகுந்த சொற்பொழிவுதான்! தன்னிடமிருந்து அமைதியையும், மகிழ்ச்சியையும் பக்தர்களுக்குப் பரிமாற்றம் செய்யும் தெய்வீக சக்தியை ரமண மகரிஷி கொண்டிருந்தார். குரியக் கதிர்கள் பட்டவுடன் பனிப் படலம் மறைவதைப்போல, பக்தர்களின் சந்தேகப் படலங்கள் தெளிவாக்கப்பட்டன. ஈழநாட்டின், தவமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகள், தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருவண்ணாமலைத் தலத்திற்குச் சென்ற சமயம், ரமண மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்திற்கும் சென்று, ரமணரின் அருகில் சுவாமியும் அமர்ந்தார். “சொல் எல்லாம்

அறிவியலும் கண்டு வியப்பது ஆன்மீகம். அறிவியலைக் கடந்த பேருண்மைகள் பொதிந்த விஞ்ஞானம் தான் ஆன்மீகம். உள்ளம் வணங்கும் உன்னத ஞானிகளும், மகான்களும், யோகிகளும் அவதரித்த ஞானபூமி இந்தியா. அவர்கள் தங்கள் அனுபவங்களில் கண்டறிந்த, கடைப்பிடித்த நெறிமுறைகள்தாம் ஆன்மீகத்தின் பலபடிகள் ஆயின.

யுகங்கள்தோறும் பல மகான்கள், நல்வழிகாட்டிகளாகத் தோன்றி, மக்களை நல்வழிப் படுத்தியிருக்கின்றனர். சமீபகாலத்தில் அப்படித் தோன்றியவர்தான் ‘பகவான்’ என்று போற்றப்படும் ரமண மகரிஷி! “தன்னை அறிவதே ஆன்மீகம்” (Know Thyself). இந்தப் பேருண்மையை, உலகுக்கு உணர்த்திய மகான்கள் பகவான் சிறீ ரமண மகரிஷி, தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள் போன்ற மகா ஞானிகள். அத்தனை போற்றுதலுக்கும் மெய்யாகவே பொருத்தமானவர்தான் ரமண மகரிஷி. அவரது வாழ்வும் வாக்கும், மனித சமுதாயத்தையே வாழவைக்கும்! இது மலையாள - அண்ணாமலை அளவு உண்மை!

மோனம்” என்ற நிலையில், இருவரும் அமர்ந்து இருந்தார்கள்! சிவயோக சுவாமிகள் பின்னர் இதுபற்றிக் கூறியபோது, “ஒரு குன்றின் முன் இருந்தது போன்றிருந்தது” என ரமண மகரிஷியை மதித்துப் போற்றினார்!

பகவான் கிரிவலம் வருவதே ஒரு அருங்காட்சி. அமைதியாக மெல்ல நடப்பார். மெய்மையில் நிலைத்த சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்தவராக இருப்பார். அதனை ‘சஞ்சார சமாதி’ என்றும் அவர் விளக்கியிருக்கிறார். அவ்வப்போது தாம் இயற்றிய பாடல்களுக்கு விரிவான பொருள் சொல்லியபடி வலம் வருவார் என்று பகவானைத் தரிசித்த அன்பர்கள் கூறுவதுண்டு.

பகவான் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். ஒரு சமயம் அவர் மலைமேல் சென்று திரும்பும் வழக்கமான நேரம் கடந்துவிட, தொண்டர்கள் அவரைத் தேடி மலைச்சாரலுக்குச் சென்றனர். அங்கே பகவான் அவர்களைக் கண்டதும் புன்னகைத்தபடி, “அருமையான காலை நேரம். இப்படி உலாவலாம் என்று வந்தேன். பாருங்கள், இங்கே வந்தால் என்னையே நான் மறந்துவிடுகிறேன். இந்த மலை என்னுடைய வீடு மாதிரித் தோன்றுகிறது” என்றார்.

தாயிற் சிறந்த தயாபரன்! எந்த நேரத்தில் விருந்தினர் வந்தாலும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் உண்ணக் கொடுக்கும்படி அன்பர்களைப் பணிப்பார்.

எத்தனையோ வேதனைகள், சோதனைகள் அவரது வாழ்வில். அத்தனையும் கடந்து வந்தார். அடுத்தவர் துயரை முழுதாய் அறிவார்; தமதாய் ஏற்பார்!

நரம்புப் புற்றுநோய் அவரை மிகக் கடுமையாகப் பாதித்திருந்தது. அத்தனையும் பொறுத்தார். மருத்துவ சிகிச்சை செய்துகொள்ளும் மனம் இல்லை. ஆனாலும் அன்பர்களின் வற்புறுத்தலுக்கிணங்கி பலமுறை அறுவை சிகிச்சைகளுக்கும் உட்பட்டார்.

நோயின் உச்சத்தில் நடக்கவும், பேசவும் முடியாதிருந்தார். அந்நிலையிலும் தம்மைத் தரிசிக்க வந்த அன்பர்களை, “சாப்பிட்டாயிற்றா?” என்பதை சைகையில் கேட்டறிவார்.

“ஒவ்வொரு ஆன்மீக ஆர்வலரும் ‘நான்’ என்பதில் மிக ஆழமாக உட்கொண்டு தன்னை அறிந்துகொள்வது” என்பதே அவரது போதனையின் சுருக்கமாகும். ஈழத்து தவமுனிவர் சிவயோக

சுவாமிகளும், “நான் யார்” என்ற விழிப்புணர்ச்சியுடன் “உன்னை அறி” (Know Thyself), “சம்மாயிரு” என்று போதனை செய்தார். வற்றாத பேரானந்தம், தூய்மை மற்றும் முழுமை ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் இந்த உணர்தல் நிலையை அடையலாம் என்ற உண்மையைப் போதனை செய்தார்கள். எழுது உள்ளம் வணங்கும் உன்னத மகான்களாகிய ரமண மகரிஷி, சிவயோக சுவாமிகள் போன்ற தவமுனிவர்கள்!

இந்த ஞானிகள் இருவரது போதனைகளும், முக்கியமாக மெய்மையில் நிலைத்தல் இயல்பினை நன்கு எடுத்து விளக்குவனவாகவே அமைந்துள்ளன. வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கு, இந்த மெய்மையின் உண்மையான இயல்பை நேரடியாக அனுபவிப்பதாகும். இந்த நேரடியான அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவைப்படும் சாதனைகளின் தன்மைகளையும், இந்த ஞானிகளின் போதனைகள் நன்கு விளக்குகின்றன; நற்சிந்தனை மலர்களாக நறுமணம் வீசுகின்றன. அத்துடன் ஒருவரது ஆன்மீகப் பயிற்சி, அவருக்கு மெய்மையின் நேரடி அனுபவத்தினைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் வரை, அவர் மெய்மையின் கோட்பாட்டு அறிவை மாத்திரம் கொண்டு வாழ்க்கையை எவ்விதம் வாழவேண்டும் என்பதையும் இப்போதனைகள் உணர்த்துகின்றன.

“நான் போய்விடுவேன் என்று எண்ணிக்கொண்டு விடாதீர்கள். எங்கே போவேன்? அண்ணாமலையான் திருவடி துணை என்று இங்கேயேதான் இருப்பேன். என் இருப்பை எப்போதும் உணர்த்திக் கொண்டிருப்பேன்” என்ற உண்மையான நம்பிக்கையைத் தனது அடியவர்களுக்கு நேரில் கூறி, ஆறுதல் போதனை செய்வார். தாம் சமாதி ஆனபிறகும், தம்மை நம்பியவர் வாழ்வில் துயர் துடைக்க அவர் வந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்!

ஆன்மா நித்தியம்! ஆன்மா ஒருபோதும் அழிவதில்லை! ரமண பகவான் திருவண்ணாமலைச் சோதியாய், என்றும் காட்சியளிக்கிறார்!

திருவண்ணாமலை சிவனே போற்றி!

பகவான் ரமண மகரிஷி திருவடி போற்றி!

ஓம் நமசிவாய!

ஓம் சாந்தி!

வேண்டுதல்

எழுத்தாளர் பசுந்தீவு கோவிந்தன்

இப்பூவுலக வாழ்க்கையிற் கிடைக்கக்கூடிய சுகபோகங்களை அனுபவிப்பதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் சாதாரண மக்களாகிய நாங்கள் கோயில்களுக்குப் போகும் வேளைகளிலும், வேறு விதமாக இறைவனை வழிபாடு செய்யும் வேளைகளிலும் இறைவனிடம் பலவற்றை வேண்டிநிற்கிறோம் என்பது வெளிப்படையான உண்மை. ஆன்ம ஈடேற்றத்தை மட்டும் முன்னிலைப்படுத்தி இறைவனை வழிபடுவதற்கு நாங்கள் உலகியற் சுக போகங்களையெல்லாம் துறந்த துறவிகளல்லர். சாதாரண மக்களாகிய நாங்கள் லௌகீக சுகபோகங்களுடன் தொடர்புடைய தேவைகளையும், பந்தபாசங்களுடன் கட்டுண்ட தேவைகளையும் நிறைவேற்றும்படி எல்லாம்வல்ல இறைவனிடம் வேண்டிநிற்பது ஏற்புடையதுதான்.

“வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவான் கண்டாய்” எனும் எமது நாயன்மாரின் கூற்று வெளிப்படுத்துவ தாவது “உண்மைப் பக்தன் வேண்டுவதை இறைவன் நிச்சயம் கொடுப்பான்” என்பதாகும். லௌகீக

வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு பட்டதென்ற ரீதியில் சிலர் உடல், உள நலம்வேண்டி நிற்பார்கள். வேறுசிலர் பொருள்வளம் வேண்டி நிற்பார்கள். இன்னும் சிலர் குழந்தைப் பாக்கியம் வேண்டி நிற்பார்கள். மற்றும் சிலர் திருமணப் பாக்கியம் வேண்டி நிற்பார்கள். இவ்வாறு இவ்வுலகில் இன்பமாக வாழுவதற்கு வேண்டப்படும் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவேற்றி அருளும்படி இறைவனிடம் வேண்டி நிற்பதை நாம் அனைவரிடமும் காண முடிகிறது.

இவ்வாறு வேண்டிநிற்பவர்களில் எத்தனை பேருடைய வேண்டுதல்கள்

முழுவதாக நிறைவேறுகின்றன? எத்தனை பேருடைய வேண்டுதல்கள் பகுதியாக நிறைவேறுகின்றன? எத்தனை பேருடைய வேண்டுதல்கள் முற்றாக நிறைவேறவில்லை என்று கேட்டால், தொண்ணூறு வீதமானவர்களுடைய வேண்டுதல்கள் முற்றாக நிறைவேறவில்லை; எட்டு வீதமானவர்களுடைய வேண்டுதல்கள் பகுதியாக நிறைவேறியுள்ளன. இரண்டு வீதமானவர்களது வேண்டுதல்கள் மட்டுமே பூரணமாய் நிறைவேறியுள்ளன என்று அனுபவரீதியாய்ப் பதில் கூறலாம்.

இன்னும் சற்று முன்னேறி, இப்பூவுலக வாழ்க்கையுடன் மறுபிறவியில் நல்ல பிறவி கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் இவ்வாறு படிப்படியாக முன்னேறி ஆன்ம ஈடேற்றம் ஈற்றில் அடைய வேண்டுமென்பதற்காகவும் இறைவனுடைய அருளை வேண்டிநிற்கும் ஒரு சிறு பகுதியினரும் எமது சமூகத்தில் இருக்கின்றனர். இவர்கள், தாங்கள் ஆன்மீக வாழ்வில் ஈடுபடுபவர்கள் போன்று அடையாளம் காட்டிக்கொள்கிறார்கள். இவர்களில் எத்தனை பேருக்கு இறைவன் அருள் கிடைக்கப்பெற்று தமது எதிர்

பார்க்கையை அடைந்துள்ளனர் என்று கேட்டால் அதுவும் ஐந்து வீதமளவிற்கு பார்க்கலாம். மிகுதி தொண்ணூற்றைந்து வீதமானவர்களுடைய நிலைமை கேள்விக்குரியதாகத்தான் உள்ளது.

ஏன் தொண்ணூறு வீதத்திற்கு மேலானவர்களுடைய வேண்டுதல்கள் நிறைவேறுவதில்லை? ஏன் தொண்ணூறு வீதத்திற்கு மேலானவர்களுக்கு இறையருள் கிடைக்கப்பெறுவதில்லை? இந்தக் கேள்விகளுக்குரிய சரியான விடையைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குரிய வழிமுறைகளைத் தேடும்வரை இந்த ஏமாற்ற நிலைமை நீடிக்கத்தான் செய்யும். ஏமாற்ற நிலையின் பெறுபேறாக சமயம் மாறுதல், இறை நம்பிக்கையின்மை, இறைநிந்தனை, வாழ்க்கையில் விரக்தி, மனத்தளர்ச்சி போன்ற தீமைகள் எமது சமூகத்தில் தொடர்ந்து இடம்பெறத்தான் செய்யும். இது தனிமனித நலனுக்கும் சமூக நலனுக்கும் நீண்டகாலத்தில் பெரும் கேடாக அமையும். இதிலிருந்து எமது மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது மெய்ஞ்ஞானிகளின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

“வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவான் கண்டாய்” என்ற எமது நாயன்மாரின் கூற்று பிழையானதா? இல்லை! நிச்சயமாக இல்லை! பிழை எம்மிடந்தான் உண்டு. “அன்பே சிவம்” என்று எமது மெய்ஞ்ஞானிகள் கூறி வைத்துள்ளார்கள். இதன் அர்த்தத்தை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அன்பு இல்லாதவன் உள்ளத்தில் அன்பு செலுத்த முடியாதவனிடத்தில் இறைவன் குடிகொள்ள மாட்டான். எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் அன்பு செலுத்த இயல வேண்டும். சத்தியம், தருமம், கருணை(இரக்கம்)யுடன் வாழ்பவர்களிடத்திலேயே அன்பு வளரமுடியும். இதற்கு மாறாக சுயநலம், பொறாமை, எரிச்சல், பகைமை என்பன அன்பை முளையிலேயே அழித்துவிடும். அதாவது இத்தீய குணங்கள் உள்ளவர்களிடத்தில் அன்பு ஒருபோதும் வளரமுடியாது. எனவே, அவர்களிடத்தில் இறைவன் குடியிருக்க மாட்டான்.

இங்கு நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய உண்மை என்னவென்றால் அன்பு இல்லாதவனுடையதும், அன்பைச் செலுத்த இயலாதவனுடையதும் வேண்டுதல்கள் ஒருபோதும் நிறைவேற்போவதில்லை. அப்படியானவர்களுக்கு இறையருள் ஒருபோதும் கிடைக்கப்போவதுமில்லை என்பதாகும்.

தமது வேண்டுதல்களை இறைவன் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக சிலர் பெறுமதிமிகக் காணிக்கைகளை வழங்குகின்றார்கள். வேறுசிலர் கடுமையான விரதங்களை அனுட்டிக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஸ்தல யாத்திரைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். மேலும் சிலர் திருவிழாக்கள், பூசைகள், கிரியைகள் போன்றவற்றிற்குப் பெரும் பணத்தைச் செலவிட்டு உபயம் செய்கிறார்கள். இவர்களைத் தவிர வேறு சிலர் பஜனை, பிரார்த்தனை என்பவற்றில் ஈடுபடுகின்றார்கள். தவிர, அங்கப் பிரதிஸ்டை, அடியழித்தல், கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல், காவடி எடுத்தல், பாற்குடமெடுத்தல் போன்ற காரியங்களை நிறைவேற்றுவவர்களும் உண்டு. மேற்கண்டவாறு இன்னோரன்ன காரியங்களைத் தத்தமது வேண்டுதலுக்கேற்பச் செய்துவருவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஒவ்வொருவரும் தாம் நிறைவேற்றும் காரியத்தின் மூலம் தமது வேண்டுதலை இறைவன் நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதில் சிலருக்குக் கிடைப்பது வெற்றி. பலருக்குக் கிடைப்பது ஏமாற்றம். ஏமாற்றமடைந்தவர்களில் சிலர் “இறைவன் ஓரவஞ்சகக்காரன். அவன் சமமான முறையில் எல்லோருக்கும் அருள்பாலிப்பதில்லை.” என்று குறைபட்டுக்கொள்கிறார்கள். வேறு சிலர் தலைவிதியை இறைவனாலும் மாற்றமுடியாது என்று கூறி மனதைச் சமாதானப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை என்று திட்டித் தீர்ப்பவர்களும் உண்டு. இவ்வாறெல்லாம் பலவாறு குறைப்பட்டுக்கொள்ளும் மக்கள், “ஏன் இறைவன் எனது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றத் தவறினார்?” என்று ஒருபோதும் ஆழமாய்ச் சிந்திப்பதில்லை.

இங்குதான் சற்று ஆழமாய்ச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட காரியங்களை நிறைவேற்றிவிட்டால் வேண்டுதல்கள் நிறைவேறிவிடும்; இறையருள் கிடைத்துவிடும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அல்லது நிறைவேறவேண்டும், கிடைக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இவ்விடத்தில்தான் தப்புப் பண்ணுகிறார்கள் எமது மக்கள். அதாவது மேற்கூறப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் எமது உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, அங்கு அன்பை வளர்த்து, அதை இறைவன் குடியிருக்கும் கோயிலாக மாற்றுவதற்கேயாகும் என்பதை உணரத் தவறிவிடுகிறார்கள். அத்தோடு அக்காரியங்களை

நிறைவேற்றும் பொழுது சத்தியம், தர்மம், கருணை ஆகிய பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. அதேவேளையில், சுயநலம், பொறாமை, எரிச்சல், பகைமை ஆகிய தீயகுணங்களை அறவே நீக்கிவிட வேண்டியது முக்கியமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் எமது உள்ளத்தில் அன்பு வளரும். அதைத் தொடர்ந்து எமது உள்ளம் இறைவன் குடியிருக்கும் கோயிலாக மாறும். “உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது”. வெள்ளை நிறப்பூவோ வேறெந்த வண்ண வண்ண மலர்களோ இறைவனுக்குத் தேவையில்லை என்ற உண்மையை எமது மக்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு செயற்படாதவரை எமது வேண்டுதல்கள் நிறைவேறப் போவதுமில்லை; எமக்கு இறையருள் கிடைக்கப்போவதுமில்லை என்ற உண்மையைப் புரிந்து, அதை மனதில் இருத்திக்கொள்ளத் தவறப்படாது.

உதாரணமாக — கண்ணப்பநாயனார் இறைவனுக்கு என்னத்தைப் பெரிதாகக் கொடுத்தார்? என்ன காரியத்தைப் பெரியதாய் நிறைவேற்றினார்? பெரிதாகப் பொருள் பண்டம் எதையும் கண்ணப்பர் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அன்பின் மேலீட்டால், பக்தியின் மேலீட்டால் தனது கண்ணைக்கொடுத்தார். அங்கு அன்பும் பக்தியுந்தான் முக்கியம் பெறுகின்றன. பொருள்பண்டமோ, தூக்குக் காவடியோ அல்ல.

மக்களாகிய நாம் உறுதியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது: இறைவனை நோக்கி நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களும் வழங்கும் காணிக்கைகளும், எங்களுடைய உள்ளத்தைப் பண்படுத்தவும், அதன்மூலம் இறைவன் குடியிருக்கும் கோயிலாக உள்ளத்தை மாற்றவும் உதவவேண்டுமே ஒழிய, அவற்றின் மூலம் நேரடியாக இறைவனிடமிருந்து எங்களுக்கு வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அல்ல என்பதாகும். இறைவனை நோக்கிய எங்களினது காரியங்களின் மூலம் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி, அதில் அன்பை வளர்த்து, இறைவனைக் குடியிருத்தும்போது இறைவன் தானாகவே எங்களுக்கு வேண்டியனவற்றைத் தருவான். நிச்சயம் தருவான். இந்த வகையிந்தான் இறையருள் கிடைக்கும், வேண்டுதல் நிறைவேறும்.

இந்த உண்மையை விளக்க ஓர் உதாரணம். ஒரு பெண் கௌரி விரதம் அனுட்டிக்கிறாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த விரதத்தின்மூலம் அந்தப் பெண் தன்னுள்ளிருக்கும் அகங்காரம், பிடிவாதம், பகைமை, வெறுப்பு, கடும் வார்த்தைப் பிரயோகம் என்பனவற்றைப் போக்கி, உள்ளத்தில் அன்பை வளர்த்து சாந்தத்தைப் பேணத் தவறுவாளாயிருந்தால், அந்தப் பெண் இருபது ஆண்டுகளுக்கு கௌரி விரதம் அனுட்டித்தாலும் எந்தப் பிரயோசனமும் ஏற்படப் போவதில்லை. விரதம் அனுட்டிப்பது முக்கியமல்ல. விரதத்தின் மூலம் என்னத்தைச் சாதிக்கப்போகிறோம் என்பதை முதலே தீர்மானித்துக்கொண்டு அதை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். இன்னொரு உதாரணம். ஒரு காமவெறியன். சபரிமலை ஐயப்ப விரதத்தை அனுட்டிக்க முற்படும் போது காமவெறியை உள்ளத்திலிருந்து தூக்கி வீசவேண்டும் என்ற உறுதியுடன் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதைச்செய்யத் தவறும் பட்சத்தில் அந்த விரதத்தால் எந்தவித பிரயோசனமும் ஏற்படப்போவதில்லை. எல்லாம் விழலுக்கு இறைத்த நீராகவே போகும்.

விரதங்கள், காணிக்கைகள், பஜனைகள், யாத்திரைகள் போன்றனவெல்லாம் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி, அதில் அன்பை வளர்த்து, இறைவனைக் குடியிருக்கப் பண்ணுதற்கான புறநடவடிக்கைகளே ஆகும். அவற்றின்மூலம் சத்தியம், தருமம், கருணை என்பவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பொறாமை, எரிச்சல், சுயநலம் பகைமை இருக்கும்வரை நாம் எல்லாம் ஓட்டைப் பாணைகள். ஓட்டைப் பாணையில் அமுதம் தங்கமாட்டாது. நாம் ஓட்டைப் பாணைகளாய் இருக்கும்வரை இறையருள் எங்களிடம் தங்காது. ஓட்டைகளை அடைத்து, இறையருளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்பொழுது எமது வேண்டுதல்கள் நிச்சயம் நிறைவேறும். இவ்வாறு வேண்டுதல்களை நிறைவேற்றி இன்புற்றிருக்க முயற்சிப்போமாக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

No One Beat Us!

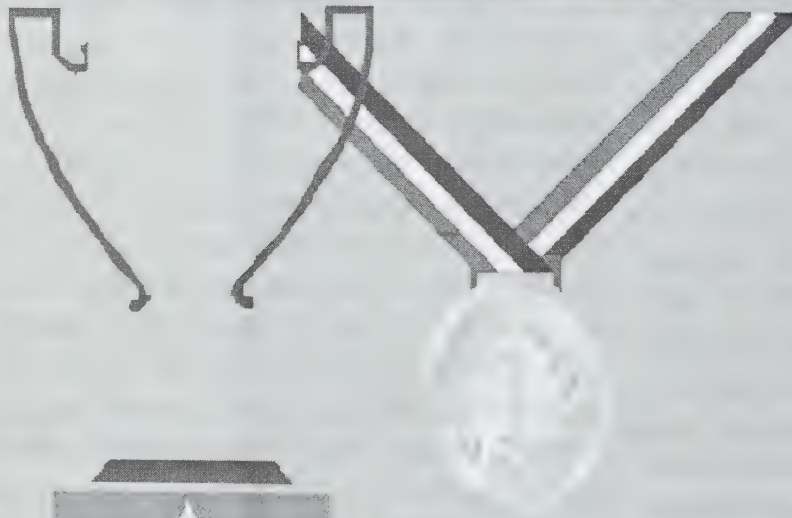
On high, with your thoughts
உங்கள் எண்ணங்களை உயர்த்தி

PRO MAR

Awards & Promotions Ltd.

www.promarawards.com

One stop for all your promotional Ideas...

Trophies

Cop. Awards

Plaques, Medals

Laser Engraving

Sand carving

Screen Printing

416-291 2344

Fax: 416-291 1231

585 Middlefield Rd Unit # 3, Scarborough, ON., M1V 4Y5

நூல்வார் கண்டடிய நூற்றுவிழுவேறு

மேற்குறித்த தலைப்பில் எடுத்து கட்டுரையை வரையமுனைந்தபோது, ஆண்டவன் அடியெடுத்து வைப்பதுபோல் 'பெரியபுராணம் - ஓர் ஆய்வு' என்ற நூலில் அதன் முன்னுரையில் பக்திப்பாடல்களை மிகுதியும் பெற்ற தமிழ் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் வரைந்துள்ள கருத்து என் கட்டுரைக்கு வரைச்சொப்பதனால் அப்பகுதியை நான் அவ்விதமே கையாள்கிறேன்.

'தமிழ்மொழி பெற்றுள்ள சிறப்புக்கள் பல வகைப்படும். உலக மொழிகள் எதனுள்ளும் இன்றுவரை காணமுடியாத பொருளிகளாம்பற்றிப் பேசும் பகுதியைத் தன்னுள் அடக்கியுள்ள தொல்காப்பியம் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களுள் மிகப் பழைமையான இலக்கண நூலாகும். தனித்தன்மை பெற்றுத் தொல்காப்பியம் விளங்குவது போலவே, சமய இலக்கியம் என்ற பகுதியும் தனித்தன்மை பெற்று விளங்குகிறது.' அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் கூற்றுக்கு மேலும் வலுவிட்டுகின்ற வகையில் மறைமலை அடிகளார் ஒல்காப் புகழ்பெற்ற தொல்காப்பியம் பற்றி பின்வருமாறு கூறும் கூற்று சிந்தைக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

'இன்று கிடைக்கும் மிகவும் பழைமை வாய்ந்த தமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் மூலம் தமிழ் நாகரிகத்தின் தொடக்க காலத்திலேயே இறை, உயிர், பொருள் விடுதலை போன்றவை குறித்த அறிவு நிறைவானதாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.' அ.ச.ஞானசம்பந்தனை மேலும் மேற்கோள் காட்டுகையில் 'பக்திப் பாடல்கள்' என்ற தொகுப்பை பெற்றுள்ள சிறப்பு உலகமொழிகளை அனைத்தினாலும் தமிழ்க்கு வாய்த்ததுபோல் வேறு எந்த மொழிக்கும் வாய்க்கவில்லை. அளவுகொண்டு கணக்கிட்டால்கூட, தமிழ் மொழியில் முகிழ்ந்துள்ள பக்திப் பாடல்களின் அளவு வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை. தமிழுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெறுவது வடமொழி அன்று. கீழே மொழியே என்று வல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர்.

சங்ககாலம் தொட்டு இடைவெளியின் தமிழர் வாழ்வும், இலக்கிய வளர்ச்சியும் களப்பிரர் இடையிடால் கடைபெற்றது. களப்பிரர் காலத்தை தமிழகத்தில் இருண்ட

காலமென ஆய்வாளர் வர்ணிப்பர். மின்பு, இந்த வளர்ச்சியும் அதன் போக்கும் முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட மாறுதல் 7ஆம் நூற்றாண்டில் நாயன்மார்களின் வருகை, தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. பல்லவர் காலம் பலதுறைகளில் சிறந்து விளங்கியதென்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. தமிழக வரலாற்றில் கற்கோயில்களைக் கட்டிய பெருமை பல்லவர்களையே சாரும். ஆனால் பல்லவ மன்னர்கள் பெரும்பாலோர் சமணத்தையும் பௌத்தத்தையும் தழுவிய நிலையில் தமிழரின் தொன்மைநெறியாம் சிவநெறியை முற்றாகப் புறக்கணித்தனர். சிவநெறி புறக்கணிக்கப்பட்டதோடு, செந்தமிழும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. வடமொழியும் பாளியும் தலைதுக்கின. வடநாட்டிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட பார்ப்பனரின் வல்லாண்மையும் தலைதுக்கியது.

காரைக்காலம்மையார் விதிவிலக்கு

தமிழகத்தில் 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 8ஆம் நூற்றாண்டு வரை களப்பிரர் ஆட்சி சரி, பல்லவர் ஆட்சி சரி தமிழககோ தமிழகத் துக்கோ வாழ்வு கொடுக்கவில்லை. ஆனால், விதிவிலக்காக 'பிறவானை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை மறவானை

வேண்டும்' என்ற 5ஆம் நூற்றாண்டில் புனிதவதியாரின் தோற்றம் - பேய்வுடிவம் தாங்கிய காரைக்காலம்மையாரின் தோற்றம் - அவரது 'முத்த திருப்பதிகம்' போன்ற நூல்கள் வாயிலாக தமிழுக்கு வாழ்வு கொடுத்தமையை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. வரலாற்று அடிப்படையில் பார்க்கையின் காரைக்காலம்மையார்தான் தமிழ்சையின் தோற்றுவாயாக விளங்குகிறார். இதையொட்டிய விரிவை ஞானாகுலேந்திரன் நூல் வாயிலாக அறிந்தோடு.

பக்தி என்ற பயிர் வளமோடு வளர வளமான மண்ணாக தமிழக மண் இருந்ததென்பதற்கு சான்றுகள் பலவுண்டு. இதனை அரசியலில் அரும்பெருந்தலைவனாக விளங்கும் நம் பழ. நெடுமாரன் ஆன்மிக நிலையில் எவருக்கும் குறைந்தவரல்லவென்பதை நிரூபித்துள்ள கின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் எழுந்துள்ள கோயில்கள்பற்றி அவர் கூறுகின்ற பின்வரும் கருத்து எமக்கு மகிழ்வினையும் விடப்பினையும் தருகின்றது. 'தமிழ்நாட்டில் வேறெந்த மாநிலத்திலும் உள்ளதைவிட கோயில்கள் அதிகம் என்பர். அதாவது இந்தியாவில் உள்ள கோயில்களில் பாதிக்கு கோயில்கள் தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோயில்களில் பாதிக்கு கோயில்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் உள்ளன

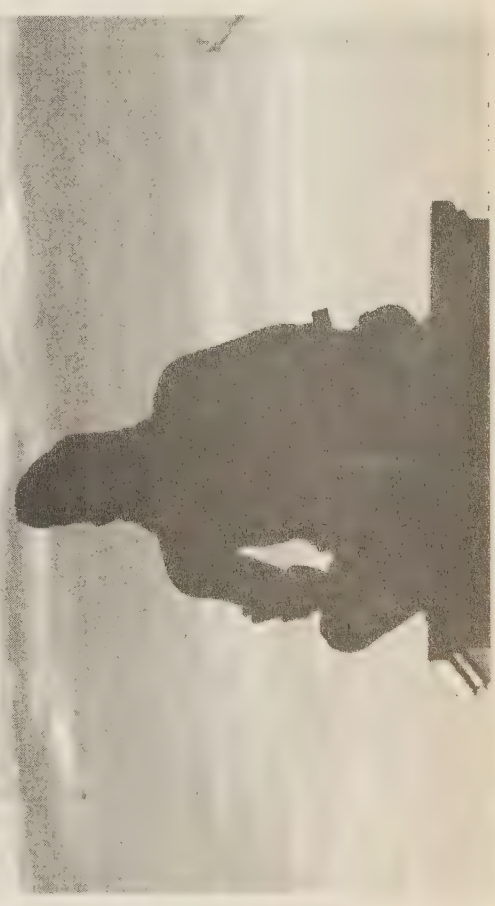
என்பர். 'சீரழியும் தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்கள்' என்ற நூலில் திரு.பழநெடுமாரன் மொத்தக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொத்தக் கோயில்கள் 32130 என்பர். தேவார முவரால் பாடப்பெற்ற கோயில்கள் 274 என்பும், ஆழ்வார்கள் சிறப்பித்துப் பாடிய திருமால், ஆழ்வார்கள் என்பதும் அழிவேண்டிய செய்தியாகும். தமிழும் தமிழகமும் பக்திமயமாய் விளங்கியதானதான் தமிழால் உலகளந்த தனிநாயக அடிகளார் பக்திக்குரிய மொழி பைந்தமிழ் என்கிறார். அவர் ஆங்கிலத்தில் Tamil is the Language of devotion என்கிறார்.

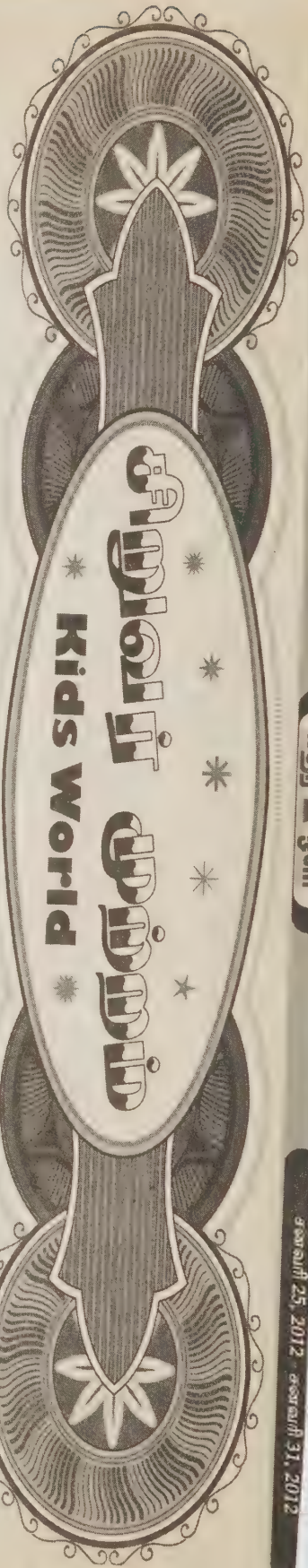
தமிழகம் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டு ஏற்ற இறக்கத்திற்கு ஆளாகியுள்ளது. எனினும் 7ஆம் நூற்றாண்டு எழுச்சிமிக்க காலமாக விளங்கியதை செந்தமிழ் காப்பியம் பெரிய புராணத்தைத் தந்த சேக்கிழார் - 'இசையனைத்தின் பெருமையெலாம் தென்திசையே வென்று ஏற அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல்வழக்கின் துறைவெல்ல' என்ற திருஞானசம்பந்தரை நெஞ்சின் அடித்தளத்திலிருந்து வாழ்த்து கிறார். அத்தோடு சைவத்தின் புண்ணியக் கண்ணீரண்டு என்று ஞானசம்பந்தரையும் நாவுக்கரசரையும் நாவார வாழ்த்துவது நயம்மிக்க கருத்தாகும். இவ்விடத்தில், 'நால்வர் காட்டிய நற்றமிழ் நெறி' எழுத முன்வந்துள்ள நாம் நான் நாயன்மார்களைப்பற்றியும் சுருக்கிக் சொல்லுதல் கவையுடையதாயிருக்கும். ஞானசம்பந்தர் தந்த தமிழை 'கொஞ்சம் தமிழ்' என்றும் நாவுக்கரசர் தந்த தமிழை 'கொஞ்சம் தமிழ்' என்றும், நம்பியாரூரர் தந்த தமிழை 'விஞ்சம் தமிழ்' என்றும், வாண்கலந்த மணிவாசகர் தந்த தமிழை 'உருக்கும் தமிழ்' என்றும் கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா. ஜெகந்நாதன் கூறியிருப்பது பொருள்படுத்தித் கூறாகும்.

'நான் சிவபெருமானின் மகன் எனக்கென்ன குறை? என்று கூறும் முறையில் மிடுக்கோடு சிவனின் மடியிலிருந்து கொஞ்சம் தமிழைப் பாடினான் ஞானசம்பந்தன்.

தொடரும்

மா.க.சுழுவேந்தன்.

சுருவப் மும்மம் Kids World

மும்மம் துனம்!

அணிவுக்கு பழுத்த, தித்திக்கும் கொய்யாப்பழம் என்றால் ரொம்ப பிடிக்கும். ஒரு நாள் அந்த அணில் கொய்யாப்பழ மரத்தினாலையில் தாவி விளையாடிக்கொண்டிருந்தது. மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் அணில் மரங்களில் கனிந்துள்ள பழங்களைச் சாப்பிட்டது.

மரத்தினடியில் நிழலுக்காக ஓநாய் ஒன்று படுத்திருந்தது. அது மேலே அணிலின் விளையாட்டினை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தது. திடீரென அணில், கிளைக்குத்தாலும் பொழுது, நழுவி தீயே விழுந்துவிட்டது.

ஓநாய் மடியில் விழுந்தது அணில். உடனே ஓநாய் அதை பிடித்துக் கொண்டது. தம்மை விடும்படி அணில் மன்றாடித் தெஞ்சியது. ஓநாயும், 'சரி உன்னை விட்டு விடுகிறேன். ஆனால் நான் ஒரு கேள்வி கேட்கின்றேன் என் கேள்விக்கு நீ சரியான பதில் தர வேண்டும்,' என்றது ஓநாய்.

'சரி நீங்கள் உங்கள் கேள்வியைக் கேளுங்கள். தெரிந்ததைக் கூறுகின்றேன்.'

எனது அணில்.

'உன்னை விட நான் பெரிய ஆள், பல சாலியும் கூட என்று உனக்குத் தெரியும் தானே' என்றது ஓநாய்.

'ஆமாம் அதுதான் உன்மை.' என்றது

அணில்.

'இப்படிப்பட்ட பலசாலியிடம் இல்வாத மகிழ்ச்சி, உன்னிடமும். உன் இனத்தாரிடம் மட்டுமே காணப்படுகிறதே அது எப்படி?' என்று அணில்.

'இதற்கான பதிலை என்னால் கூறமுடியும். ஆனால், முதலில் என்னை விட்டு விடுங்கள். அப்பொழுதுதான் கூறுவேன்.' கூறுவேன், 'என்று அணில்.

உடனே ஓநாய் அணிலை கைவிட்டது. அணில் தப்பித்தோம், பிழைத்தோம் என எண்ணி மரத்தில் ஏறி ஒரு கிளையில் அமர்ந்து கொண்டு சிரித்தது. 'சரி இப்பொழுது சொல், 'என்று ஓநாய்.

'நீங்கள் எப்பொழுதும் யாரை கொல்லலாம் என்ற எண்ணத்துடனே இருக்கிறீர்கள். இதனால் உங்கள் எண்ணங்களை உங்களை வதைக்கிறது. அது உங்களை மகிழ்ச்சியாக இருக்க விடாது. நாங்கள்

அப்படி அல்ல, நல்ல கிந்தனையுடன் வாழ்கிறோம். அதனால் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறோம். இதுதான் மறுக்க முடியாத உண்மை ஆகும்,' என அணில் கூறி மகிழ்ச்சியுடன் தாலிக் குதித்து ஓடியது.

எப்பொழுதும் நல்லதையே நினைப்பவர்கள் ஆரோக்கியமாகவும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்கின்றனர். பிறருக்குத் தீங்கு செய்யும் புத்திக் கொண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியாது.

தம்பி, தங்கைகளே... உங்கள் அபிமான கதிரீ ஒளி வார இதழ் உங்களது திறமைகளை வெளிக்கொண்டுவர தயாராக இருக்கிறது.

உங்கள் ஆக்கங்களை

raha66@hotmail.com;

kathirviniwes@gmail.com என்ற

முகவரிக்கு எழுதி அனுப்பிவைப்பீர்கள்.

இரண்டு படங்களுக்கும் இடையே உள்ள 5 வித்தியாசங்களைக் கண்டுபிடியுங்கள்

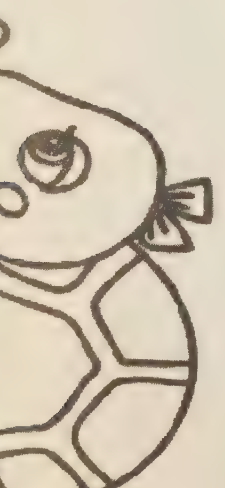

துருக்குறள்

எண்ணித் துணிக் கருமம் துணிந்தபின்
என்னுலம் என்பது இழுக்கு.

(குறள் விளக்கம்)

(செய்யத் தகுந்த) செயலையும் வழிகளை
எண்ணிய பிறகு துணிந்து தொடங்க
வேண்டும் துணிந்தபின் எண்ணிப் பார்க்க
லாம் என்பது குற்றமாகும்.

ஹைபருள்

சிவ சிறீ சங்கரநாராயணக் குருக்கள் என்ற
இராஜாக் குருக்கள் மதுரை(சிவகங்கை), தமிழ்நாடு.

ஒரு ஊரில் திருக்கோவில் வளர்ச்சி பெற்றது என்றால் நிச்சயமாக அவ்வூரிலுள்ளோர் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளார் என்பது பொருள். நம்மால் கோவிலும், கோவிலால் நாமும் வளம் பெறுகிறோம். கோவில் வளர்ந்தால் ஊர் வளரும்; ஊர் வளர்ந்தால் நாடு வளம்பெறும்.

சாதாரணமாக நம் கைகள் இரண்டும் விரிந்து, வளைந்து பற்பல செய்கைகளைச் செய்கிறது. ஆனால், திருக்கோவிலில் இறைவனுடைய சந்நிதானத்தில் மட்டும் மற்ற செயல்கள் எல்லாம் குறைந்து, மற்ற தீய எண்ணங்கள் மறைந்து கைகள் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து குவிகின்றன. அந்த விக் கிரகத் தின் முன் குவிந்திடும் கைகள் 'ஆண்டவனே இனி எனது செயல் ஏதும் இல்லை. எல்லாம் உன்செயல்' என்ற சரணாகதி தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

“உலகத்தில் சக்திகள் யாவும் உறையும் இடம்” என்ற பொருள் தருவது விக் கிரகம் என்ற சொல்.

‘விசேஷேண க்ருஷ்யதே

ஷக்திஸ மூஹ: அஸ்மின் இது விக்ரஹ’ -
ஸ்லோகம்

அதாவது ‘வி’ என்றால் விசேஷமான, சிறப்பான இறைத்தன்மையுள்ள எனப் பொருள்படும். க்ரஹிப்பது என்றால் ஈர்த்துக்கொள்வது எனப்படும். அதாவது பல்வேறு மந்த்ர, தந்த்ர, யந்த்ர வழிபாட்டு முறைகளினால் ஆரதிக்கப்படும்போது இறையருளை, இறைத்தன்மையை தன்னகத்துள்ளே ஈர்த்துத் தன்னுள் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு தன்னை வணங்குவோருக்கு அருள்புரியும். அபயம் அளிக்கும் பொருள்தான் விக்ரஹம்.

ஆகமங்களில் உள்ளது போன்றும், சிற்ப சாஸ்திரங்களுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ள கோயில்கள்,

திருக்கோயில் என்றும், ஆகம விதிப்படி அமையாத கோயில்கள் வெறும் மடாலயங்கள் என்றும் பொருள்படும். முறைப்படி அமையப் பெற்ற ஆலயங்களில் தேவகணங்கள் எப்பொழுதும் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருக்கும். அதாவது “ததாஸ்து” என்று தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கும். அதன்பொருள் “அப்படியே ஆகட்டும்” எனப்படும். ஆகவே, திருக்கோயிலில் ஆண்டவன் நாமம், ஜெபம், ஸ்தோத்திரங்கள் தவிர, பிற ஒன்றையும் பேசுதல் கூடாது. நாம் அபத்தமாக, கூடாத வார்த்தைகள் பேசினால் அவையே நமக்குக் கிடைக்கும்.

இவ்வாறு திருக்கோவில் வழிபாட்டை மையமாக வைத்து அமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறைமை சிவதன்மம் ஆகும். இங்கு நாம் உண்மையான, தூய அன்பின் மூலம் உள்ளத்தால் ஒழுகி வழிபட வேண்டும்.

உள்ளத்தில் உள்ளான் அடி! - அதை நீ

உணர்வேண்டும் அடி

உள்ளத்தில் காண்பாய் எனில் - கோவில்

உள்ளேயும் காண்பாய் அடி!

(கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை)

தோழி ஒருத்திக்குக் கூறுவதுபோல் நமக்குக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு உள்ளன்போடு உள்ளத்தில் நினைத்து இறைவனைச் சிந்தித்தால் சிவகதியடையலாம் என ஒன்பது வழிகள் நம் முன்னோர்கள் வகுத்துள்ளனர்.

1. ச்ரவணம்: கேட்டல் - இறைவன் புகழ்பாடல் - ஆஞ்சநேயர்

2. கீர்த்தனம்: நாதோபாசனை - நாயன்மார்கள், தியாகராஜ சுவாமிகள்

3. ஸ்மரணம்: நினைத்தல் - நின்றும் கிடந்தும், இருந்தும், அவனையே துதித்தல்.
4. பாதசேவனம்: அவனை மட்டும் உயர்நிலையில் சேவித்தல். பரதன்
5. அர்ச்சனம்: அகமனதோடு பூஜித்தல் - கண்ணப்ப நாயனார்
6. வந்தனம்: நமஸ்கரித்தல் - விபீஷணன்
7. தாஸ்யம்: தொண்டுபுரிதல் - திருநாவுக்கரசர்
8. ஸக்யம்: சிநேக பாவம் - அர்ஜுனன், சுந்தரர்
9. ஆத்ம நிவேதனம்: தன்னையே அர்ப்பணித்தல் - ஜடாயு

இந்த உதாரணங்களோடு கூடிய ஒன்பது வழிகளுள் ஏதாவது ஒன்றை உறுதியாக உள்ளன்போடு பற்றுவதே இறைவனை அடைய போதுமானது. இவற்றுள் கடைசி இரண்டைத் தவிர,

மற்ற ஏழு முறைகளில் வழிபட திருக்கோயில் வகை செய்கின்றது.

திருக்கோயில் வழிபாடு தனியொரு மனிதனுக்கென உருவாகவில்லை. தனி மனிதன் கட்டினாலும் மக்கள் அனைவரும் வழிபடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத் தக்கது. பொதுவாக மக்கள் தொகை பெரியது. ஆயினும், பெரும்பாலானோர் அறிவு நிலையின் அடித் தளத்தினைக் கூட அணுகாமலும் அறியாமலும் இருக்கின்றார்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்கின்ற உண்மையைத் தெரியாமல் உள்ளனர். இவர்கள் எளிதாக விளங்கி, வழிபட்டு இறைநிலை அடைய திருக்கோயில் உதவி புரியுமென்பதில் ஐயமில்லை.

விவேகானந்தர் பொன்மொழிகள்

- எப்போதும் வெற்றி பெறுவது அன்பு மட்டுமே. அன்புடன் ஒப்பிடும்போது நூல்களும், அறிவும், யோகமும், தியானமும், ஞான ஒளியும் ஆகிய யாவும் அதற்கு ஈடாகாது.
- வரம்பு கடந்த ஆற்றல் கொண்ட இறைவனை தூய்மையான மனதோடு பற்றிக் கொள்ளுங்கள். அவரைச் சார்ந்து நின்று வாழுங்கள். உங்களை வெல்ல யாராலும் முடியாது.
- கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அன்பையும், உதவியையும், சேவையையும் மற்றவர்களுக்கு கொடுத்துப் பழகுங்கள். இதற்காக எதையும் எதிர்பார்க்கவேண்டாம்.
- எதைப் பிறருக்கு கொடுக்கிறோமோ அது திரும்பவும் ஆயிரம் மடங்காக நம்மிடமே திரும்பிவிடும். ஆனால், இப்போதே அதைப்பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள். நீங்கள் செய்யவேண்டியது எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் பிறருக்குக் கொடுப்பது மட்டுமே.

தமிழகத்தில் சைவ பக்தி பெயர்க்கத்தின் தோற்றப் பின்னணி

கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்

சைவ பக்தி இயக்கமானது தமிழகத்தில் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டளவில் உருவானதாகும். நாவுக்கரசர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் முதலிய நாயன்மார்களே இவ்வியக்கத்தை உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்தவர்களாவர். இவ்வாறான இப்பக்தி இயக்கம் உருவாவதற்குப் பின்புலமாக அமைந்த தமிழகத்தின் அன்றைய பண்பாட்டு நிலை பற்றிய சில குறிப்புகள் இங்கு பதிவாகின்றன.

தமிழகத்திலே சங்ககாலம் எனப்படும் கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதான காலப்பகுதியில் போர்ச் சூழலாலும் சீரற்ற வாழ்க்கை முறைகளாலும் சமுதாயம் குழப்ப நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் வடநாட்டிலிருந்து தமிழகச் சூழலுக்கு அறிமுகமாகியிருந்த சமணமும் பௌத்தமும் முன்வைத்த நிலையாமை, பற்றறுத்தல் ஆகிய உணர்வு நிலைகளுடன் கூடிய வாழ்வியல் முறைமைகள் மக்களுக்கு வாழ்க்கை பற்றியதொரு தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தன.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்களும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களான திருக்குறள், நாலடியார், ஆசாரக்கோவை, சிறுபஞ்ச மூலம், ஏலாதி, திரிகடுகம், இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, நான்மணிக் கடிக்கை, பழமொழி நானூறு போன்றவையும் மக்களுக்கு சீரான வாழ்க்கை முறைகளை இனம் காட்டின. இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்கள் வாயிலாகக் கூறப்பட்ட சமண பௌத்த மதக்கருத்துகளும் ஏனைய அறப்போதனைகளும் அக்காலத்துச் சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாதனவாக அமைந்திருந்தன எனினும் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதில் மக்கள் இடர்பாடுகளை எதிர்கொண்டார்கள். அரசியலிலும் தர்க்கவாதம் புரிதலிலும் மதிப்புப் பெற்றிருந்த சமணம் பௌத்தம் என்பவை பொது மக்கள் வாழ்க்கைக்குக் கடுமையானவையாகவும் எளிதில் பின் பற்ற முடியாதவையாகவும் அமைந்திருந்தன.

மூவேந்தர்களது ஆட்சி முடிவுக்கு வந்திருந்த சங்கம் மருவிய காலகட்டத்தில் - கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டில் களப்பிரர் ஆட்சி தொடங்குகிறது. கி.பி.3 - 5ஆம் நூற்றாண்டுகள் களப்பிரர்களின் ஆட்சியில் பௌத்தமதம் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் பல கிடைத்துள்ளன. அக்காலத்தில் காஞ்சிபுரத்தையாண்ட பல்லவ மன்னனான புதியங்குரன், விஜயபுத்தவர்மன் போன்றவர்கள் பௌத்தமதம் சார்ந்தவர்களாவர். அக்காலப்பகுதியில் எழுந்தனவாகிய புத்ததத்தர் என்பவரின் பௌத்த நூல்கள் வாயிலாகப் பல செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்கிறோம். புகழ்பெற்ற சோழநாட்டு மன்னனான அச்சுதவிக்கந்தன் என்ற களப்பிரமன்னன் பற்றிய செய்திகளும் காவிரிப்பூம் பட்டின விகாரைகள் என்பன பற்றிய செய்திகளும் இவ்வகையில் முக்கியமானவை. அக்கால நூலான **மணிமேகலை** என்ற காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தத்துவ விவாதப்பகுதியான **‘சமயக்கணக்கர தந்திறம் கேட்ட காதை’**யானது பௌத்த தத்துவங்கள் பிறதத்துவங்களுடன் போட்டியிட்ட திறத்தைக் காட்டுவதாகும். இவை பௌத்தத்தின் அன்றைய செல்வாக்கை உறுதி செய்வன.

கி.பி 6 - 7ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் சமணம் செல்வாக்குப் பெறுகிறது. 7ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வடதமிழகத்தை ஆண்டவனான பல்லவ மகேந்திரவர்மனும் தென் தமிழகத்தை ஆண்டவனான கூன்பாண்டியனும்(நின்றசீரநெடுமாறன்) சமணர்களாக இருந்தவர்கள். அவர்கள் தமது வாழ்நாளின் பிற்பகுதியில் சைவசமயத்திற்கு மாறிய மன்னர்களாவர். இம்மன்னர்கள் சைவசமயத்தைத் ஏன் தழுவினார்கள் என்பதே இங்கு நாம் சிந்திப்பதற்குரிய முக்கிய விடயமாகிறது. இது பற்றித் தெளிந்து கொள்வதற்கு நாம் சமண, பௌத்த சமயங்களுக்கும் சைவத்திற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இந்தியாவின் இன்றைய பீகார் மாநிலம் சார் பகுதிகளில் தோற்றம் கொண்ட சமண, பௌத்த

மதங்கள் வேதமரபுக்கு எதிரான சிந்தனைகளாக உருவானவையாகும். 'வாழ்க்கை துன்பமயமானது, அத்துன்பத்தினின்று விடுபடுவதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்' என்பதே இவ்விரண்டினதும் பொதுக் கருத்தாகும். அவ்வகையில் இவை இரண்டும் வாழ்க்கையைத் துன்பியலாக நோக்கியவையாகும். எனினும் துன்பத்திற்குக் காரணமான உலகு, துன்புறுகின்ற உயிர், துன்பத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கான வழிமுறைகள் என்பனபற்றிய கருத்தியலில் இவை தம்முள் வேறுபாடுகள் கொண்டவையாக அமைந்திருந்தன.

உயிரைச் சீவன் என்றும் உயிரில்லாதவற்றை அசீவன் என்றும் குறிப்பிடும் சமணம், நிறைந்த அறிவையுடைய சீவனானது அசீவனின் தொடர்பாலேயே அறிவை இழந்து துன்புறுகிறது என்று கூறுகிறது. இத்துன்பத்திற்குக் காரணம் கர்மங்கள் என்பதே அதன் கருத்தாகும். எனவே கர்மங்களினின்றும் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டால் சீவனானது இயல்பான அறிவுநிலையை அடைந்துவிடலாம் என அது கூறுகிறது. இதற்குக் கடும் விரதங்கள் கைக்கொண்டு உடலை வருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே அதன் போதனையாகும்.

'ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம், ஆசையை நீக்கினால் துன்பத்தினின்றும் விடுபடலாம், அறிவு, ஒழுக்கம், மனஅடக்கம் என்பவற்றால் ஆசையைத் துறக்கலாம், பரிநிர்வாண நிலையை அடையலாம்' என்பதே பௌத்த சிந்தனையாகும்.

சமணசமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் விருஷபதேவர் ஆவர். அவர் இல்லறம் மேற்கொண்டு பலகாலம் வாழ்ந்த பின்னர் ஐம்புலன்களையும் வென்று நிறைந்த அறிவையுடைய சீவன் நிலையை அடைந்தவர். ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிய முதல்வன் என்ற வகையில் விருஷபதேவர் கடவுள் நிலைக்கு இட்டுவரப்படுகிறார். எனவே ஆதிபகவன், ஆதிநாதர் போன்ற பெயர்களாலும் விருஷபதேவர் சுட்டப்படுகிறார். இவரைத் தொடர்ந்து சமண தீர்த்தங்கரர்கள் வரிசையில் பலர் புலன்களை ஒடுக்கி மெய்வருத்தி தவநிலையை மேற்கொண்டார்கள். அவர்களில் பாரசுவநாதர், வர்த்தமான மஹாவீரர் போன்றோர் முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றார்கள். இவர்களுள் மஹாவீரர் 'சர்வக்ஞர்' (எல்லாம் அறிந்தவர்) எனவும் அழைக்கப்பட்டவர். 'நிலம், நீர் ஆகிய சடப்பொருள்கள் யாவும் உயிர்களால் நிறைந்துள்ளதால் அவற்றுக்கும்

தீங்குநேராத பாதுகாக்கவேண்டும்' என இவர் கூறுகிறார். இக்கருத்தானது வேதமரபுக்கு நேர் எதிரானதாக அமைந்திருக்கிறது. ஏனெனில் வேதமரபில் உயிர்ப்பலியோடு கூடிய பெரிய வேள்விகள் (அசுவமேதயாகம்) அக்காலத்தில் நடத்தப்பட்டன. இவ்வேள்விகள் உலகியல் சார்ந்த தேவைகளை முன்னிலைப்படுத்தியே நடத்தப்பட்டன என்பது இங்கு எமது கவனத்திற்குரியதாகும். மேலும் வேதமரபில் கூறப்பட்ட பிரம்மக் கோட்பாட்டையும் உலக சிருஷ்டி பற்றிய கருத்துக்களையும் சமணம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதும் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கிய செய்தியாகும்.

கி.மு.563-483 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த கௌதமபுத்தர் என்பவரே பௌத்தத்தைத் தோற்று வித்தவர் என அறியப்படுகிறார். முற்கூறிய மஹாவீரர் இவரின் காலத்தவரேயாவார். கௌதம புத்தரின் வாய்மழியாகக் கூறப்பட்டவை அவரின் மாணவ மரபினரால் பேணப்பட்டன. புத்தர் நிர்வாணநிலையை அடைந்த ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே இவை தொகுக்கப்படத் தொடங்கின. இவ்வாறான தொகுப்பு முயற்சியின் தொடர்ச்சியாக கி.மு.1ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் நிகழ்ந்த நான்காம் பௌத்த சங்கத்தில் தொகுக்கப்பட்டவையே 'திரிபிடகம்' (விநயபிடகம், கந்தபிடகம், அபிதம்மபிடகம்) என்ற பெயரில் இன்று எமக்குக் கிடைப்பன. பிற்காலத்தில் பௌத்தம் பல்வேறு தத்துவப் பிரிவுகளாகக் கிளைவிட்டது. அவற்றில் முக்கியமானவை ஹீனயானம், மஹாயானம் என்ற இரு பிரிவுகளாகும்.

பௌத்த சிந்தனையின் படி உயிர் என்பது நிலையான பொருளன்று. அது எரியும் சுடர் போல் கணந் தோறும் மாறிக் கொண்டிருப்பது. இந் நிலையாமையைக் கருத்திற்கொண்டு பௌத்தத்தை 'அனாதம் வாதம்' என அழைப்பர். உயிர்மட்டுமன்றி உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் யாவும் கணந்தோறும் அழிந்து மாற்றமடைந்து வேறொன்றாகத் தோற்றம் கொள்கின்றதெனக் கூறும் புத்தமதச் சிந்தனையானது 'பிரதீத்ய சமுத்பாதம்' எனப்படுகிறது.

ஆன்மா துன்பத்திலிருந்து விடுதலை ஆவதற்குரிய எட்டு வழிகளை பௌத்தம் கூறுகிறது. இவற்றினடிப்படையில் கொலை, களவு, விபசாரம், பொய், பகைமை முதலியன ஒதுக்கப்படுவையாகும். உண்மைபேசுதல், இனியவை கூறல், நட்பு முதலிய நற்பண்புகள் போற்றப்படுவையாகும். மனத்தின்

சஞ்சலங்களைப் போக்கி அதனை ஒருநிலைப்படுத்தும் 'மோனநிலை' என்பதுவும் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை ஆவதற்குரிய ஒரு வழியாக பௌத்தம் கூறுகிறது. ஒரு உயிரின் வினைப்பயனே அதன் மறுபிறவிக்குக் காரணமாகிறது என்பது பௌத்தத்தின் அடிப்படை. பிறவிக்குக் காரணமான வினைப்பயன் அற்ற நிலையில் ஒரு உயிர் 'நிர்வாணம்' அடைகிறது என்பதே புத்தமதம் தரும் விளக்கம். எனினும் மரணத்திற்குப்பின் உயிரின் நிலை பற்றி புத்தர் எதையும் கூறவில்லை.

பல கேள்விகளுக்கு புத்தர் 'சொல்லமுடியாது' என்றே விடையளித்துள்ளார். கடவுள் என ஒருவர் உள்ளார் எனவோ இல்லை எனவோ புத்தர் கூறவில்லை. உயிர்க்கொலையுடன் கூடிய வேதமரபில் மேற்கொள்ளப்படும் வேள்வியைவிட சங்கத்திற்கு விகாரம் அமைத்தல், புத்தரையும் சங்கத்தையும் தர்மத்தையும் சரணடைதல், அஹிம்சை முதலிய ஐவகைச் சீலங்களைக் கடைப்பிடித்தல், மற்றும் தியானம் என்பன மேலான செயற்பாடுகள் என்பதே புத்தரது கருத்தாகும். இவற்றில் தியானம் உயிர்க்கொலையற்ற வேள்வியைவிடவும் மேலானது என்கிறார்.

இவ்வாறான கொள்கைகளைக் கொண்ட சமண, பௌத்த சமயங்கள் தமிழ்நாட்டில் அதிகார நிலையிலும் அரசியலிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சூழலிலேயே நாம் சைவ பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சியைக் காண்கிறோம். இவ்வாறான எழுச்சிக்கான காரணிகளை நாம் பின்வருமாறு விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

சங்ககாலத்திலும் அதன் பின்னமைந்த களப்பிரர் ஆட்சிக் காலத்திலும் தமிழ்க் கடவுளான முருகன் அவனது அன்னையான கொற்றவை, பார்வதி மற்றும் உருத்திரன், திருமால் போன்ற தெய்வங்களும் பாரம்பரிய வெறியாட்டு, ஆய்ச்சியர் குரவை முதலிய சடங்குகளில் பலராமன், நப்பின்னை போன்ற தெய்வங்களும் வழிபாட்டுக்கு உரியவர்களாகத் திகழ்ந்தமையை இலக்கியங்களும் புராண இதிகாசக் கதைகளும் எமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன. **சிலப்பதிகாரம், திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல்** போன்ற இலக்கியங்களும் அக்காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த புராண இதிகாசக் கதைகளும் மக்களின் பாரம்பரிய தெய்வ வழிபாடுகளுக்குப் புதிய தோற்றம் கொடுக்கத் தொடங்கின. கிராமப்புறங்களில் வெறியாட்டு போன்ற வழிபாடுகள் இசைக் கருவிகளுடன் கூடிய ஆட்டங்களுடன் நடத்தப்படும் அதே காலகட்டங்களில்

நகர்ப்புறங்களில் கோவிலை மையப்படுத்திய மந்திர உச்சாடனங்களுடன் கூடிய பூசை வழிபாடுகளும் நிகழ்த்தொடங்கியிருந்தன.

சங்ககால இறுதியில் சமுதாயம் சீர்ற்று இருந்த வேளையில் நிலையாமை, பற்றறுத்தல் ஆகிய சமண பௌத்த சிந்தனைகள் அவசியமாக இருந்தன. இவ்வாறான சிந்தனைகள் உலகியலை அனுபவித்துத் துய்க்க விழையும் சமுதாயச் சூழலில் தொடர்ந்து பயனளிப்பனவாக அமையவில்லை. சமண, பௌத்தத்தின் கடுமையான நோன்பு முறைமைகளை மக்கள் பலகாலத்திற்குத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. சைவ பக்தி இயக்கமானது பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைமைகள் மற்றும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பலவற்றுக்கு அமைதி காணத்தக்க சமயக் கோட்பாடுகள் எனப் பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகத் திகழ்ந்தமையால் மக்கள் இவ் இயக்கத்தின்பால் பெரிதும் கவரப்பட்டனர். பேரின்பநிலையான வீடுபேற்றை அடைய பக்தி ஒன்றே போதுமானது என்பதும் இதற்கு அறம் ஒழுக்கம் போன்ற துணைக்காரணிகள் உதவியாக அமைவன என்பதும் மக்களை இவ்வியக்கத்தின்பால் ஈர்த்தன எனலாம். வாழ்வைத் துன்பியலாக நோக்கிய சமண, பௌத்தத்தின் கடுமையான போக்கிற்கு எதிராக 'பெண்ணில் நல்லாளோடு மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம்...' என்பன போன்ற கருத்தக்களை உட்கொண்ட நாயன்மார்களால் முன்வைக்கப்பட்ட திருமுறைப் பாடல்கள் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாக அமைந்தன. கோவில்களின் பெரு வளர்ச்சியும் மன்னர்களின் ஒத்துழைப்பும் நாயன்மார்களுக்கு மக்களை ஒன்றுதிரட்டுதற்கும் சைவ பக்தி இயக்கம் பேரியக்கமாகத் தோற்றம் கொள்ளச் செய்தற்கும் துணைபுரிந்தன எனலாம். சமண, பௌத்த சமயங்களிலுள்ள 'வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு ஏற்புடையதான' பல அற ஒழுக்க முறைமைகளை சைவபக்தி இயக்கம் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றமையையும் இதன் வளர்ச்சி வரலாற்றில் நாம் காண்கிறோம்.

சைவ பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றப் பின்னணி பற்றி சில முக்கிய அம்சங்களை இங்கு நோக்கினோம். இவ்வாறு சைவ பக்தி இயக்கம் வளர்ந்த காலத்திலேயே திருமால் வழிபாட்டை முன்வைக்கும் வைணவ பக்தி இயக்கமும் தமிழக சூழலில் உருவாகி வளர்ந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ▢

THARANI LAW OFFICE

தாரணி தர்மலிங்கம்

LL.B., Barrister, Solicitor and Notary Public

Real Estate Law

Family Law

Wills and Estate Law

Power of Attorney and Affidavit

Immigration Law

வீடு, காணி, வர்த்தக நிலைய உரிமைச் சட்டம்

குடும்பச் சட்டம்

இறுதி விருப்பாவணம், மரணச் சொத்துச் சட்டம்

தத்துவ பத்திரமும், சத்தியக் கடதாசியும்

குடிவரவுச் சட்டம்

சட்டத்துறையில் **20** வருடங்களுக்கு மேலான அனுபவம்

இலவச ஆரம்ப ஆலோசனை

GTA Square

213-5215 Finch Ave. East

Toronto, ON

M1S 0C2

Tel: **416-291-4900**

Fax: 416-291-4901

E Mail: contact@tharanilawoffice.com

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

தைப்பொங்கல்

பி.பிரதீஸ்

தைமாதம், ஓராண்டின் தொடக்கமாக ஏற்படும் சமய சமூகக் கொள்கைக்கு இணங்கக் கொண்டாடப்படும் பண்டிகை தைப்பொங்கல் ஆகும். தைப்பொங்கல் என்னும் பண்டிகையைப் பொங்கலத் திருநாள், அறுவடைத் திருநாள், உழவர் திருநாள் என்று கூறுதல் வழக்கம். சமய நூல்கள் தைப்பொங்கலத் திருநாளை மகர சங்கராந்தி என்று கூறுகின்றன.

சூரியன் தெற்கிலிருந்து வடக்காகப் பூமத்திய ரேகையைக் கடக்கும்போது தனுராசியிலிருந்து மகரராசிக்கு இடம் மாறுகிறது. இந்த இடப்பெயர்ச்சியே மகர சங்கராந்தி எனப்படும். மகர சங்கராந்தியை உத்தராயண சங்கராந்தி என்றும் கூறுதல் வழக்கம். உத்தரம் - வடக்கு. அயனம் - செல்லல். எனவே சூரியன் தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் காலத்தின் தொடக்கத் திருநாளே உத்தராயண சங்கராந்தி ஆகும். சூரியனின் இச்செல்திசைப்பெயர்வு உழவர்களுக்குச் சாதகமான காலநிலையை ஏற்படுத்துகிறது. விவசாய அறுவடைக்கு உகந்ததாக விளங்குகிறது.

தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ் மக்கள் வாழும் இலங்கை போன்ற இடங்களிலும் மார்கழி மாதக் கடைசித் தினம் போகிப் பண்டிகையாகவும் அடுத்த நாள் ஆகிய தை முதலாந் தினம் சூரியன் பொங்கல் அல்லது தைப்பொங்கலாகவும், தை இரண்டாம் தினம் மாட்டுப்பொங்கல் அல்லது பட்டிப்பொங்கல் ஆகவும் கொண்டாடப்படுதல் வழக்கம்.

போகிப்பண்டிகை என்பது மார்கழி இறுதித் தினமாகிய ஆண்டிறுதியில் வீட்டைத் தூய்மைப்படுத்தும் ஏற்பாடுகள் செய்யும் வைபவ தினமே போகிப்பண்டிகையாகும். தைப் பொங்கல், மாட்டுப் பொங்கல் என்பன உழவர்கள் தமது தொழில் வளர்ச்சிக்கும் அறுவடைக்கும் உதவும் சூரியனுக்கும் மாடுகளுக்கும் நிலத்திற்கும் நன்றி கூறும் சமய - சமுதாய விழாவாகும்.

தைப்பொங்கல் தினத்தில் எல்லோரும் அதிகாலையில் எழுந்து, தங்களையும் தங்கள் வீடுகளையும் சுத்தம் செய்து அலங்கரிப்பர். வீட்டு முற்றத்தில் மஞ்சள் மா, அரிசி மா என்பவற்றால் கோலம் போட்டு, அதன் மத்தியில் நிறைகுடமும் குத்து விளக்கும் வைப்பர். புத்தரிசியில் பொங்கல் பொங்கி, சூரியன் உதயமாகும்போது, பொங்கலைப் படைத்து அவனை வரவேற்று, வணங்கித் தமது நன்றிக் கடனை நிறைவேற்றுவர். பொங்கலுடன், செழுமையையும், இனிமையையும் குறிக்கும் பால், பழம், கரும்பு, இளநீர், மஞ்சள், பயறு முதலான பொருட்களையும் படைத்து வழிபடுவர். பொங்கலையும் பிற உணவுப் பொருட்களையும் உறவினர், அயலவர், விருந்தினர் முதலானோர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பர். இக்காலத்தில் பொங்கல் வாழ்த்து மடல்கள் அனுப்புதல், கலைநிகழ்சிகள், சஞ்சிகைகள் வெளியிடும் பொங்கல் மலர்களைப் படித்து மகிழ்தல் போன்ற அம்சங்கள் தைப்பொங்கலில் இடம்பெறுதல் வழக்கம்.

தைப்பொங்கலுக்கு அடுத்த நாளில் பட்டிப் பொங்கல் இடம்பெறும். உழவுத் தொழிலுக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் பசுக்களையும் எருதுகளையும் போற்றும் விழாவாக இது அமைகின்றது. கால்நடைகளைக் குளிப்பாட்டி, அலங்கரிப்பதுடன் பொங்கல் பொங்கி, அவற்றிற்கும் கொடுத்துத் தாமும் உண்பர். இப்பட்டிப் பொங்கல் முற்காலத்தில் வயல் வெளியிலுள்ள பட்டிமேடுகளில் கொண்டாடப்பட்டது. இக்காலத்தில் பட்டிப்பொங்கல் மாடு வளர்க்கும் வீடுகளில் மாட்டுத் தொழுவத்தில் கொண்டாடப்படுதலே வழக்கமாகியுள்ளது. மேலும், இம்மாட்டுப் பொங்கலைத் தொடர்ந்து மாட்டு வண்டிச் சவாரி என்னும் விளையாட்டுப் போட்டி கிராமப் பிரதேசங்களில் நடைபெறுதல் வழக்கம். தைப்பொங்கல் பண்டிகையானது கடவுள் வழிபாட்டினையும் சைவ மக்களின் மரபு வழி விழுமியங்களான நன்றி மறவாமை, பகிர்ந்துண்ணல், அன்பு, அறம், அகிம்சை, புனிதம் பேணுதல் முதலான பண்புகளையும் கலைகளையும் வளர்க்க இடமளிக்கின்றது.

Summer Camp 2011

By: Bagavan, Kavithan, and Umaiyarl

Last summer we went to the Hindu Mamamatram Camp, where we learned a lot about our religion. This was a 4 week camp in which we met new people and had a lot of new experiences. In this camp we did various activities such as: yoga, singing thevarams, saiva classes, and art.

The daily schedule to which we would follow would include:

1. Start with Yoga. In yoga we started with a prayer and began with stretches to get our body ready. Then we did poses followed by the ending prayers.
2. After yoga, we wrapped up our yoga mats and got ready for panisai. In panisai we started with the oms. After the oms, we sang Ganesha songs followed by other Godly songs.
3. Once we are done panisai, we had saiva samaiyam classes. In samaiyam we learned about the history of our religion how it came to be what is now. We also learned in depth about all the different gods and goddesses that are in our religion.
4. After our classes, we had lunch, which we brought from home. We also had time to play with our friends.
5. Sometimes at the last hour of the day, we had different classes, like art class. Teachers would come and teach some cool tricks in how to make bookmarks, bags.

We sometimes also went on some amazing trips to Ontario Science Centre, Kids Town Water Park and others.

It looks like a hectic day in camp, doesn't it? But it was worth it! At the end of the day we learned a lot about our religion and background.

We'd like to thank are the teachers and volunteers who made this camp go smoothly. Without them this camp wouldn't have been amazing. The teachers and volunteers who made this possible are Gayathiri and Surabi Akka who taught us yoga, Dharani akka who taught as panisai, Dr. Shanmugavedivel who taught us Saiva Samaiyam, Mr. Chandran and the high school students who monitored us while we were having free time.

We really recommend the Hindu Mamamatram for all children so they will learn a lot like us too!

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

தஞ்சைப் பெரியகோயில்

துசாந்த ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

தஞ்சைப் பெரியகோயில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தஞ்சாவூர் என்னும் நகரத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இச்சிவன் கோயிலைத் தமிழகம், ஈழம், வட இந்திய நாடுகள் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை ஆட்சிசெய்த சோழப் பேரரசனான இராசராச சோழனால் கட்டுவிக்கப்பட்டது. இக்கோயில் கி.பி.999 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி கி.பி.1011ஆம் ஆண்டு வரை கட்டட வேலைகள் நடைபெற்று முடிவடைந்து குடமுழுக்கும் அந்த ஆண்டே நடைபெற்றது. இச்சிவன் கோயிலை 'தஞ்சைப் பெருவுடையார்' என்றும் அழைப்பர். இக்கோவிலின் முகட்டுப் பகுதியில் 81.3 தொன் எடையுள்ள தனிக் கல்லாலான கலசம் பொருத்தப்பெற்றுள்ளது. அத்துடன் 108 சிவனது தாண்டவ நிலைகளும் கோபுரத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. பெருவுடையார் கோவிலில் 9 அடி உயரம் 23.5 அடி சுற்றளவும் கொண்ட மிகப்பெரிய சிவலிங்கமும் 250 சிவலிங்கங்களும் உள்ளன. அத்துடன் 19.5 அடி நீளமும், 8.5 அடி அகலமும், 12 அடி உயரமும் 25 தொன் எடையும் கொண்ட தனிக்கல்லில் செதுக்கப்பட்ட பெரியதொரு நந்தியும் உள்ளது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கட்டப்பெற்ற இப்பெருங்கோயிலின் சுவர்களில் பல செய்திகளைக் கூறும் கதைகள், சைவ சமய மெய்ப்பாடுகள், கோயிலைக் கட்டியவர்களின் பெயர்கள், கோவிலுக்கு வழங்கப்பெற்ற கொடைகள் என்பனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கல்விச் செல்வம்

நிசாந்தி கணேசலிங்கம் (தரம் 6)

எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்த செல்வம் கல்வியே. கல்வியானது திருடரால் திருடப்படாதது. வெள்ளத்தால் அழிக்கப்படாதது. நெருப்பால் எரிக்கப்படாதது. ஏனையோருக்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைவுபடாதது. கல்வியானது கற்பிக்குந்தோறும் அறிவு பெருகிக்கொண்டே வரும். கற்றவருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புண்டு. அரசனுக்குத் தன் நாட்டில் மட்டுமே சிறப்பு. அதனால் நாம் கல்வியைக் கருத்தூன்றிக் கற்றல் வேண்டும்.

கற்றவர் நன்மை, தீமை ஆராய்ந்தறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். அதனால்தான் திருவள்ளுவரும் -

“கண்ணுடைய ரென்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

என்று கூறுகின்றார்.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்களைப் போன்றவை. இத்தகைய உயர்வான கல்வியை நாம் இளமையிலேயே கற்றல் வேண்டும். கற்பவற்றைச் சந்தேகமறக் கற்றல் வேண்டும். விளங்காதவற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

நாம் சிறப்புறக் கல்வியைக் கற்போமானால் பிற்காலத்தில் சிறப்புடன் வாழலாம். நாம் விரும்பும் தொழிலைச் செய்யலாம். அறிவைத் தரும் ஆசிரியராகவோ சுகத்தைப் பேணும் வைத்தியராகவோ சேவையாற்றி, சீரும் சிறப்பும் பெறலாம். எனவே இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பதை மறக்காது, கடல்போன்ற கல்வியைக் கருத்துடன் கற்று நலம்பல பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

ஒளவையார்

துசான் கேதாரன்

ஒளவையார் ஒரு பெண்புலவர். இவர் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவரது தாய் தந்தையர் ஆதிபகவன் என்போராவர். இவர் கவி பாடுவதில் வல்லவர். சங்ககாலப் புலவர்கள் இவரைப் பெரிதும் மதித்தனர். ஒளவையார் என்ற பெயரை அறியாத தமிழர்கள் உலகத்தில் எங்குமே இல்லை. ஒளவையார் என்ற பெயரில் நான்கு புலவர்கள் பல்வேறு கட்டங்களில் இருந்திருப்பதாக வரலாற்று ஆய்வர்கள் கூறுவர்.

ஒளவையார் தொண்டை நாட்டு மன்னன் அதியமானுக்கு நல்ல நண்பர். அதியமான் ஒளவையார் நீடுழி வாழ வேண்டி நெல்லிக் கனியை தான் உண்ணாது ஒளவையாருக்குக் கொடுத்தார்.

ஒளவையார் விநாயகரிடம் மிகவும் பக்தி கொண்டவர். இவர் பாடிய விநாயகர் அகவல் மிகுந்த பக்திச் சுவையுடைய ஆழ்ந்த பொருளுடைய நூல். இந்நூலைத்தான் விநாயகரை வழிபடுபவர்கள் முதல் நூலாகக் கொள்வர்.

ஒளவையார் என்றதும் சிறுவர்களாகிய எங்களுக்கு 'சுட்டபழம் வேண்டுமா சுடாத பழம் வேண்டுமா' என்ற கதை நினைவுக்கு வருகிறது. முருகன் குழந்தை நிலையில் 'சுட்டபழம் வேண்டுமா சுடாதபழம் வேண்டுமா?' என்று கேட்டு மரத்தை உலுப்பினார். பழங்கள் மண்ணில் விழ பழத்திலுள்ள மண்ணை நீக்க ஒளவைப்பாட்டி ஊதினார். முருகன் "பழம் சுடுகிறதா?" என ஒளவைப் பாட்டியிடம் கேட்டு அவரை நாணச்செய்தார்.

இவர் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி போன்ற நீதிநூல்களைப் பாடினார். சிறுவயதிலேயே மனப்பாடம் செய்துகொள்ளக்கூடிய எளிமையான சொற்களால் ஆனவை. பொதுவாக எல்லோருக்கும் பயனுள்ளவை.

இவரைத் 'தமிழ்க் கிழவி' எனவும் அழைப்பர். எமக்கு அருமையான பாடல்களைப் பாடித்தந்த ஒளவைப் பாட்டியை என்றும் மறவாது போற்றுவோம்.

"ஒளவைக் கிழவி நம் கிழவி அமுதின் இனிய சொற்கிழவி
செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும் தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி" என்று பாடி மகிழ்வோம்.

பனிக்காலம்

சந்தோஷ்

பனிக்காலம் தொடங்கிவிட்டது. எனக்குப் பிடித்தமான காலம் பனிக்காலம். பனிக்காலத்தில் சிறுவர்கள் பனி உருண்டைகள் செய்து விளையாடுவார்கள்.

எனக்குப் பனி மனிதன் செய்து அலங்கரித்து விளையாடுவது பிடித்தமான ஒரு பொழுதுபோக்கு. அப்பாவுடன் பனி அகற்றுவது எனக்கு பிடித்தமான இன்னொரு விளையாட்டு.

பனிக்காலத்தில் எமது சூழலைப் பார்க்க மிக அழகாக, வெள்ளையாகக் காட்சிதரும். எல்லா மரங்களும் இலை உதிர்த்தி மொட்டையாக பட்டமரமாக காட்சிதரும். பனித்துளிகள் சேர்ந்து மரக்கிளைகளில் தேங்கியிருப்பது பார்க்க அழகாக இருக்கும்.

பனிக்காலத்தில் குளிர் அதிகமாக இருப்பதால் மக்கள் கம்பளிகளாலான உடைகளை அணிவார்கள். கம்பளி உடை குளிர்க்கு இதமாக இருக்கும். குளிரில் இருந்து எம்மைப் பாதுகாக்க வீட்டை வெப்பமாக்கி மூலம் வெப்பமாக்குவார்கள்.

The Five Values

Gaithry Rameswaran

Grade 3

The **five values** are five main things everyone should do. The first one is **Love**, the second is **Truth**, the third is **Peace**, the next value is **Non-Violence**, and finally **Right conduct**. These are all of the five values which also have sub values.

Love: Love is being peace and happy with all living being. You should be happy with everything and take it all easy. You should care and love others. Some sub values are caring, loving, kindness, and ext. Love all, serve all.

Truth: Truth is being honest with everyone and not even to their best friend or parent. One of the sub value is honesty and many more.

Peace: Peace is being calm and having no violent. Some of the sub values are kind, calm, peaceful, and others.

Non - Violence: Non - Violence is having no fights and remaining peace every where and to everyone. Everyone should stop fighting. Help ever, hurt never.

Right conduct: Right conduct means helping people at needed times. Being and example.

Everyone should follow these five values.

Even Swami (Sai Baba) is telling us to follow.

எனக்குப் பிடித்த மொழி தமிழ் மொழி

பிறேமி சதீசன்

எனது பெயர் பிறேமி. எனக்கு ஒன்பது வயது. நான் நான்காம் தரத்தில் படிக்கிறேன். எனது அப்பாவின் பெயர் சதீசன். எனது அம்மாவின் பெயர் சுகந்தி. எனக்கு ஒரு தம்பி இருக்கிறார். எனக்கு தமிழ் படிக்க மிகவும் விருப்பம். எனது மொழி தமிழாக இருப்பதையிட்டு மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். நான் ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் இந்துக் கல்லூரியில் படிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பிள்ளையும் தாய்மொழியான தமிழை மறவாது இருப்போம்.

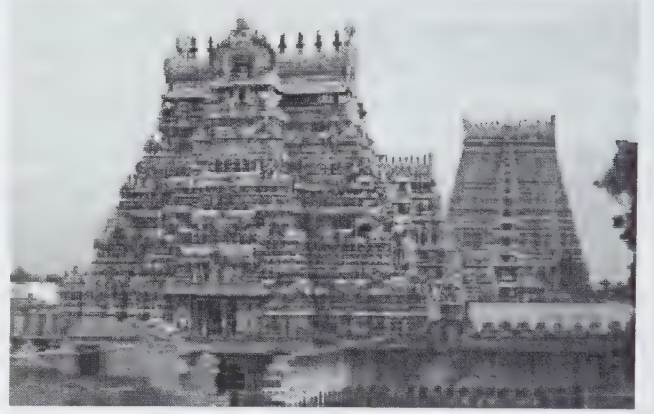
உத்தம வாழ்வு

யோ.துளசி

ஒரு ஊரிலே நல்லதம்பி என்னும் செல்வந்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மிகவும் சிவபக்தி உடையவர். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தான். அவன் பெயர் நல்லைநாதன். அவன் மீது நல்லதம்பிக்கு அதிக அன்பு இருந்தது. அதனால் அவனைக் கண்டிப்பதில்லை.

நல்லைநாதன் கெட்ட பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து கெட்ட பழக்கம் பழகிவிட்டான். அதனால் நல்லதம்பிக்கு மிக்க கவலை. என்ன செய்து அவனைத் திருத்தலாம் என்று யோசித்தார். அதற்கு கடவுள் வழிபாடே சிறந்தது என்று எண்ணினார்.

“மகனே, நமக்கு இப்பிறவியை இறைவன் தந்துள்ளார். நாம் அவரை தினந்தோறும் வழிபட வேண்டும். அவர்மீது பற்று வைக்க வேண்டும். கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி காலை, மாலை முகம் கழுவி, திருநீறு பூசவேண்டும். தோத்திரம் சொல்லிக் கடவுளை வணங்கவேண்டும்.” என்றார்.

தந்தையின் உபதேசங்கள் அவனது மனதில் சிறு தாக்கத்தை உண்டாக்கியது. தந்தையுடன் கோயிலுக்கு வர உடன்பட்டான். அவன் ஒழுங்காகக் கோயிலுக்குச் செல்வதற்கு வழிவகைகள் செய்தார் தந்தை.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. நல்லதம்பி மகனுடன் கோயிலுக்குச் சென்றார். ஆலய வழிபாட்டை முடித்ததும் குருக்கள் விபூதி, பிரசாதம் கொடுத்தார். பின்னர் குருக்கள் நல்லைநாதனிடம் சர்க்கரைப் பொங்கல், வாழைப்பழங்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தார். அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டதும் அவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. போகும்வழியில் அப்பாவிடம் “ஒவ்வொருநாளும் தருவார்களா” என்று கேட்டான். “நாளை சென்று பார்ப்போம். தருகிறாரா என்று” என அவர் கூறினார்.

அடுத்த நாள் நல்லைநாதன் ஆர்வத்தோடு கோயிலுக்குச் சென்றான். சுவாமியைக் கும்பிட்டுவிட்டு நின்றான். குருக்கள் அவனுக்கு பிரசாதம் கொடுத்தார். அவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. ஒவ்வொரு நாளும் சென்றான்.

ஒருநாள் நல்லைநாதன் அப்பாவைப் பார்த்து, “பிறருடைய பொருளை அனுபவிப்பது தவறு” என்றான். நல்லதம்பி வியந்தார். “இதை எங்கு நீ கற்றாய்” என்று வினவினார். “இது பாடசாலையில் கற்ற பாடம்” என்றான். இனி குருக்களிடம் பிரசாதம் வாங்கமாட்டேன் என்றான். “பிரசாதத்திற்காகவா கோயிலுக்குப் போகிறேன். நான் இனி கடவுளை வணங்கவே கோயிலுக்குச் செல்வேன்” என்றான்.

கடவுள் எங்கள் மீது எவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறார். அவரைத் தரிசிக்க நாங்கள் ஏன் கோயிலுக்குப் போகக் கூடாது என்றான். நல்லதம்பி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். மகனைக் கட்டித் தழுவினார். “நீ மிகவும் நல்லபிள்ளையாகிவிட்டாய். இனி உனக்கு ஒரு குறையும் வராது” என்றார்.

நல்லைநாதனும் நல்லதம்பியும் தினமும் கோயிலுக்குச்சென்று வந்தார்கள்.

Story of Arumugan, the six faced Lord

Sai Geethan Lambotharan
www.knowingourroots.com

Murugan is the son of *Lord Shiva* and *Paarvathi*. Once upon a time there was a demonic King called *Sooran* who was ruling the 108 cosmic years ago in a different *kalpa*. *Kalpa* is a *Sooran* caused much harm and suffering went to appeal their matter to *Lord* grace, *Lord Shiva* gave a son through his came out of his third eye split into six river *Ganga*. The river *Ganga* carried the became six babies on the six lotus flowers. *Shiva* a *Parvathi* came and got the six merged to one baby. He was referred to had 6 faces, 12 arms. The six women who shining in the sky as six stars of *Karthika*. *Sooran* and the battle was fought for six spear of *Murugan* splited *Sooran* body into of mango tree. O half became a Rooster other half became as a peacock and the name *Mayil Vaahanan* he got. These six days are celebrated as *Skantha Sashdi* in the Tamil month of *Aippasi* when the sun transiting through the sign of *Libra*, from the first lunar day *Prathamai* to the sixth lunar day *Sashdi* on the brighter half (Waning phase of the moon) month . Devotees of *Lord Murugan* observe fasting in these six days and pray to the Lord.

units. This happened billions and billions of time unit consists of 36.2 billion years. to the people and the celestials. All of them *Shiva*, the Lord of all the Lords. Out of his third eye, located on this forehead. The fire sections, carried by the wind god to the six splendours to a pond where they Six women nourished the babies. Lord babies and hugged them. The six babies as *Arumugan* because of the fact that he nourished *murugan* as six babies are still At last *Murugan* went into war with days. *Sooran* was defeated and the Holy two halves when he was fighting in the form and *Murugan* made this as his flag. The *Murugan* made this as his vehicle. Hence

Once *Brahma*, the Lord of creation was visiting *Lord Siva* in *Mt. Kailash*. He ignored the child *Murugan* who was playing on the path when he was going. *Lord Murugan* called him when he came back.

He asked *Brahma* "Who are you?" "I am *Brahma*" *Brahma* replied. "What do you do?" *Murugan* asked him. "I create all the cosmic units and everything in them" *Brahma* replied. "What is your qualification to do that?" *Murugan* asked *Brahma*. "I know all four Vedas, the Holy texts" *Brahma* replied. "Tell me" *Murugan* demanded. *Brahma* started with the Chanting of Vedic mantra *AUM*. *Murugan* intercepted. "What is the meaning of mantra *AUM*?" *Murugan* asked.

Brahma didn't know the meaning of the Mantra *AUM*. *Murugan* knocked on *Brahma*'s four heads with knuckles of his small hands and put him into prison. Hearing this *Lord Siva* sent a messenger to *Murugan* asking him to release *Brahma* from the prison. *Murugan* declined the request. *Lord Siva* came Himself personally and asked *Murugan*. *Lord Siva* came Himself personally and asked *Murugan*

"Do you know the meaning of the Mantra *AUM*?" "Yes" *Murugan* replied. "Tell me" commanded *Lord Siva*. "The Holy Mantra or its meaning or its explanation cannot be said openly. This should be imparted to the proper disciple or student by the *Guru*" Said *Murugan*.

Siva agreed to be the disciple of His son *Murugan* to hear the meaning of the Holy Mantra *AUM*.

Lord murugan seated high, explained the meaning of the Holy Mantra *AUM* to *Lord Siva* who was sitting low, and listening humbly. Thus *Murugan* got the name of **Siva Guru**. He is also called "*Thakappan Saami*" means the Lord of his own father. At last he released *Brahma* from the prison and returned his profession of creation to him.

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

சிவபெருமான்

கார்த்திக் சிவகுமார்

சிவபெருமான் முழுமுதற் கடவுள். நாம் வாழும் இந்த உலகைப் படைத்தவர் அவரே. உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்திலும் அவர் இருக்கிறார். பாலில் நெய் கலந்திருப்பதுபோன்று அவர் எல்லாவற்றிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார். உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும் காப்பவரும் அவரே. சிவனுக்கு அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்ற மூன்று வகையான திருமேனிகள் உண்டு. சிவபெருமான் மிக்க கருணை உள்ளவர். எல்லா உயிர்கள் மீதும் அன்பு உள்ளவர். அதன் காரணமாகவே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றார். சிவபெருமானின் நடராஜ வடிவம் அவர் ஐந்தொழில்களை நிகழ்த்துவதை உணர்த்துகிறது. சிவன் கங்கையையும் பிறையையும் தலையிலே வைத்து புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்து உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கு அரியவராக அருட்காட்சி தருகின்றார்.

“நமசிவாய மந்திரம் சொல்லுவோம்;

நாதன் நாமம் நாவில் சொல்லி மகிழ்வோம்”.

திருஞானசம்பந்தர்

துர்க்கா சிவகுமார்

தேவாரம் பாடிய நாயன்மார்களில் திருஞானசம்பந்தரும் ஒருவராவார். இவரது தந்தையார் பெயர் சிவபாதவிருதயர். ஒருநாள் தனது தந்தையார் கோயில் குளத்தில் குளிக்கச் சென்றபோது திருஞானசம்பந்தரும் அவருடன் சென்றார். படிக்கட்டில் இருந்த திருஞானசம்பந்தர் தந்தையைக் காணாது ‘அம்மே அப்பா’ என்று அழுதார்.

சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு தோன்றினார். உமையம்மையார் அமுத பிள்ளைக்குப்பால் கொடுத்தார். ஞானப்பாலைப் பருகிய திருஞானசம்பந்தர் தனது மூன்றாவது வயதிலேயே “தோடுடைய செவியன்” என்ற தேவாரத்தைப் பாடினார்.

நமிநந்தியடிகள்

பவதாரணி

நமிநந்தியடிகள் தமிழ்நாட்டில் ஏம்ப்பேரூரில் பிறந்தார். அவர் தினமும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை திருவிளக்கேற்றி வணங்குவார். ஒருநாள் அவ்வாறு செய்தபின் அயலில் உள்ள அறநெறி அப்பர் ஆலயத்திற்குச் சென்று திருவிளக்கேற்றி இறைவனை வணங்கச் சென்றார். அங்கு விளக்கேற்றுவதற்கு நெய் இல்லை. அயலில் உள்ள வீடொன்றுக்குச் சென்று நெய் தருமாறு கேட்டார். வீட்டில் இருந்தவர்கள் சமணர்கள். அவர்கள் நெய் கொடுக்க மறுத்து ஏளனமும் செய்தார்கள். அவர்கள் தண்ணீரை விட்டு விளக்கு ஏற்றுமாறு ஏளனம் செய்தார்கள். நமிநந்தியடிகள் கவலையுடன் கோயிலுக்குச் சென்றார். அப்பொழுது அசரீரி “நமிநந்தியே! கவலையை விடு. குளத்தில் நீர் எடுத்து விளக்கேற்று” எனக் கேட்டது. அதன்படியே குளத்தில் நீர் எடுத்து விளக்கேற்றினார். விளக்குகள் யாவும் சுடர்விட்டு எரிந்தன.

“நம்பினார் கெடுவதில்லை.”

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

புலால் மறுத்தல்

சுஜீ செல்வம்

உணவு உயிர் வாழ்வதற்கு முக்கியமான தொன்றாகும். உணவு என்பது கிடைப்பவை யாவற்றையும் உண்பதல்ல; எமது உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் தீமை தராத உணவு வகைகளை நாம் உட்கொள்ள வேண்டும்.

உணவை இருவகையாக வகுக்கலாம். தாவரங்களில் இருந்து பெறப்படும் தாவர உணவு ஒன்று - மற்றது விலங்குகளில் இருந்து பெறப்படும் புலாலுணவு. இவ்விரு உணவு வகைகளிலும் தாவர உணவுதான் சிறந்தது. எமது உடல் அமைப்பிற்கு ஏற்பில்லாத விலங்குணவு விலக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். ஊன் உண்ணும் விலங்குகளிற்குப் பல் அமைப்பு பிரத்தியேகமாக உள்ளது. மனிதருக்கு அப்படி அல்ல.

நாம் உண்ணும் உணவு வகைகளைப் பொறுத்தே மனநிலையும் இருக்கும். இராசதம், தாமதம், சாத்வீகம் என்னும் முக்குணங்கள் எம்மில் இருக்கின்றன. ஊன் உண்பவரிடையே கோபமும், பகை உணர்வும் உடைய இராசதகுணம் மேலோங்கும். ஆனால் தாவர உணவு உண்பவர்களிடத்தில் அன்பும், அமைதியும் உடைய சாத்வீக குணம் நிரம்பி இருக்கும்.

உயிர்களைக் கொல்லாமல், ஊன் உண்ணாமல் இருப்பவனை உயிர்கள் எல்லாம் கை கூப்பித் துதிக்கும் என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.”

தமக்குப் புண் வந்தால் அதைக் கழுவித் தூய்மையாக்கி மருந்திட்டு அப்புண்ணைக் குணமாக்குவர். ஆனால் பிற உயிரை வதைத்து அதன் ஊனை உண்பது ஆற்றிவு படைத்த மனிதருக்கு உகந்ததன்று. இழிவான செயலாகும். பட்டணத்துப் பிள்ளையார் இறைவனிடம் ‘கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் சூத்திரம் கோள் களவு கல்லாமல்’ இருக்க அருளும் படி வேண்டுகின்றார்.

மாயிகள் என்று ஓர் அரக்கன் இருந்தான். அவன் தான் விரும்பி வடிவு எடுக்கும் ஆற்றல் உடையவன் மாமிச உணவை மிகுதியாக உண்பான். ஏதாவது மிருகத்தைப் போல் உருவமெடுத்து அந்த மிருகத்தைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்பான். இவ்வண்ணம் மாயிகள் திரியும் நாளில் ஒருநாள் மார்க்கண்டேய முனிவர் இருப்பிடம் வந்தான். முனிவருக்குச் சமீபத்தில் பன்றி ஒன்று நின்றது. அப்பன்றியைக் கொன்று தின்ன எண்ணினான் மாயிகள். அப்பன்றியைப் போல உருவமெடுத்து அதன் அருகிற்சென்றான். மார்க்கண்டேய முனிவர் அவன் தீய எண்ணத்தினை அறிந்து அவனைப் பன்றியாகவே இருந்து உழலுமாறு சபித்தார். மாயிகள் பன்றியாய்த் திரிந்தான்.

இறை அருள் பெற வேண்டி ஆயிரம் யாகங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை. நெய் முதலியவற்றை அவியாகச் சொரிந்து செய்யும் இந்த வேள்வியைவிடச் சிறந்தது விலங்குகொன்றின் உயிரைக்கொன்று அதன் மாமிசத்தை உண்ணாமை.

“ஆவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று”

ஒரு விலங்கினைக் கொன்று அதன் ஊனை உண்ணுதல் கொடிய செயல் என்று எண்ணி, அவ்வண்ணம் எண்ணிய போதே மாமிச உணவை ஒருவர் உண்ணாது விடுவாரானால் அவருக்கு என்றுமே துன்பமில்லை; துயர் இல்லை. இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர் தவ வாழ்வு மேற்கொள்ளும் துறவிபோல்

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

புலால் மறுத்தல் தொடர்ச்சி:

ஆவார் என்கிறது அறநெறிச்சாரம். ஊன் உடம்பு ஆலயம் என்று திருமூலர் கூறியுள்ளார் என்றும், “காயமே கோயிலாக” என்று அப்பர் அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றும் அறிகிறோம். இறைவன் உறைந்திருக்கும் எமது உடலைப் புனிதமாக வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தால் அவ்வுடலைப் பிணம் என்பர். அதை அடக்கம் செய்வது இடுகாட்டில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் உடலில், மாமிசப் பிண்டங்களை இடுவது எவ்வளவு பாதகமான செயல். இது தீய செயல் என்று அறிவுடையோர் உயிர் விட்டு நீங்கிய ஊனை உண்ணமாட்டார் என்கிறது திருக்குறள்.

“செயிரின் தலைப் பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்

உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்”

ஊன் உணவில் தான் சத்துக்கள் அதிகம் உண்டு என்று சிலர் எண்ணுகின்றனர். இது தவறு. ஊன் உணவை விடத் தாவர உணவு கூடிய சத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. ஊன் உண்பதால் உடலுக்கு ஏற்படும் பக்க விளைவு தாவர உணவினால் உண்டாவதில்லை. விலங்குணவு உண்பதனால் உடலில் பலம் அதிகம் உண்டு என்போரும் உள்ளனர். தாவர உணவு உண்ணும் யானையை விட விலங்குணவு உண்ணும் மிருகங்கள் பலமாக இருக்கின்றனவா? தீமை பயக்கும் மாமிச உணவை விரும்பி உண்ணும் மக்களை எம தருமனுடைய தூதுவர் பலரும் காணும்படியாக எரிவாய் நரகாகிய அக்கினிப் பிழம்பு நிரம்பிய நரகத்தில் குப்புறப்படுத்தி வருத்துவர் என்பர் திருமூலர்.

“பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை

எல்லாருங் காண இயமன்றன் தூதுவர்

செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்

மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே.”

Krishna Leela

Rishani Jeyatheeswaran

www.kowingourroots.com

Lord Krishna, one of the 24 incarnations of Lord Vishnu, appeared over five thousand years ago in the city called *Mathura* in India to *Devaki* and *Vasudeva* in the jail cell of the tyrant *Kamsa* (his uncle). The purpose of his birth was to reinforce the Dharma, where he highlighted that it is our duty to follow the path of Dharma. Krishna behaved as a naughty boy as a child and stole yogurt and cheese where he would give it to his friends which includes cats and monkeys too. He broke the pots while doing this.

Krishna's mother was annoyed by his continuous mischief at his home and in the neighborhood. Mother *Yashodha* wanted to teach him a lesson, where she tied him at the belly with a robe and tied it to a wooden mortar. All the other women in the town saw Krishna and felt sorry for him. They came to mother *Yashoda*, and begged her to release him. A lesson to learn, even the supreme personality comes to earth as a human form, he was disciplined by parents. What to speak of us?

This is the lunar month of *Karthikai* (from October 22 to November 22) in which Lord Krishna was tied by his mother. So this month is called *Daamodhara month* in which devotees offer special prayers to Lord *Daamodhara* form of Krishna.

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

Pillaiyaar Story

Roshant Sritharan, Muralitharan Haritharan and Vaasudevan Lambbotharan

www.knowingourroots.com

Legend from Devi Bhagavata PuraNa

Once *Parvathi* was bathing and then *Shiva* interrupted her and she got annoyed. She took some of her fragrant tamarind clay paste, kept for her bathing, moulded it into a boy. The boy came alive, where she informed him not to let intruders in, he acted as a guard. The next day she was taking a bath *Shiva* came where he asked for permission to enter. The boy refused due to the fact that he was unaware of who *Shiva* was, *Shiva* then cut his head off. Just then *Parvathi* came and argued it was their son which *Shiva* had beheaded. *Shiva* was worried and had not *Nandhi* to find the first living things head and to bring it. *Nandhi* saw a baby elephant and brought his head to *Shiva*. *Shiva* placed it on the boy's body. Lord *Ganesha* came into existence (God is never born, everlasting God come into existence only, as he has no birth and death). This is the story from.

Legend from Shiva PuraNa

Gajamuhasuran had a boon where he cannot be killed by any human, animal or celestials or weapons. He was very demonic in his actions. The *Devas* were worried and went to *Shiva*. *Shiva* and *Parvathi* took the forms of a male and female elephant and begot a baby. This baby had the head of an elephant and a body of a celestial. He was named *Ganesha*. Later *Ganesha* battled with *Gajamuhasuran*. At last *Ganesha* broke one his tusk and used it as a weapon. *Gajamuhasuran* was defeated. He turned into a mouse tried to run away. *Ganesha* caught him and made the mouse as his vehicle.

In the picture of *Pillayar* you can see him with a broken tusk. He is call **Eka Danta** means, the one with only one tusk. Later he used the same broken tusk to write our great epic **Maha Bharat** composed by **Sage Viyasa**.

Legend from Skanda PuraNa

Once Lord *Shiva* and *Parvathi* were watching an art exhibition in *Kailash*. They were captivated by one of the display which depicts a male and female elephant together. *Parvathi* who is the embodiment of *Pranava mantra* "AUM" took the form of a she elephant and *Shiva* who is the embodiment of *Panchakshara mantra* "Na-Ma-Si-Va-Ya" took the form of a she elephant. When they were together, came *Ganesh*, the Lord with Elephant head. Our child saint *Sambhandar* also mentioned this legend in one of his song.

Why are there so many versions for these mythological stories? Hindu cosmology and time line consists of millions of cosmic units created, maintained and dissolved in recurrent cycles spanning over billions and billions of years. For an example our current era of *Kali yuga* started on the Feb 17, 3112 BC is 432,000 years long. *Yuga* means mega timeframe. Like this there are four different *yugas* one after other comes in one cycle of *Cadur Yuga* which consists of 43, 20, 000 years. Thousand of these *cadur yugas* is one *kalpa* which is 43 crore years. Gone are millions of these *kalpas*; many more *kalpas* to come too.

The appearance of Lord *Ganesh* happened different times in different cycles of creations in this vast timeline. There are variations in each time, hence there are variations in the stories too.

இறைவன் தாயுமானவர்

நிராகுலன் புவனேந்திரா

7ம் வகுப்பு

சிவபெருமான் எல்லா உயிர்களிடம் அன்பும் இரக்கமும் உடையவர். இறைவன் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி உயிர்களுக்கு உண்மை அன்பை விளக்குவார்.

முன்பு ஒரு காலத்தில் ஒரு காட்டில் ஒரு தாய்ப்பன்றிக்கு பன்னிரண்டு குட்டிகள் இருந்தன. அத்தாய்ப்பன்றி உணவு தேடச்சென்று விட்டது. அக்காட்டு வழியில் வேடர்கள் தாய்ப்பன்றியைக் கொன்றுவிட்டனர். தாய்ப்பன்றி இறந்து விட்டது.

பன்றிக்குட்டிகள் தாயைக் காணாது பசியால் அழுது துடித்தன. இதை அறிந்த சிவபெருமான் இரங்கினார். இறைவன் கருணை மிக்கவர் அல்லவா? தாய்ப்பன்றியாக மாறினார். குட்டிகளுக்கு பால் ஊட்டினார். அக்குட்டிகள் பால் குடித்து மகிழ்ந்தன. தாய் என எண்ணி மகிழ்ந்து விளையாடின. இதனால் இறைவன் தாயுமானார்!

கற்போம் தமிழ் மொழியை!

சுருதி சிறிகரன்

கல்வி கற்கும் குழந்தைகளில்
கைகொட்டும் பாலகி நான்.
கையசைத்து காலசைத்து
கதைகேட்கும் மாணவிநான்.
கற்கின்றேன் தமிழ் இன்று
பாட்டிசொல்லும் பழங் கதைகள்.
அம்மா சொல்லும் புதுக் கவிதை
அப்பா சொல்லும் விடுகதைகள்
அறிந்துகொண்ட ஆனந்தம்
மனதெல்லாம் கொண்டாட்டம்
தமிழ் மொழியின் இனிமைதனை
தெரிந்துகொண்டால் பேரின்பம்
இன்னும் இன்னும் கற்கவேண்டும்
இளமையிலே கற்றிடுவோம்
எளிதாக எம்தமிழை.
எடுத்துச் செல்வோம் எம்தமிழை
எதிர்காலச் சந்ததிக்கும்!

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

குருவே தெய்வம்

யாழிளி சண்முகராஜா

‘மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்’ என்பது முதுமொழி. தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை, தந்தை சொல்லிக்க மந்திரமில்லை என்ற பழமொழிகளுக்கேற்ப தாய், தந்தை இருவரையும் கண்கண்ட தெய்வங்களாகப் போற்றுகின்றோம். நாம் பிறந்தவுடன் பார்க்கும் தெய்வம் மாதா. தாய் மூலமே தந்தையை அறிகிறோம். இவ்விரு தெய்வங்களும் எம்மை நற்பிரஜைகளாக்குவதற்கு நல்ல குருவை நாடுகின்றனர். இவர்கள் மூலம் அடுத்த படியாக நாம் காணும் தெய்வம் குரு. குருவே ஒரு பிள்ளைக்கு அறிவு பெருக உதவுகிறார். குரு இல்லையேல் எமது வாழ்கையின் பாதை வழிமாறிச் சென்று விடும். நாம் காணும் கல்வித் தெய்வம் குருவே. அவரே எம் வாழ்க்கையின் முக்கிய உறுப்பினர். இவர்கள் அனைவரையும் கடந்தே தெய்வம் உள்ளது. நாம் மாதா மூலம் பிதாவைப் பார்த்து, பிதா மூலம் குருவையறிந்து, அவர் மூலம் தெய்வத்தைப் போற்றி நிற்கின்றோம்.

“எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்”. எமது அறிவுப் பசி போக்கும் குரு, நிச்சயமாக உயர்வாகவே கருதப்பட வேண்டியவர். ஒரு மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ உதவுவதும், பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கடக்க உதவுவதும் கல்வியே. இவ்வாறு குரு தரும் அறவுணர்வே பல பிறவிகளுக்கும் தொடர்ந்து வந்து உதவும் என்பதை தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்,

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். எமது சமயம் குருவைப் பரம்பொருளாகக் கருதி வழிபட்டு வருகின்றது. தெய்வங்களைக் கூட குருவாகக் கொண்டுள்ளது எமது சமயம். தென்முகப் பரம்பொருளாகத் தட்சணாமூர்த்தி ஞானத்தைப் போதிக்கும் ஞான குருவாக விளங்குகின்றார். குரு பக்திக்கு எடுத்துக் காட்டாக ஏகலைவன், கர்ணன் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். வில்வித்தையில் நிகரற்ற துரோணரை வேடுவனான ஏகலைவன் தனக்கு வில்வித்தை கற்பிக்குமாறு வேண்டினான். ஆனால், சத்திரியனாகிய அர்ச்சுனனுக்கு இணையான திறமை வேடுவன் ஒருவனுக்கு இருக்கக்கூடாது என எண்ணித் துரோணர் இசையவில்லை. மனம் வருந்திய ஏகலைவன் துரோணரைப் போல மண்ணால் உருவம் செய்து, அவ்வுருவத்தையே ஆசிரியராகக் கருதி அதன் முன் நின்று வழிபட்டு, நாளடைவில் அர்ச்சுனன் போல் திறமைசாலி ஆனான். இதை விரும்பாத துரோணர் ஏகலைவனது வலக்கைப் பெருவிரலை குருவின் காணிக்கையாகத் தனக்கு அளிக்குமாறு அவனிடம் கேட்டார். உண்மையான குருபக்தியுடைய ஏகலைவன், உடனே தனது வலக்கைப் பெருவிரலை நறுக்கி அவரது திருவடிகளில் வைத்து வணங்கினான். என்னே அவனது குருபக்தி! துரோணர் ஏகலைவனது பக்தியைப் புகழ்ந்து போற்றிச் சென்றார்.

இவ்வாறே, கர்ணன் தன் குரு பரசுராமர் களைப்புற்ற போது, தன் மடியில் படுக்க வைத்திருந்தான். அப்போது கர்ணனின் தொடையை விஷவண்டு ஒன்று கடித்தது. குருதி பெருகியது. குருவின் நித்திரை குழம்பக் கூடாதென்று வலியைப் பொறுத்துக்கொண்டு அமைதியாக இருந்தான் கர்ணன். குருதி வழிந்து குருவின் முகத்தில் பட்டபோதுதான் குரு திடுக்கிட்டு எழுந்தார். விஷவண்டு கடித்தும் அவன் வலியைத் தாங்கிக்கொண்டு அமைதியாக இருந்திருக்கிறானென்றால் அவன் சத்திரியனாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று உணர்ந்துகொண்டார். ஆனால் பரசுராமருக்கோ சத்திரியர்களைப் பிடிக்காது. அவர் சத்திரியர்களுக்குக் கற்பிப்பதில்லை. கர்ணன், தான் ஒரு சத்திரியன் என்ற விடயத்தை மறைத்துத் தன்னிடம் கல்வி கற்றுவிட்டதை எண்ணிக் கோபம் கொண்டார் பரசுராமர். கர்ணனை ஏசினார். மேலும், ‘அவன் கற்ற கல்வி யாவும் பயன் தராது போகும்’ என்று சாபம் இட்டார். ஆனால் கர்ணனின் குருபக்தி சிறிதும் குறையவில்லை. போர்க்களத்தில் அர்ச்சுனனின் பாணம் கர்ணனின் மார்பைத் துளைத்து ஆவி பிரிகின்றபோதுகூட அவன் தன் தாயையோ, அரசு பதவி கொடுத்து உயர்த்திவைத்த துரியோதனனையோ வணங்கவில்லை. தனக்குச் சாபம் இட்டவராக இருந்தாலும் தன் அறிவுக்கண் திறந்த ஆசிரியரையே வணங்கித் துதித்து மறைந்தான். இதுவே உண்மையான குருபக்தி. குருபக்தியுடன் வாழ்ந்தால் நமக்கு அனைத்துக் கலைகளும் தானாகவே வந்து சேரும்.

மாணவர் பக்கம் - Students' Page

Proverb of the day

Gobika Sithamparanathan

நன்றிசெய்த கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்ற கதைபோல

nandri cheitha keerip piLLaiyaik konra kathai poala

LIKE THE STORY OF KILLING A MONGOOSE THAT HAD DONE WELL

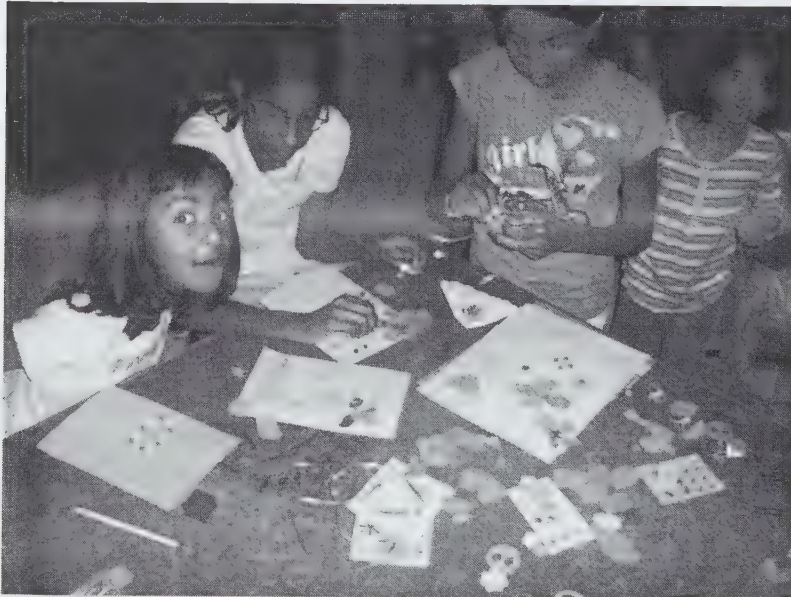
The proverb can be connected to a story in order to better comprehend the essence behind it.

The story is about a woman who killed a mongoose, which was her pet. One day she left her child with the mongoose as she went to get water from the pond. While she was at the pond, a cobra came to kill the child. Fortunately the mongoose saw the cobra and defended the child by biting its head off. When the women returned she saw blood on the mongoose and thought that the mongoose had killed her child. She dropped the water pot on the mongoose and killed it immediately. Then she ran into the house and saw for herself that her child was playing happily, and beside the child was the cobra with no head. Now only she realized that she misunderstood the situation and killed her pet mongoose which has saved her child's life. But it was too late.

Based on this story it is evident that one should think before committing an action.

கோடைகாலப் பாசறை - 2011

இருள் அகற்றி இறையருள் பரப்பும் தீபாவளித் திருநாள்

நரேஷ் பன்னீர்செல்வம்

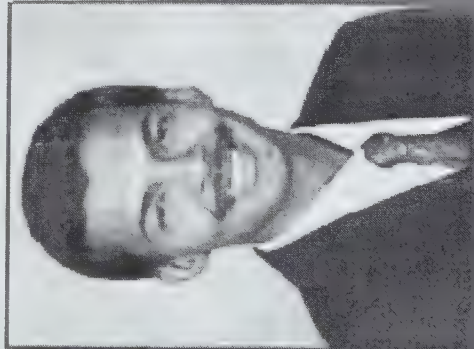
‘தீப ஆவளி’ என்பதே தீபாவளி ஆனது. அதாவது தீபங்களின் வரிசை என்று இதற்குப் பொருள். இந்த நன்னாள் ஐப்பசி மாதத்து கிருஸ்ண பட்சத் திரயோதசி இரவன்பொழுது புலரும் காலத்தில் சதுர்த்தசியில் கொண்டாடப்படுவதாகும். இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும் மிகச்சிறப்பான பண்டிகைகளில் தீபாவளி மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். தீபாவளித் திருநாள் இந்தியாவிலும், இலங்கை, மலேசியா, நேபாளம் ஆகிய நாடுகளிலும் தனிச்சிறப்பான காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்துக்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இவற்றில் முதன்மையான காரணமாவது நரகாசுரன் வதம் செய்யப்பட்டதே ஆகும். கெட்டவற்றின் மொத்த உருவமான நரகாசுரனை கிருஸ்ண பகவான் வதம் செய்து கொன்றார். இதுவே தீபாவளிப் பண்டிகையாக உலகெங்கும் கொண்டாடப்படுகிறது. தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏதுமின்றி அனைத்து இந்துக்களும் இத்திருநாளை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறப்புடன் கொண்டாடுகிறார்கள். துன்பங்கள் சூழ்ந்த இருளை அகற்றி இன்பங்கள் நிறைந்த இறையருள் பரப்புகின்ற ஆனந்த வெளிச்சத்தை அள்ளித் தெளிக்கிற விளக்குகளின் வரிசையாய் இந்துக்களின் இல்லம் தோறும் தீபாவளி மின்னுகிறது. பொதுவாக தீமையை நன்மை வென்ற நிகழ்வாகவே இத்திருநாள் கொண்டாடப்படுகிறது.

இறக்கும் தறுவாயில் இருந்த நரகாசுரன், கிருஷ்ண பகவானை நோக்கி, “பகவானே! யான் இதுவரை உலகுக்குப் புரிந்த கொடுமைகள் எண்ணிலடங்காதவை, யான் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்து அருள்புரிதல் வேண்டும். கொடியவனாகிய யான் இறக்கின்ற இந்நாளை என்றும், எங்கும், யாவரும் மங்களகரமாகக் கொண்டாடிச் சந்தோசமடைந்து இன்புறுதல் வேண்டும். எனது கொடுமைகள் நீங்கி மக்கள் இன்பமடையும் நாள் இந்நாள். இந்நாளில் என்னை நினைவு கூர்ந்து நீராடிக் கோடியுடுத்து, ஆலய தரிசனம் செய்து, தான, தருமங்கள் செய்வோருக்கு, அசுவமேதமாகம் செய்த பலன் கிடைக்க அருள்புரிதல் வேண்டும்” என வேண்டினான். கிருஸ்ணபகவானும் அவனது வேண்டுதலுக்கிணங்கி வரந்தந்து அவனை பரமபதம் சேர்த்தருளினார். நரகாசுரன் இறந்ததும் அந்தகாரம் நீங்கியது. மக்கள் துயரங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்று, விளக்குகள் ஏற்றி வழிபாடு செய்து மகிழ்ந்தனர். எங்கும் பிரகாசம் பொங்கிப் பொலிந்து விளங்கியது. நரகாசுரனை அழித்து உலகிற்கு விமோசனமளித்த கிருஷ்ணபகவானின் பெருமையையும், சத்தியபாமாவின் வீரத்தையும் நினைவுபடுத்துவதுதான் தீபாவளித் திருநாள் ஆகும். தீபாவளி அனைவருக்கும் புத்தம்புதிய ஆடைகளையும், பலவகை இனிப்புகளையும் பெற்றிட ஒரு வாய்ப்பு வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், வருடத்தில் ஒருநாளாவது கஷ்டங்களையும், கவலைகளையும் மறந்து உற்ராள் உறவினரோடும் நண்பர்களோடும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் வழங்குகிறது. தர்மத்தையும், நியதிகளையும் கடைப்பிடித்து மற்ற மனிதர்களோடு அன்பு பாராட்டி மனித நேயத்தோடு இணைந்து வாழ்ந்து, எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் எல்லா வளமும் பெருகிட இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும் அரியதொரு தருணமே தீபாவளித் திருநாள் ஆகும்.

Relax

Selling & Buying a Home is easy
When you are with KILLI.

Killivalavan Chelliah BScEng
Sales Representative

Dir: 416.624.7562

Bus : 416.284.5555 | Fax: 416.284.5727

880 Ellesmere Road, Suite 204, Toronto, ON., M1P 2W6

www.redcarpethomes.ca | killi7@gmail.com

RED CARPET ROYAL
REALTY LTD. BROKERAGE.

தேமதுரத் தமிழ் வளர்த்த மா மதுரை மீனாட்சி

கனக மனோகரன், துணை முதல்வர் - கனடா இந்து மாமன்றம்

பொருள் முதல் வாதத்தையே தம் வாழ்வில் முதல் நிலையில் வைப்பவர்கள் மேலைத் தேயத்தவர்கள். அவர்கள் அடுக்குத் தொடரான வர்த்தக நிலையங்களைக் கொண்ட அங்காடிகளை (Malls) முதலில் அமைக்கிறார்கள். அவற்றை நடுநாயகமாகக் கொண்டு ஊர்களையும் நகர்களையும் உருவாக்குகிறார்கள். மேற்கில் புதை பொருள் ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களின் கண்களில் பராதீனம் அடைந்த புராதன நகரங்களே புலப்பட்டன.

கீழைத் தேசத்தவர்களின் நிலைப்பாடு அதுவன்று. கல்லில் மேற்கினர் கதிரின் ஆற்றலைக் கண்ட வேளையில் நாம் கல்லில் கடவுளின் தோற்றத்தைக் கண்டவர்கள். நாம் பல் பொருள்களை அல்ல பரம் பொருளையே பெரும் பொருளாகக் கொண்டவர்கள். எங்கள் மகிமை சால் வாழ்வு ஒரு சமயம் சார் வாழ்வு. இறை தலங்களையே மையமாகக் கொண்டு எங்கள் உறைவிடங்களை அமைத்தவர்கள் எங்கள் முன்னவர்களாகிய மன்னவர்கள். தோண்டிய இடங்கள் பலவிலும் தோன்றியவை ஆலயங்கள் தாம். புதைவு கண்டு மீள வதிவு கொண்ட திருத்தலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாவன தஞ்சைப் பிரகதீஸ்வரர் கோவில், காஞ்சி கயிலாசநாதர் கோவில், தின்புனத்து கம்பரேஸ்வரர் திருக்கோவில்; இன்னும் உள.

உரு அதில் சிறியவள்;

பெரு மனைக் குரியவள்!

குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கிய எம் முதாதையர் கோவிலை அமைத்தே குழ ஊர்கள் உருவாக்கியதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டாக இலங்குவது முச்சங்கம் அமைத்து முத்தமிழை வளர்த்த மதுரை மாநகரும் ஆங்கு கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ மீனாட்சியாம் அருட்கூடும்!

முப்பெரும் தேவிகளுள் முன்னவள் மலைமகள்; பின்னவள் கலைமகள்; இடையவள் அலைமகள். முன்னவளுக்கு தமிழகத்தில் முப்பெருந் தலங்கள். காசினியை ஆளும் அவள் காசியினில் விசாலாட்சி. காஞ்சியிலே காமாட்சியாய் அவள் அருட்காட்சி. மதுரையிலே அவள் மாட்சிமிகு மீனாட்சி.

அன்னை மீனாட்சி உருவிலே சிறியவள். திருவிலோ அவளே பெரியவள். “இடம்பட விடேல்”. இந்த அறிவுரை ஒளவை எமக்குச் சொன்ன அறவுரை. அங்கயற்கண்ணி ஒளவைக்கும் அன்னை அல்லவா. அவர் சொற் கேட்டும் பிள்ளை அல்லவே. “தையல் சொற் கேளேல்” என்றார் அதே ஒளவைப் பிராட்டி. **What is in name? A rose is rose whatever name it is called - Shakespeare.** தமிழில் அம்பிகையை ஏற்றிப் போற்றுகின்றவர்கள் 108 நாமங்களைச் சாற்றுகின்றார்கள். அதில் ஒன்று தையல்நாயகி. தையல் பாடகி பிறக்க முன்னரே உதித்த தையல்நாயகி குடி கொண்டிருக்கும் கோவிலைச் சூழ 108 வீதிகளும் அவை உள்ளடக்கிய பற்பல ஊர்களும் தொன்மையில் இருந்தன என்பது உண்மை. இன்று ஆலவாய் அரசியின் ஆள்புலம் காலம் கடந்தும் கண்டம் கடந்தும் வியாபித்துக் கிடக்கின்றது. அந்த நான்மாடக் கூடல் நகராளர் நாம் வாழும் கூதல் நகரிலும் கோவில் கொண்டு அருட்காட்சி தருகின்றாள்; அதிசயங்கள் புரிகின்றாள். மதுரையில் இன்று உள்ள திருவுடையம்மையின் திருக்கோவில் பரப்பளவில் குறுகி உள்ளது. எனினும், அ.து அனுதினமும் அட்டதிக்குகளிலும் இருந்து வருகின்ற ஆயிரமாயிரம் அடியவர்களை அடிபதிக்க வைக்கின்றது. எட்டு கோபுரங்களையும் இரண்டு விமானங்களையும் இன்றும் கொண்டிருக்கின்ற ஏக இந்து ஆலயம் இந்த ஆலவாய் என்பது இதன் சிறப்பிற்கு இன்னொரு சிகரம்.

சிலை எழிலும் கலை ஒளிர்வும்

பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டு கோலங்களை இன்றும் நன்றும் பறைசாற்றிக் கொண்டிருப்பது “பண்ணமைந்த சொல்” பாங்காய் நின்றிருக்கும் இந்த ஆலயம் ஆகும். ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் எம் அம்மையின் நாயகன் நடத்திய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள் மதுரையம் பதியிலும் அதன் சூழலிலும் நிகழ்ந்தவை தாம். அவற்றின் பேசரிய பெருமைகளைப் பேசும் பேசாத ஓவியங்கள் சுந்தரேஸ்வரர் கோவில் உண்டு. மீனாட்சி கோவிலில் திருவுடையம்மை வளர்ந்த கதை முதல் ஒரு முலை போக சுந்தரரை மணந்த கதை வரை உள்ள காவியம் ஓவிய வடிவில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

சைவம் அதன் பெருமைதனை இவ் வையகம் எல்லாம் பேச வைக்கும் வைகைக் கரை வாழ் வைஷ்ணவியின் சிலை ஒரு பேசுகின்ற சிற்பம். அவள் திருவதிலே பெரியவள். எனிலும், உருவதனில் சிறியவள். உண்ணா முலையாளின் ஆலயத்தில் அட்ட சக்திகளுக்கும் அவர்கட்கு இட்டமுள முனிவர்க்கும் சிலைகள் உள். அங்குள் அண்ணாமலையான் ஆலயத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கட்கும் சிலைகள் உள். இவை எல்லாம் பக்தி ரசத்தோடு பைந்தமிழனின் சிற்ப தரத்தை வெளிப்படுத்துவன.

மலையவன் மகளிவள்; கலைகளின் தலைமகள்!

மலைமகள் மதுரையில் மலையத்துவசன் மகள் என மலர்ந்தவள். ஆய கலைகள் அத்தனையிலும் சிறந்தவள்; திகழ்ந்தவள். எம் வாழ்வில் சித்தி தரும் இத் தக்கவள் வில், வாள் வித்தைகள் கற்றவள். யானை, குதிரை ஏற்றங்களில் திறமை பெற்றவள். களம் பல கண்டவள். எண் திசைகள் சென்றவள்; கண்ட களங்களில் எல்லாம் வென்றவள். இவள் ஆடிடும் கலையில் ஆற்றல் மிகுந்த அரசிளங்குமரி. மதுரை மீனாட்சிதான் மாணிக்க வீணையை சதா மீட்டுகின்ற சங்கீத அதி தேவதையான மாணிக்கவல்லி. “பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும்” என அபிராமிப் பட்டரைப் பாட வைத்த அபிராமியும் இவள்தான். மாதங்க முனியின் மகளெனப் பிறந்து, பச்சை ஆடை புனைந்து, யாழினை மீட்டி, பாடி, மகிழ்ந்து ஆடி பசுந்தளிர்களையும் பச்சைப் பயிர்களையும் பாங்குற வளர்த்த மாதங்கியும் அன்னை மீனாட்சி தான்!

தலைவன் விடம் கொண்டவன்; தலைவி இடம் தந்தவள்!

போரிட - சிவனுடன் பொருதிட கையாய் போகிறாள் மீனாட்சி. மும்மூலையில் ஒரு முலை மறைய இறையவனை தன் உறுதுணை என ஏற்கிறாள். இராமர் இருக்கும் இடந்தான் சீதைக்கு அயோத்தி என்பர். இதுவே இந்துக்களுக்கு இயல்பான பொது நியதி. “நும் பிரிவினுஞ் சுடுமோ பெருங்காடு?” எனக் கேட்டு கானகம் நாடிய குலராமன் முன் நடக்க குலக்கொடி சீதாப்பிராட்டி பின் நடந்தாள். ஆனால் இமையவனோ உமையவளின் ஒரு வடிவமாகிய இந்த வடிவழகம்மையுடன் மதுரைக்கு வருகிறான். “அங்காடி மதுரை ஆற்றிய தவந்தான் என்னோ?” திரு மதுரையில் வெகு விமரிசையாய் நிகழ்ந்த “சுந்தரேஸ்வரர் - மீனாட்சி” திருமணம் பற்றிய திரு விளையாடற் புராணக் கூற்றிது. திருமணத்தின் பின்னர், கைலை வாசன் வைகை வாசி ஆகின்றான். வேதநாயகியாம் இறைவி வேத முதல்வன் துணைவி ஆகிறாள். ஆடல் கலையின் தலைவி ஆடவல்லான் மனைவி ஆகிறாள். திரிகுலி சூலநாயகன் சரிபாதி ஆகின்றான்.

அர்த்த நாரீஸ்வரனான அம்பலவன் அம்பிகைக்கு தன் இடப்பாகத்தையே பகிர்ந்தளித்தான். அரைப் பாகத்திற்கு உரியவளுக்கு திருவொற்றியூரில் “பாகம்பிரியாள்” என்ற பேரில் ஒரு கோவில் உண்டு. அங்கயற்கண்ணி முக்கண்ணன் ஆகிய ஆதியின் பாதி ஆகியதால் சிவனவனின் ஒன்றரைக் கண்ணுக்கு உரித்துவம் பெறுகின்றாள். மீதி ஒன்றரைக் கண்களைக் கொண்டிருக்கும் பூவினுக்கரசனை விழித்து

நாவினுக்கரசன் வருமாறு பாடுகிறார்... “ஒன்றரைக் கண்ணன் கண்டிர் ஒற்றியூருரை உத்தமனே”

மதுரை செல்கையில் நாம் சுந்தரேஸ்வரர் கோவிலுக்கும் செல்கிறோம். மீனாட்சி கோவிலுக்கே செல்வதாகச் சொல்கிறோம். நித்திய பூசையிலும் நிவேதனத்திலும் மூலநாயகி மீனாட்சிக்கே முந்துரிமை. தன் உள்ளத்தில் இடம் தந்த தலைவனுக்கு மதுரைக்கரசி மட்டும் தன் தலத்தில் இடத்தை (இடப்புறத்தை) தருகிறாள். அம்பலத்தாடி சிவன் தம்பலம் எங்கணும் தன் இடப்பாதத்தையே தூக்கி ஆடுகின்றான். ஆனால், மீனாட்சி தான் ஆட்சி செய்யும் மதுரையில் ஆடியபாதனை வலது காலைத் தூக்கி ஆட வைக்கிறாள். மகாத்மா காந்தியின் பேரன் போர்பந்தர் ஜமீனின் திவானாக திறம்பட பணி புரிந்தார். ஜமீன்தார் அவரைத் தவறான குற்றச்சாட்டில் வேலையால் விலக்கி விடுகிறார். திறமைசாலியான அவருக்கு இன்னொரு சமஸ்தானத்தில் வேலை கிடைக்கின்றது. திவானாக பதவி ஏற்ற அவர் புதிய ஜமீன்தாருக்கு இடது கையால் “சல்யூட்” அடித்தாராம். ஜமீன்தார் விளக்கம் கேட்க “எனது வலது கை போர்பந்தர் ஜமீனின் சேவகத்திற்கு அர்ப்பணம் ஆகிவிட்டது” என்று அழுது கொண்டு சொன்னாராம். அங்ஙனே சிவனாரும் இடது பாதம் தூக்கி நிற்பதை கைலையிலேயே கை விட்டிருப்பாரோ? மதுரை மீனாளும் தான் போடும் தாளத்திற்கு இயைய சிவனை ஆட வைக்கின்றாள்; ஆட்டியும் வைக்கின்றாள். அவள் தன் கை நலத்தை மத்தளத்திலும் காட்டுகிறாள். மகர வீணையை மீட்டுகிறாள். அத்தனோ அத்தனைக்கும் அபிநயம் பிடித்து ஆடுகிறாள். “ஆட்டுவித்தான் ஆரொருவர் ஆடாதேரே” என்கின்றார் திருநாவுக்கரசர். ஆடவர் குலம் ஆட்டுவிக்கப்பட இந்த நாரணியே காரணன் ஆகினளோ? அதே வேளையில் சிவன் பாட உமை ஆடியதும் உண்டு. இருவரும் இணைந்தாடுவதும் இடம் பெறுதல் உண்டு. முக்கண்ணன் பரமனின் முதலிரு கண்களில் ஒன்று பரதம்; மற்றையது நாதம் என்பர். அவற்றிலும் பங்கு கொண்ட மீனாட்சி பங்கமின்றி பல கலைகளை வளர்ப்பதிலும் தன் பங்களிப்பைச் செய்கின்றாள்.

மதுரத் தமிழ் வளர்

மதுரைப் பெரு மகள்

தமிழகத்தின் தலை நகராய் சென்னை இன்று இருக்கலாம். எனின், தமிழ் மகளின் சென்னியாய் இன்றும் நின்று நிலைப்பது மதுரையம்பதி தான்! சேமமுறத் தேமதுரத் தமிழ் வளர்த்த பெருமை மாமதுரையையே சாரும். மாமதுரை மாதா முத்து வளத்தையும் முத்தமிழ் வளத்தையும் முத்தாரமாய் பூண்டவள். முச்சங்கம் வைத்து முத்தமிழைக் காத்தவர்கள் பாண்டிய மன்னவர்கள். நம் தாய் மொழியை வளர்த்த தமிழ்ப் புலவர்களின் தலைக்கூடல் இடம்பெற்ற கலைக்கூடம் கூட மதுரை அன்றோ. “நான் மாடக் கூடல்” என்ற நாமமும் அதற்குண்டு.

“நான்-மாடக்-கூடல்” என்ற பகுபதம் கண்ணகி நாவிலும் வெளிப்படுகின்றது. மதுரைக்கு பொலிவை அளித்தவள் மீனாட்சி. அதை பொசுக்கி அழித்தவள் கண்ணகி என்பது சிற்றறிவாளர் சிலரின் சிலுசிலுப்பு. பூபாரத்தைக் குறைக்க, குருஷேத்திரப்போர் நடக்க பரந்தாமனே சூத்திரதாரி ஆனான் என்கின்றது இதிகாசம். “தீத்திறத்தார் பக்கமே தீ சேர்க”, எனப் பணித்த கண்ணகைத் தெய்வத்தை மதுரையின் மாசு களைய வந்த மற்றோர் மீனாட்சி தெய்வம் என்று கொள்ளலாம்; சொல்லலாம்!

செந்தமிழ் வளர்த்த

செம்பக வல்லி

கன்னித் தமிழ் வளர்ப்பில் அன்னை மீனாட்சியின் பங்குகளும் பணிகளும் பாரியவை. தமிழ்க் கலைகளை வளர்ப்பதில் அவள் காட்டிய கரிசனைகளை ஏலவே பார்த்தோம். நித தரிசனம் தருகின்ற இந்த ஆச்சி நிலையிலா உலகில் நிலைபெறு தமிழ் வாழ்வுக்கு ஒரு நிதர்சனமான சாட்சி. குழைத்த கொண்டையில் குறைவுறு சேலையில் இவள் தமிழ்க் குறத்தியாய் காட்சி தருபவள். இக் குறமகள் நான்கு குறவர்களையும் தன் பொற்பதியில் நற்றமிழைப் பாட வைத்தவள். இரட்டைப் புலவர் மதுரைப் பதியில்

பொற்றாமரைக் குளத்தில் குளிக்கையில் பாடிய “அப்பிலே தோய்த்திட்டு” என்று பாடிய பாடல் ஒரு இறவாத இலக்கியம்.

மீனாட்சி அம்மை இந்த குருடர், முடவரை மட்டுமல்ல ஓர் ஊமையரையும் பாட வைத்தவள். ஊமைக் குழந்தையாய் இருந்து பின் ஒப்பிலாப் பாமழை பொழிந்தவர் குமர குருபர அடிகள். அவரது “பிள்ளைத் தமிழ்” திருமலை நாயக்க மன்னன் அவையில் அரங்கேறிய வேளையில் பெண் பிள்ளையாய் அரசவைக்குப் போய் மன்னர் கழுத்தில் இருந்த முத்து மாலையைக் கழட்டி பாடிய அடிகளின் கழுத்தில் அணிவித்து அதிசயம் புரிந்தவள் இந்த மதுரைக்கரசி.

கடவுள் மனிதனுக்கு உரைத்தது பகவத்கீதை; மனிதன் கடவுளுக்குப் படைத்தது திருவாசகம். மனிதன் மனிதனுக்காய் வடித்தது திருக்குறள். உலக அரங்கில் தமிழன் தரத்தை உயர்த்தி வைத்திருக்கும் திருக்குறள் மதுரை அம்பாள் ஆலயத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உயரிய விதத்தில் பதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1330 குறட் பாக்களும் வெண்சலவைக் கல்லில் செதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அந்நாளில் அரங்கேற்றம் காணவரும் பாக்களை பொற்றாமரைக் குளத்து பூக்களில் வைப்பார்களாம். தரமிலா ஏடுகளை தாழ்ந்து அமிழ வைத்து திரிபுரசுந்தரி அற்புதம் புரிந்தாளாம். திருமலை நாயக்கரின் மந்திரியாய் விளங்கிய நீலகண்ட தீட்சிதர் அம்பாளின் அற்புதங்களைக் குறிப்பிட்டு பாடிய “ஆனந்த சாகர சத்வம்” ஏற்றமிகு காவியமாக இன்றும் ஏற்கப்படுகின்றது.

அருட் காட்சி தருபவள்;

அருளாட்சி புரிபவள்!

மதுரை வீரன் என்ற பழைய திரைப்படத்தில் நல்ல அர்த்தம் உள்ள நகைச்சுவை ஒன்று இடம் பெற்றிருந்தது. நடிகை ரி. ஏ. மதுரம் தன் கணவன் என்.எஸ். கிருஷ்ணனிடம் கேட்கிறார், “ஏங்க...வைகை வத்திக் கெடக்குது?” கிருஷ்ணன் சொல்கிறார்... “வைகை பேர் வைச்சாங்க. எல்லோரும் கை வைச்சாங்க. வைகை வத்தி போச்சது”. வைகையும் கோடையில் வற்றுவது இன்று வையம் கண்கூடாகக் காண்கின்ற உண்மை. எனின். வைகைக்கரை வாழ் வைஷ்ணவி தெய்வம் ஒரு வற்றாத வளநிதி; அள்ள அள்ளக் குறையாத பெருநிதி; தேய்வு அது அறியாத நிறைமதி; தாயன்பு காட்டுகின்ற தயாநிதி; ஒரு கோடி பக்தருக்கு அருளிய அருட் கோடேஸ்வரி!

அபிராமிப் பட்டருக்காக பட்டு நிலவானவள் இந்த நிரந்தரி. நீலகண்ட தீட்சதர்க்கு மீள விழிகள் தந்தவள் இந்த மேலான நீலாம்பரி. மாகவி காளிதாசன் கடம்பவனத்தை “கதம்பவனம்” எனப் பாடினான். பக்தர்களின் இடும்பை அகல கடம்பனாம் முருகன் கைகளில் கூர்வேல் கொடுத்தவள் கடம்பவன சுந்தரி. இட்ட மகனுக்கு வேல் கொடுத்த அதே கரங்களால் துட்டமகன் மகிசாசுரனை வதைத்தவள் இந்த தூர்க்கேஸ்வரி.

ரொறன்ரோ ஸ்ரீ மீனாட்சியும் அருட்டிறத்திற்கு உரியவள். அதிசயங்கள் பல புரிபவள். இடையிடையே தன்னை வெளிப்படுத்தி தன் இருப்பை எமக்கு நினைவூட்டுகின்றவள். தனைப் பணிவார் மட்டுமல்ல பணியார், பிற மதஞ் சார்ந்தார் கனவினில் காட்சி கொடுத்தும் தன் பக்தரை தூது அனுப்பியும் அற்புதங்களை செய்பவள். கருங்கல்லில் இடம் பெற்றிருக்கும் இந்த கருந்தடங்கண்ணி பேசாத வாயை பேசிட வைத்தும் தீராத நோய்களைத் தீர்த்திட வைத்தும் மணவினை நிகழ வைத்தும் மனக்குறை அகல வைத்தும் ஆற்றுகின்ற அருஞ்செயல்கள் அனந்தம்!

அரு மருந்தை தொழுவோம்!

அருள் வரம் பெறுவோம்!!

கந்தர் கலிவெண்பா கூறும் சைவசித்தாந்தம்

நீலா நகுலேசபிள்ளை

யாண்டும் இடும்பை இலாத நல் வாழ்வைப் பெறவும் இன்பத்தை நல்கி மனக்கவலைகளை மாற்றவும் வல்லது இறைவழிபாடு ஒன்றே. அவ்வகையில் செந்திலாண்டவன் திருவருளை முழுமையாகப் பெற்ற பேரருளாளர் என்று போற்றப்படுகின்றவர் ஸ்ரீகுமரகுருபர அடிகளார் ஆவார். அவரால் அருளப்பெற்ற முதலாவது நூல் 'கந்தர் கலிவெண்பா' ஆகும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாமிரவருணி ஆற்றங்கரையில் திருவைகுண்டம் என்னும் திருப்பதி உண்டு. அதன் வடபாலில் ஸ்ரீகைலாசபுரம் என்னும் ஊரில் பரம்பரையாகத் தமிழ்ப் புலமையும் முருகக்கடவுளது பக்தியுமுடைய சைவவேளாளர் குலத்தில் சண்முகக்கவிராயரும் அவர்தம் இல்லக்கிழத்தியார் சிவகாமசுந்தரி அம்மையாரும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு குமரகுருபரன் என்னும் திருநாமம் சூட்டி வளர்த்து வந்தனர். அக்குழந்தை ஐந்து வயது வரை பேச்சின்றி ஊமையாக இருந்தது. எல்லா முயற்சிகளிலும் மனம் நொந்த அவரது பெற்றோர் அவரைத் திருச்செந்தூருக்கு எடுத்துச் சென்று ஆலயத்தின் முன்புறமுள்ள சண்முகவிலாச மண்டபத்தில் வளர்த்திவிட்டு விரதம் இருந்தனர். அண்டிய அடியவரைக் காக்கும் வள்ளல் செந்தில் ஆண்டவன் ஒரு நாள் இரவில் தோன்றி ஊமைப்பிள்ளையின் நாவில் தனது வேலினால் எழுதிக் கவிபாடும் வல்லமையை அளித்தார். பேசாத பிள்ளை பேசியது! சாதாரண பேச்சா அது! செந்திற் பெருமான் மீது 'கந்தர் கலிவெண்பா' என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாடியது. 'நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப' என்ற தொல்காப்பிய சூத்திரத்திற்கமைய இந்நூல் மந்திரங்களாக - 122 கண்ணிகளாக அமைந்துள்ளது.

மந்திரம் என்பது தன்னை மனத்தில் எண்ணுவோரைக் காப்பாற்றுவது. அதே போன்று கந்தர் கலிவெண்பாவில் உள்ள 122 கண்ணிகளும் 122 மந்திரங்களைப் போன்றதும் முருக பக்தர்களால் போற்றப்படும் அநுபூதிச் செல்வங்களுள் ஒன்றுமாகும். கந்தர் கலிவெண்பா, சைவசித்தாந்தத்தின் சாரமென்றும்,

'குட்டிக்கந்தபுராணமென்றும்' போற்றப்படுகின்றது. குமரகுருபரர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் ஞான சாத்திரங்களையும் கந்தன் திருவருளால் விரைவில் கற்று உணர்ந்தவர். பக்தி ஞான வைராக்கியங்கள் இவரிடத்தே உண்டாகி வளரத் தொடங்கின.

கந்தர் கலிவெண்பா சாத்திர மணம், தோத்திர மணம், வரலாற்றுமணம் ஆகிய மும்மணங்களும் ஒருங்கே கமழ விளங்குகின்றது. நால்வர் தேவார திருவாசகங்களை ஒதி வழிபடுவது போல் கந்தர் கலிவெண்பாக் கண்ணிகளும் ஒதி வழிபட உகந்தது. முருகனடியார்களால் நித்திய பாராயண நூலாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலும், இடத்திற்கேற்ற உவமை காட்டி இனிது விளக்குதலும் அடிகள் பால் அமைந்த தனிச்சிறப்பாகும். அது மட்டுமன்றி அவரது செய்யுட்களில் தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவது அவற்றின் இன்னோசை ஆகும். செய்யுட்களில் அமைந்துள்ள சொற்களும் சொற்றொடர்களும் ஒன்றினோடு ஒன்று செவிக்கினிமை தரும் வண்ணம் பொருந்தி அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

கந்தர் கலிவெண்பாவில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இடையிடையே பரவிக் கிடக்கின்றன. பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்பு பற்றி விளக்குகிறது சைவ சித்தாந்தம். சித்தாந்தம் என்பது முடிந்த முடிபு அல்லது நன்கு நிறுவப்பட்ட முடிவு எனப் பொருள் தரும். பதினான்கு சைவ சித்தாந்த நூல்களும் சைவத்தின் கொள்கை விளக்கமாக அமைந்த சிறந்த தத்துவ நூல்கள் ஆகும். ஆறு அனாதிப் பொருள்களான பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை பற்றியும், அவற்றின் இயல்பு, இலக்கணம் அவற்றிற்கிடையில் உள்ள உறவு, ஆன்மீக வளர்ச்சி, இறையனுபவம், பசுவைப் பீடித்துள்ள ஆணவம் அதனிலிருந்து விடுபட அதாவது மல பரிபாகமடைய உயிர் செய்யவேண்டியவை பற்றியும் மெய்கண்ட சாத்திரம் எனும் சைவ சித்தாந்த நூல்களில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எந்த ஒரு சைவ சித்தாந்த நூலையும் எடுத்து நோக்குவோமானால், அதில் கூறப்பட்டுள்ள அதிகார வைப்பு முறைப்படி பதி, பதியின் இயல்பு உயிரவைநிலை, மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவ மலத்தினியல்பு, இருளைக் கெடுக்கும் ஒளியாகிய திருவருளின் இயல்பு ஆகிய முறைப்படி கந்தர் கலிவெண்பாக் கண்ணிகளையும் ஸ்ரீகுமரகுருபரர் அமைத்துள்ளார்.

இறைவன் இயல்பு: 1 - 10 கண்ணிகள்

வினைமாசு நீங்கப்

பிறவிகொடுத்தருளல்: 11 - 16 கண்ணிகள்

இறைவனருள் : 17 - 22 கண்ணிகள்

மும்மலம் இருமலம்

ஒரு மலம் உடையவர்க்கு

அருள் செய்யுமாறு: 23 - 33 கண்ணிகள்

முறையில் வைப்புமுறை காணப்படுவதிலிருந்தே கந்தர் கலிவெண்பா சாத்திர மணம் கமழும் ஒரு நூலாகவும் போற்றப்படுகிறது.

சைவ சித்தாந்த எடுத்துக்காட்டுகள் சில:

இறைவர் இயல்பு:

‘பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்

தஞ்சமென நிற்கும் தனிப் பொருளாய் - எஞ்சாத’
6ம் கண்ணி

‘ஐந்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே’
59ம் கண்ணி

இறைவன் ஐந்து விதமான திருமேனிகளை எடுத்து ஐந்தொழில்களையும் செய்கின்றான் என்பதை விளக்குகின்றன. மேற்கூறிய கலிவெண்பாக் கண்ணிகள் இறைவன் சுத்த வித்தையில்

பிரமனாக நின்று படைத்தல் தொழிலையும்

விஸ்ணுவாக நின்று காத்தல் தொழிலையும்

உருத்திரனாக நின்று அழித்தல் தொழிலையும்

மகேசுவரனாக நின்று மறைத்தல் தொழிலையும்

சதாசிவனாக நின்று அருளல் தொழிலையும் செய்கிறான்.

இவற்றை நோக்கின் சிவபெருமான் ஒருவரே ஐந்தொழில்களையும் செய்பவர் என்பதைக் கலிவெண்பா கூறுகின்றது. இறைவனின் ஐந்தொழில்

பற்றி மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள் பரக்கக் கூறுகின்றன.

நல்லாறு தெரிந்தருள இறைவர் அருள்

‘தொன்னூல் பரசமயந் தோறும் அதுவதுவே

நன்னூ லெனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து -முன்னூல்

விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்

சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்து - அருள்பெருகு

சாலோக சாமீப சாரூப மும் புசிப்பித்து

ஆலோகந் தன்னை அகற்றுவித்து’ : கண்ணிகள் 18, 19, 20

சரியை கிரியை யோகம் ஆகிய நாற்பாதங்களின் வழியே வழிபாடு செய்து சாலோக சாமீப சாரூப முத்திகளை அனுபவிக்கச் செய்து இறைவனை அடைவதற்கான வழிகளைக் காட்டி நல்வினை தீவினைகளைத் தெளியச் செய்யும் சைவசித்தாந்தக் கருத்தைக் கந்தர் கலிவெண்பா எடுத்தியம்புகிறது. 18ம் கண்ணி தத்தம் சமயங்களே சிறந்ததென நிலைநாட்டும் புறச் சமய வாதிகள் தம் சமயப் பழமையான நூல்களைக் கற்றுத் தோய்ந்து பின்னர் வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு விரதங்கள் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடித்து சைவ சித்தாந்தம் கூறும் விளக்கமே சிறந்தது எனக் காணுவர். இக் கருத்தினைச் சிவஞான சித்தியார் 8ம் சூத்திரம் 11ம் பாடலில் உயிர்கள் உய்யும் வகை என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள பாடல் இதோ.

“புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்

புகன்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலும்ஆச் சிரம

அறத்துறைகள் அவைஅடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்

சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றார் சைவத்

திறத்துஅடைவர் இதில்சரியை கிரியா யோகம்

செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

புறச்சமயங்களில் நின்றவர்கள் பின் அகச்சமயம் புகுந்து, மனு ஸ்மிருதி போன்ற நூல் ஒழுக்கங்கள் பழகி பலவித ஆச்சிரம நிலைகளாகிய அறத்துறைகளை அடைந்து, அரிய தவம் செய்து, பல நூல் பயின்று, வேதம் ஒதி, புராணங்கள் உணர்ந்து, உபநிடதங்களாகிய வேதசிரத்தைத்

தெளிந்து, சைவத்தை வந்து அடைவர். பின்னர் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய சிறப்பு நெறிகளில் நடந்து இறைவன் திருவடியைச் சேர்வர் என அருணந்தி சிவாச்சாரியார் விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாறாக மெய்கண்டசாத்திரக் கருத்துக்கள் கந்தர் கலிவெண்பாவில் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

சகலர், பிரளயகலர், விஞ்ஞானகலர் என்னும் மும்மலத்தார் பற்றியும், கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை பற்றியும் சஞ்சிதம் பிராரப்தம் ஆகிய வினைக் கொள்கை பற்றியும் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், சுழுத்தி, ஆஞ்ஞை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களையும் அதற்கு மேல் விளங்கும் சூனிய ஆகாசம் பற்றிய சித்தாந்தக் கருத்துக்களை கந்தர் கலிவெண்பா எடுத்தியம்புகிறது.

மேல் நோக்கிய ஈசான முகமும், கிழக்கு நோக்கிய தற்புருட முகமும், வடக்கு நோக்கிய வாமதேவ முகமும், தெற்கு நோக்கிய அகோரா முகமும், மேற்கு நோக்கிய சத்தியோசாத முகமும், ஆகிய சிவனின் ஐந்து திருமுகங்களுடன் கீழ்நோக்கியிருக்கும் அதோமுகமும் சேர்ந்து ஆறு திருமுகங்களையுடையவர் சிவபெருமான். சிவந்த நெருப்பு வடிவான ஆறு நெற்றிக் கண்களினின்றும் தோன்றிய நெருப்புப் பொறிகளே ஆறு திருவுருவங்களாக, அவற்றை உமையம்மையார்

ஒன்றுசேர அணைத்துத்தூக்க அவை ஒன்றாயது. இம்முருகக்கடவுளின் திருவவதாரத்தையும், முருகனின் திருவிளையாடல்களையும், முருகக் கடவுள் தெய்வானையம்மையாரையும் வள்ளியம்மையாரையும் முறையே திருமணம் செய்தருளிய வரலாற்றைக் கூறியுள்ளார். இதனால் கந்தர் கலிவெண்பா ஒரு வரலாற்று நூலாகப் போற்றப்படுகிறது. கந்தர் கலிவெண்பாவில் ஸ்ரீகுமரகுருபரர் அருமையான வரம் ஒன்றை வேண்டுகோளாகக் கோருகிறார். வினை நீங்கும் வரை பிறவிகள் தொடரும். அதனால் அதனை பஸ்கோடி சன்மப்பகை என்கின்றார். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி இலக்கணங்களை அருள்பாலித்து செவ்விய நூல் பல நோக்கும் மெய்யுணர்வையும் திருவருளுணர்வையும் அதனோடு நல்லொழுக்கத்தையும் கேட்கின்றார். அது மட்டுமன்று

“இம்மைப் பிறப்பில் இருவாதனை அகற்றி

மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்து” 120ம் கண்ணி

இப்பிறப்பில் அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் இரு துன்பங்களையும் போக்கி மும்மலங்களையும் போக்கி விடும்படி கோருகின்றார். கந்தவேளின் அருள் பெற்ற ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் பல. அவர் பாடியுள்ள பக்திச்சுவை மிகுந்த பிரபந்தங்களும் பல.

சைவத் தமிழ் அன்பர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்.

அடுத்த வருடம் புத்தம் புது மலராய் சைவநீதி மலர் வெளிவந்து, நறுமணம் வீசி பொலிவுடன் விளங்க சைவசமய சம்பந்தமானதும் பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் பயன்தரக்கூடிய வகையில் உள்ள ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

மேற்படி ஆக்கங்கள் சைவநீதி மலரில் ஏற்கனவே வெளிவராதவையாக இருப்பது அவசியம். இவை தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ கட்டுரைகள் ஆகவும், கவிதைகள் ஆகவும் வினா விடைகளாகவும், அல்லது கதைகளாகவும் அமையலாம்.

ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் தரமானதாகவும் மலரின் 2 பக்கங்களுக்குள் அடங்குவதாகவும் இருத்தல் வரவேற்கத்தக்கது. இவற்றை கணனி மூலம் அச்சிட்டோ திருத்தமான கையெழுத்துப் பிரதியாகவோ 01.10.2012 க்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கவும். மாணவர்களின் ஆக்கங்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

விலாசம்:

114, Joycedale street,
Markham ON. L3S 3J2

canadahindumaamantram@gmail.com

நன்நீக் கலசம்

அனைவருக்கும் பொங்கல் வாழ்த்தும், வணக்கமும் உரித்தாகுக!

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

- * 2010 ஆம் ஆண்டு “சைவநீதி” புதுமையுடனும், பொலிவுடனும் மலர, தரமான ஆக்கங்கள் தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும்;
- * வருடாவருடம் புதிய புதிய அட்டைப் படங்களை அழகுற வடிவமைத்துத்தரும் சித்திரத்தில் கைதேர்ந்த எமது நிர்வாக உறுப்பினர் திரு.கண்ணன் அவர்களுக்கும்,
- * மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சக் கோத்துத் தந்த திருமதி கௌரி சதானந்தன் அவர்கட்கும்,
- * புத்தக வடிவில் உருப்பெற வைத்த விவேகா அச்சகத்தினருக்கும்,
- * சைவநீதி மலரின் செலவினங்களுக்கு உதவிசெய்யும் முகமாக விளம்பரங்கள் தந்துதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும்;
- * சைவநீதி மலர் வெளிவர பலவகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிவரும் இந்துமாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும்,
- * தாயகத்திலிருந்து பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் கட்டுரைகளை எழுதியும், சேகரித்தும் உரிய நேரத்தில் அனுப்பிவைத்தவர்களுக்கும்;
- * சைவநீதியை வாங்கி, வாசித்து மகிழும் வாசகர்களுக்கும், வாசக வட்ட ஆய்வினருக்கும்,
- * மற்றும் மன்ற வளர்ச்சி விரும்பும் அனைவருக்கும்.

எங்கள் இதயம் நிறைந்த நன்றி உரித்தாகட்டும்!

“நவில்தொறும் நூல் நயம்போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு”

வணக்கம்.

சைவநீதி கனடா இந்து மாமன்றம்
2012 தை

Making a difference in the community where we work and play.

We're proud to support initiatives that help make our community a better, safer place for everyone.

Proud sponsor

Home Auto Life Investments Group Business Farm Travel

&C

Senthooran Punithavel
202-1265 Morningside Ave, Scarborough, ON M1B 3V9
(416) 396-0707

திசை தொறும் சைவந்தி தேசற்று வாழ்க! மேலும்
தீந்தமிழ் உலகமெங்கும் திருப்பொலிவுடனே வாழ்க!!
வாழிய! வையகம்

Rainbow Village Dental Office

Main Square Dental Office

சகல பல் வைத்திய சேவைகளும் கிளிப்போடுதலும்

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல்

பல் வைத்திய சிகிச்சையில்

அனுபவம் பெற்ற உங்கள் நம்பிக்கைகுரிய

டாக்டர். அ. சண்முகவடிவேல்

குடும்ப பல் வைத்தியர்

DR. A. Shan Shanmugavadivel

General Dentistry including

- ORTHODONTICS • IMPLANT DENTISTRY • ROOT CANAL THERAPY • WISDOM TOOTH EXTRACTIONS
- CEREC CROWNS & INLAYS

திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில்

Tel: (416) 266-5161

Rainbow Village Dental Office

2466 Eglinton Ave. East, Unit 7
Scarborough, Ontario M1K 5J8
(near Kennedy Subway)

Tel: (416) 690-0121

Main Square Dental Office

2575 Danforth Ave.
Toronto, Ontario M4C 1L5
(near Main Subway)